

KONTRA

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν ήδη
βάλει το πλαίσιο

Σκιαμαχίες για το χρέος
ΣΕΛΙΔΑ 16

**Αποπροσανατολιστικός
καυγάς με άρωμα εκλογών**
ΣΕΛΙΔΑ 3

**Κ.Α.Λ.Ο. παραμύθι
χωρίς δράκο**
ΣΕΛΙΔΑ 5

Μετά την κατάρρευση της προβοκάτσιας

**Ατακτη υποχώρηση
των υπερασπιστών των
νεοναζί**
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Ο Κουφοντίνας
είναι ένας από
εμάς**
ΣΕΛΙΔΑ 7

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ

**Διαρκές έγκλημα
ελληνικής κυβέρνησης
και ΕΕ**
ΣΕΛΙΔΑ 11

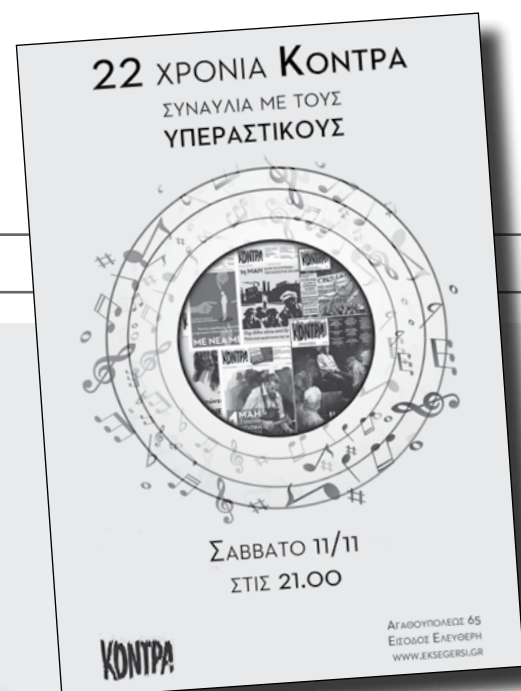
1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 938 - 11 Νοέμβρη 2017

www.eksegersi.gr

**Paradise papers
Panama papers
Lagarde list**

**Η ΡΙΖΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ ΕΙΝΑΙ
Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ**

Scripta... Verba...

Όταν μιλάω για πολιτική έχω πάντα στον νου μου τους πιο αδύναμους συνανθρώπους μας, αυτούς που τα τελευταία χρόνια η ζωή τους έγινε χειρότερη.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Τυπικός Μητσοτάκης ο Κούλης. Πετάει την ατάκα και σε... αποσβολώνει.

Προφανώς, η μείωση του χρέους έχει παραμέτρους, που δεν αποσαφηνίστηκαν μέχρι σήμερα επαρκώς. Τούτο σημαίνει, ότι ενδέχεται να διατυπωθούν από τους δανειστές απαιτήσεις μη εύλογες. Έχει ξανασυμβεί. Θα διαπραγματευτούμε σε πραγματική και συγκεκριμένη βάση. Πάντως, η διαπραγματευτική μας θέση είναι καλύτερη από κάθε άλλη φορά.

Αλέκος Φλαμπουράρης

Στρώνει το έδαφος γι' αυτά που έρχονται ο κυρ-Αλέκος, με το δικό του μοναδικό τρόπο.

Η επαναφορά μου θα είναι δύσκολη στην παρούσα φάση. Όταν οι Γερμανοί ανασύρουν τα κατοχικά τους δημοσιογραφικά στρατεύματα από αυτή τη χώρα, τότε θα υπάρχει περίπτωση να ακούσουμε οι Έλληνες τη φωνή μας.

Λάκης Λαζόπουλος

Με τη σεμνότητα που τον χαρακτηρίζει, ο γνωστός Λάκης μας είπε ότι αυτός είναι η φωνή όλων των Ελλήνων.

Στόχος μας να πιάσουμε το δίπολο, το κακέκτυπο του δικοματισμού. Εχουμε χαράξει και θα εγγυηθώ την αυτόνομη πορεία, τον διακριτό μας ρόλο. Ετοιμάζουμε σχέδιο για την Ελλάδα, ολοκληρωμένη, εναλλακτική πρόταση προοδευτικής διακυβέρνησης.

Φώφη Γεννηματά

Ακάθεκτη η Φώφη, προσπαθεί να ντοπάρει τους εναπομείναντες πασόκους.

Επρεπε να σκοτώσουμε το πελατειακό κράτος νωρίτερα. Υπήρξαν συνδικαλιστές που μαζί με τον Καραμανλή πολέμησαν τον νόμο Γιαννίση. Πρέπει να αφήσουμε πίσω την δημαγωγία που στοίχισε στον τόπο και την παράταξη.

Νίκος Ανδρουλάκης

Δεν πειράζει που δεν ξέρει ότι ουδέποτε υπήρξε «νόμος Γιαννίση» (ένα σχέδιο ήταν). Αρκεί που διαλέγει ειδικά αυτό το θέμα για να διεκδικήσει την αρχηγία της «νέας» Κεντροαριστερής. Ενα εκατομμύριο εργαζόμενοι είχαν κατέβει τότε στο δρόμο, σε όλη την Ελλάδα.

Και τώρα Αδωνι πλαστοφωτογραφε, μπορείς να αυτοκτονήσεις.... Σε πρόδωσε και η Handelsblatt.

Παύλος Πολάκης

Μακάρι να ήταν μόνο τα γκρίκλις με ελληνικούς χαρακτήρες. Διαβάξεις και σε πνίγει η μπόχα.

ΡΙΠΕΣ

♦ Ο Τσακαλώτος έχει επιλέξει να πετάει διάφορα «κουφά», επιδιώκοντας τη δημοσιότητα ♦ Το ζήτημα είναι πως δεν αντιλαμβάνεται ότι λέει κρυάδες ♦ Νομίζει ότι κάνει... φλεγματικό χιούμορ ♦ Αυτά για τη σαρανταποδαρούσα με τον μηνίσκο ♦ Εδώ δεν είναι Οξφόρδη, αγόρι μου ♦ Αυτός ο Γιώργος (Τζορτζ) Παπαδόπουλος ήταν το παιδί για τα θελήματα, όπως λέει ο Τραμπ; ♦ Και κατάφερε να του κάνει τραπέζι με φωτορεπορτάζ σε ψαροταβέρνα ο Καμμένος! ♦ 'Η ο Τζορτζ είναι γάτος ή ο Καμμένος μπουνταλάς ♦ 'Η και τα δύο ♦ Εκτός από... χριστιανάρας, ο Τσιάρτας μας προέκυψε και ελληναράς ♦ Αυτά τα δύο πάντοτε πήγαιναν παρέα, οπότε ουδεμία έκπληξη ♦ Μήπως έβαλε πλώρη για βουλευτής, αφού στο ποδοσφαιρικό κύλωμα μάλλον απέτυχε; ♦ «Δεν τίθεται θέμα αλλαγής του Γραμματέα της Πολιτικής Επιτροπής κ. Λευτέρη

Αυγενάκη», ανακοίνωσε η ΝΔ ♦ Σωστά ♦ Ούτε ο Τσίπρας ξωπέταξε τον Καμμένο ♦ Μία τους και μία μας ♦ Μπορεί να κινείται με αναπηρικό καροτσάκι ο Μπους ο πρεσβύτερος, αλλά στα μπινελίκια για τον Τραμπ αποδείχτηκε υπερδραστήριος ♦ Εγραψε βιβλίο με τίτλο «Οι τελευταίοι Ρεπουμπλικανοί» ♦ Στο οποίο υποστηρίζει ότι το κόμμα του επί Τραμπ δεν έχει καμιά σχέση με αυτό που ίδρυσε ο Λίνκολν ♦ Και βέβαια, ο Τραμπ σήκωσε το γάντι ♦ Και «καταχέριασε» την οικογένεια Μπους με ανακοίνωση ♦ Η είδηση της εβδομάδας μας συγκλόνισε ♦ Και η αηδός Αντζυ Σαμίου υπέστη σεξουαλική παρενόχληση ♦ Δις ♦ Άλλους τους συγκλόνισε το σούπερ αποκαλυπτικό ντεκολτέ με το οποίο εμφανίστηκε η Θεοδώρα Τζάκρη σε συνεδρίαση Επιτροπής της Βουλής ♦ Σεδιστές! ♦ Σιγά την είδηση ♦ Ο Μπουμπούκος έδειξε ψεύτικες

φωτογραφίες ♦ Κάνει και τίποτ' άλλο; ♦ Ο Πολάκης, όμως, πώς κατάφερε να μπλέξει τις πλαστές φωτογραφίες με την Χάντελσμπλατ; ♦ Βρωμιαραίοι όλου του (πολιτικού) κόσμου ενωθείτε ♦ Η «επίσημη» Χρυσή Αυγή καταδίκασε και πάλι τη βία ♦ Η Σκορδέλη μοίρασε συγχαρητήρια στους χρυσαυγίτες που χτύπησαν τη δικηγόρο της πολιτικής αγωγής ♦ Οι νεοναζί μας βγάζουν από τον κόπο ν' αναζητούμε στοιχεία της θρασύδειλης τακτικής τους ♦ Ο Καμίνης ζήτησε δημόσια συγνώμη για το lifestyle που «πέταξε» στον Θεοδωράκη ♦ Από τις στήλες των «Νέων» ♦ Αλλα εννοούσα, άλλα είπα, έγραψε ♦ Απαντώντας στον φίλο του Ψαριανό ♦ Είδες ευγένειες η μοντέρνα Κεντροαριστερά; ♦ Δεν είναι μόνο ο Τσίπρας που εξέφρασε τον... αποτροπιασμό του για τις αποκαλύψεις των Paradise Papers ♦ Δεν υπήρξε αστός πολιτικός ηγέτης

(πλην Τραμπ) που να μην έκανε το ίδιο ♦ «Καλοδεχούμενες» χαρακτήρισε τις αποκαλύψεις ο εκπρόσωπος της Μέρκελ ♦ «Θέλουμε οι πολίτες να πληρώνουν τους φόρους που τους αναλογούν» δήλωσε η Μέι ♦ Και μια λεπτομέρεια ♦ Ουδείς αστός πολιτικός στην Αγγλία δε ζήτησε εξηγήσεις από την Ελισάβετ ♦ Η βασίλισσα είναι ιερό πρόσωπο και μπορεί να κάνει ό,τι θέλει ♦ Ακόμα και να παρκάρει τα πλούτη που σοδειάζει σε φορολογικούς παράδεισους ♦ Πληροφορηθήκαμε και επισήμως ότι και οι έλνδοξες Διαβιβάσεις απέκτησαν προστάτη άγιο ♦ Τον όσιο Παΐσιο τον διαβίβαστή ♦ Δεν μας το είπε η κυβέρνηση, αλλά η Ιερά Σύνοδος ♦ Όπως ανακοίνωσε, ενέκρινε «το αίτημα της Διευθύνσεως Στρατιωτικών Ιερών του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Αμύνης» ♦ Είδες η «πρώτη φορά Αριστερά»; ♦ Βοηθείά μας ♦

ΕΠΊ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Κύριε Τσίπρα, δεν πήρα κανένα δώρο από καμία SIEMENS», είπε ο Κούλης. Απλά, είχε... ξεχάσει να πληρώσει ένα τηλεφωνικό κέντρο. Και το... θυμήθηκε όταν ξέσπασε το σκάνδαλο με τις μίζες. Τότε άκουσε το όνομα Siemens και είπε: «φτου να πάρει, ξέχασα να πληρώσω το τηλεφωνικό κέντρο στη Siemens». Και πήγε και το πλήρωσε. Αν δεν είχε ξεπάσει το σκάνδαλο, ακόμα... ξεχασμένο θα το είχε.

Κ Ήταν μια κίνηση απόδοσης Δικαιοσύνης και αποδοκιμασίας του ρατσισμού ή μια κίνηση φιλοτέχνησης του προφίλ του κοινωνικά ευαίσθητου Τσίπρα; Χωρίς κανέναν δισταγμό: το δεύτερο. Το γκεμπελικό επιτελείο του Μαξίμου χρησιμοποίησε τον μικρό Αμίρ και τη μητέρα του σαν γλάστρες σε ένα τηλεοπτικό σόου προβολής του Τσίπρα. Δε θα ψέξουμε τη μητέρα που δέχτηκε να παίξει σ' αυτό το

σόου. Είμαστε σίγουροι ότι δεν το αντιλήφθηκε έτσι. Αλλά και να το αντιλαμβανόταν, πάλι δε θα την ψέγαμε. Γιατί οι άνθρωποι αυτοί αισθάνονται κυνηγημένοι από παντού και προσπαθούν ν' αρπαχτούν από οτιδήποτε τους φαίνεται ότι μπορεί να τους βοηθήσει. Η ενέργεια των Τσιπραίων ήταν ψυχρά, κυνικά υπολογισμένη. Γιατί αν είχαν την παραμικρή ευαισθησία, δε θα υπέγραφαν

τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, δε θα έκαναν απελάσεις, δε θα αντιμετώπιζαν τους πρόσφυγες και τους μετανάστες λες και είναι ζώα. Αναρωτήθηκε άραγε κανείς πόσο ακόμα θα περιμένουν ο μικρός Αμίρ και η μητέρα του μέχρι να επανενωθούν με τον πατέρα που βρίσκεται στη Γερμανία; Ο Τσίπρας μοιράζει ανέξοδα σημαίες, όμως τα προβλήματα των προσφύγων δεν τα λύνει. Και

πρόβλημα δεν είναι μόνο ο διάχυτος κοινωνικός ρατσισμός και ο χρυσαυγητισμός.

Κ «Μου χρωστούν, δεν χρωστάω τίποτα και σε κανέναν. Χρωστάω τα πάντα στο παιδί μου. Για σταθείτε, με ποιον με συγκρίνετε; Τι παραπάνω απέκτησα ή έζησα εγώ από την Δάφνη, την Άντα, την Μαρέβα, την Μολντενχάουερ, την σύζυγο του Ζήγγρα;». Η Βίκυ Σταμάτη, τέως Τσοχατζοπούλου, δε χρειάζεται συστάσεις. Όλος ο ελληνικός λαός έχει αντιληφθεί το ποιόν της. Η παρα-

πάνω αποστροφή, όμως, μέσα στην κατινιά και τη χυδαιότητά της, περιλαμβάνει και κάποιες αλήθειες. Άλλο ζήτημα ότι η εν λόγω μαντάμ θα έπρεπε να έχει συνειδητοποιήσει πως ούτε η ίδια είναι σαν τις άλλες μαντάμ που αναφέρει, ούτε ο σύζυγός της σαν τους συζύγους των άλλων μαντάμ. Ο δικός της πιάστηκε στα πράσα. Αποδείχτηκε απρόσεκτος. Έτσι παίζεται το πολιτικό παιχνίδι. Κάποιοι επιστρατεύεται με το ζόρι ως αποδιοπομπαίος τράγος, για να μπορέσουν να συνεχίσουν οι υπόλοιποι.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Γι' αυτό εμείς φτιάχνουμε ένα αφήγημα που λέει ότι ακόμα και μέσα σε μνημόνιο, ακόμα και με συμβιβασμούς, ακόμα και με δυσκολίες, η Ελλάδα μπορεί να αλλάξει με προοδευτικό πρόσημο. Γιατί αυτά που έχουμε κάνει στα τελευταία δύο χρόνια, σε πάρα πολλούς τομείς, δεν θα τα είχατε σκεφθεί! Ούτε στην παιδεία, ούτε στην υγεία, ούτε στο Υπουργείο Οικονομικών. Εχουμε κάνει πολλές μεταρρυθμίσεις, αναγνωρίζεται από όλους.
Ευκλείδης Τσακαλώτος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

11/11: Ημέρα ιδιωτικής ασφάλισης, Αγκόλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975), Μαλδίβες: Ημέρα δημοκρατίας (1968), ΗΠΑ: Ημέρα βετεράνων 11/11/2003: Απόπειρα κατά «Citibank» Ζωγράφου («Χρήστος Κασίμης») 11/11/2004: Θάνατος Γιάσερ Αραφάτ 12/11: Ημέρα κατά πνευμονίας, Αυστρία: Ημέρα δημοκρατίας (1918), Βερμούδες: Ημέρα μνήμης 12/11/1980: Βόμβες σε S/M «Δήμητρα», Πύργο Αθηνών και Μαρινόπουλο Δροσοπούλου (ΕΛΑ) 13/11: Γρενάδα, Νέα Ζηλανδία: Ημέρα μνήμης 13/11/1976: Απόπειρα εμπρησμού μηχανημάτων και αυτοκινήτων «Coca Cola», εμπρησμός δύο αυτοκινήτων βορειοαμερικανών, βόμβα στο «Πι-Εξ» βάσης Ελληνικού, βόμβα καταστρέφει περίφραξη κτιρίου ασφάλειας Καισαριανής (ΕΛΑ) 13/11/1977: «Αυτοκτονία» Ινγκριντ Σούμπερτ (RAF) 13/11/2000: Βόμβες σε εργαστήριο γλυπτικής και δύο υποκαταστήματα τραπεζών (Επαναστατικοί Πυρήνες)

14/11: Ημέρα κατά διαβήτη 14/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο Αμβούργου (RAF) 14/11/2003: Θάνατος φωτογράφου αντάρτικου Σπύρου Μελετζή 15/11: Βραζιλία: Ημέρα δημοκρατίας (1889), Βέλγιο: Ημέρα βασιλιάς 15/11/1977: Δεκαοκτώ βομβιστικές επιθέσεις (Γαλλία) για έκδοση δικηγόρου Κρουασάν 15/11/1977: Εμπρησμός γραφείων Εθνικής Παράταξης (ΛΕΑ) 15/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο απόστρατου αξιωματικού μέλους «Αερολιμήν Αθηνών» 15/11/1983: Εκτέλεση πλοίαρχου Τζορτζ Τσάντες και οδηγού Νίκου Βελούτσου (17N) 16/11: Ημέρα ανεκτικότητας, ημέρα φιλοσοφίας, Ζαΐρ: Ημέρα στρατού 16/11/1980: Δολοφονία εργάτριας Σταματίνας Κανελλοπούλου και φοιτητή Ιάκωβου Κουμή από αστυνομία 17/11: Ημέρα σπουδαστών, ημέρα μνήμης για θύματα τροχαίων δυστυχημάτων

17/11/1968: «Δις εις θάνατον» στον Αλέκο Παναγούλη για απόπειρα εκτέλεσης Παπαδόπουλου 17/11/1973: Πολυτεχνείο 17/11/1977: Δύο βόμβες στη γαλλική σχολή για δικηγόρο Κρουασάν 17/11/1978: Βόμβες σε εγκαταστάσεις και αυτοκίνητο «Coca Cola» και γραφεία Οργάνωσης Απομάχων Αμερικανών Αξιωματικών (Θεσσαλονίκη) 17/11/1979: Βόμβα καταστρέφει αποθήκη κατασκευάστριας εταιρείας εγκαταστάσεων H/Y Πολυτεχνείου 17/11/1985: Δολοφονία 15χρονου μαθητή Μιχάλη Καλτεζά (Αθανάσιος Μελίστας) 17/11/1986: Εκτέλεση γενικού διευθυντή «Renault» Ζορζ Μπερς (Action Direct) 17/11/1991: Βόμβες (ΕΛΑ-1η Μάη) σε γραφεία ΔΕΗ και ΙΚΑ (Θεσσαλονίκη).

Αποπροσανατολιστικός καυγάς με άρωμα εκλογών

Ο Κούλης ως αρχάγγελος του νόμου και της τάξης και ο Τσίπρας ως αρχάγγελος της ηθικοποίησης του καπιταλισμού διασταυρώνουν τα ξίφη τους στα μαρμαρένια αλώνια της αστικής πολιτικής, ποδοπατώντας έναν λαό που στενάζει από την πολιτική που εφαρμόζουν με σκυταλοδρομία από τη μια κυβέρνηση στην άλλη. Αυτή είναι η εικόνα της αστικής πολιτικής ζωής στην Ελλάδα. Μια εικόνα που έχει έντονο άρωμα εκλογών, αν συνυπολογίσουμε το γεγονός ότι ο Τσίπρας, εκτός από τη σημαία του «ηθικού πλεονεκτήματος», άρχισε να κυκλοφορεί και προπαγανδιστικά βιντεοκλίπ προεκλογικού τύπου.

Δεν κάνουμε πρόβλεψη για εκλογές την άνοιξη του 2018 (πριν την τελική αξιολόγηση του τρίτου Μνημονίου), αλλά είμαστε αναγκασμένοι να σημειώσουμε ότι οι Τσιπραίοι μάλλον τεστάρουν και αυτή τη δυνατότητα, βλέποντας την αμηνανία της ΝΔ και την

πλήρη αδυναμία της να αντιπαρατεθεί με την κυβέρνηση στο έδαφος της οικονομικής και κυρίως της κοινωνικής πολιτικής. Αφού η ΝΔ δεν αντιπαρατίθεται ούτε σε επίπεδο δημαγωγίας στη μνημονιακή πολιτική (υπακούει στις παραινέσεις του μεγάλου κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστών πατρώνων), αλλά περιορίζεται στη μπουρδολογία περί των επενδύσεων που τάχα σαμποτάρει ο Τσίπρας (μπουρδολογία που δεν επιβεβαιώνεται ούτε από τους καπιταλιστικούς ομίλους ούτε από τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες), το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου έχει την άνεση να αλλάξει την ατζέντα και να τη μεταφέρει στο «ηθικό πλεονέκτημα». Σε απλά ελληνικά, το μήνυμα που προσπαθούν να περάσουν οι Τσιπραίοι είναι: «μπορεί να εφαρμόζουμε την ίδια πολιτική, όμως εμείς πρώτον αναγκαστήκαμε να την εφαρμόσουμε και δεύτερο -και κυριότερο- δεν είμαστε λαμόγια. Ούτε τηλεφωνικό κέντρο από τη Siemens πήρε ο Τσίπρας, ούτε η γυναίκα του έχει offshore σε φορολογικό παράδεισο».

Σ' αυτό το επίπεδο ο Μητσοτάκης είναι χαμένος από χέρι. Αρκεί κανείς να διαβάσει μισή

ντουζίνα ανακοινώσεις και δηλώσεις της Συράκη στο διήμερο 8-9 Νοέμβρη, αμέσως μετά τη δημοσιοποίηση των περιβόητων Paradise papers. Όλες επαναλαμβάνουν μονότονα τα ίδια πράγματα: ο Παππάς που συναντήθηκε με τον ειδικό στις offshore Αρσενίου, η «Αυγή» που έχει μέτοχο offshore εταιρία (κυπριακή είναι) και οι ζάμπλουτοι υπουργοί που έχουν τα εκατομμύριά τους σε fund του εξωτερικού όπως η JP Morgan και η Blackrock. Εκτός του ότι αυτά «βρωμάνε» απόπειρα συμψηφισμού, σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να ισοφαρίσουν (στην αρένα της προπαγάνδας) την ιστορία της Μητσοτάκινας. Βλέπετε, υπάρχει και η όλη ιστορία της οικογένειας Μητσοτάκη που ξυπνά μνήμες.

Σ' αυτό το πεδίο, ο Μητσοτάκης είναι χαμένος από χέρι. Αρκεί και μόνο το γεγονός ότι επικαλέστηκε και πάλι το επιχείρημα πως η γυναίκα του είχε offshore όταν ήταν σε διάσταση! Αυτή είναι... απολογία κλεφτρονιού που το έχουν πιάσει με τα κλοπιμαία στην τσέπη. Πριν ανοίξει η ιστορία με τα Paradise papers, ο Μητσοτάκης προσπάθησε να μεταφέρει το παιχνίδι στο γήπεδο «νόμος και τάξη». Προκάλεσε

συζήτηση στη Βουλή και ο Τσίπρας, χωρίς καμιά δυσκολία, γύρισε τη συζήτηση στα νταραβέρια του Αυγενάκη με ποινικούς και στην κατάθεση της γραμματέα του Χριστοφοράκου για το τηλεφωνικό κέντρο που τάχα είχε «ξεχάσει» να εξοφλήσει ο Μητσοτάκης.

Η προπαγάνδα που πήγε να αναπτύξει ο Μητσοτάκης ήταν καθαρά ακροδεξιά. Τα ανακάτεψε όλα με ένα στόχο: να καλλιεργήσει τον φόβο στον κόσμο και να χρεώσει στον ΣΥΡΙΖΑ μια εγκληματικότητα (και «εγκληματικότητα»), που δεν υπάρχει σε βαθμό μεγαλύτερο σε σχέση με το παρελθόν. Είναι όμως αξιοσημείωτο το γεγονός ότι εκτός από τα συγκροτήματα Μαρινάκη και Αλαφούζου, τα υπόλοιπα μιντιακά συγκροτήματα κράτησαν ουδέτερη στάση. Alpha, ANT1, Real Group, EPT, Εθνός, Εφ-Συν συγκροτούν ένα καθόλου ευκαταφρόνητο μιντιακό μέγεθος, που είτε στηρίζει ανοιχτά την κυβέρνηση είτε αρνείται να παίξει το παιχνίδι του Μητσοτάκη και δίνει χώρο στην κυβέρνηση για ν' αναπτύξει τη δική της προπαγάνδα.

Η προπαγάνδα της ΝΔ υπέρ «του νόμου και της τάξης» διαλύθηκε αμέσως υπό το βάρος των αποκαλύψεων για τα Paradise papers, που ο ΣΥΡΙΖΑ εκμεταλλεύτηκε πανεύκολα. Αναθερμάνθηκε λίγο με τη χορήγηση άδειας στον Δημήτρη Κουφοντίνα, η οποία όμως μπορεί να πιάσει μόνο σ' ένα πωρωμένο ακροατήριο, όχι στις πλατιές λαϊκές μάζες (η κυβέρνηση έσπευσε να αποποιηθεί αμέσως την ευθύνη). Και δεν είναι αυτό από τα θέματα που μπορούν να κρατήσουν καιρό (δυσ μέρες ήταν, άλλωστε, η άδεια στον επαναστάτη πολιτικό κρατούμενο). Αν η κυβέρνηση έχει και άλλα «χαρτιά» από τα Paradise papers, τότε θα ξαναπάρει την πρωτοβουλία.

Ευτυχώς που προέκυψε και ο Καμμένος με τα βλήματα στη Σαουδική Αραβία (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 13), για να προσφέρει στη ΝΔ (γενικότερα στην αντιπολίτευση) μια δυνατότητα καλής αντεπίθεσης. Σίγουρα δε θα την αφήσει ανεκμετάλλευτη (έχει ήδη κατατεθεί επίκαιρη ερώτηση πλειάδας βουλευτών της ΝΔ, μεταξύ των οποίων και ο Μεϊμαράκης). Θα έχει... ντέρμπι τις επόμενες μέρες.

Κατά τα άλλα... η ζωή συνεχίζεται. Αυτοί σκιαμαχούν και η βάρβαρη πολιτική της φορομνηξίας και της κινεζοποίησης συνεχίζει την αδιατάρακτη πορεία της, μέχρι να ξεσηκωθεί ο λαός και να τους σαρώσει.

Ο Καμμένος καλεί τον αμερικανό πρέσβη ως... διαιτητή!

Τσαντίστηκε ο Καμμένος από τη δήλωση της Μπακογιάννη ότι «κάτι σάπιο υπάρχει» στη συμφωνία για τα F-16 και ανακοίνωσε από το Twitter (όχι, δεν του πήρε το τάμπλετ «το παιδί» αυτή τη φορά) ότι σταματά «κάθε διαδικασία». Σα να πρόκειται για προσωπικό του μαγαζί. Γράφοντας εκεί που δεν πιάνει μελάνι τον πρωθυπουργό Τσίπρα, που ήταν αυτός που ανακοίνωσε τη συμφωνία μαζί με τον Τραμπ, ενώ την υπερασπίστηκε και στη Βουλή, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του Θεοδωράκη. Στη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, όμως, ο Καμμένος έχει το ελεύθερο να λέει ό,τι του καπνίσει. Ειδικά αν αποφασίζει να γράψει στο Twitter μετά το κυριακάτικο τραπέζι (προσέξτε την ώρα), ευρισκόμενος προφανώς εν πλήρη ευθυμία.

Δε θα ρωτήσουμε τι ακριβώς θα σταματήσει, θυμίζοντάς του ότι ο ίδιος (όπως και ο Τσίπρας) έλεγε στη Βουλή ότι «δεν υπάρχει συμφωνία», αλλά μόνο μια επιστολή εκδήλωσης ενδιαφέροντος από την ελληνική κυβέρνηση. Δε θα ρωτήσουμε γιατί πιο σημαντική και από το ψευτομάγκικο «σταματώ κάθε διαδικασία» είναι ο... όρος που έβαλε για να... ξαναρχίσει τη διαδικασία: «έως [ότου] καταθέσει [η Ντόρα] στην επιτροπή [της Βουλής] με παρόντα τον Πρέσβη των ΗΠΑ».

Από τότε οι πρεσβευτές ξένων χωρών παρίστανται στις συνεδριάσεις της ελληνικής Βουλής; Και μάλιστα σε ρόλο διαιτητή και παιδονόμου; Γιατί αυτό εννοεί ο Καμμένος. Ευθέως και όχι εμμέσως. Οτι η Ντόρα θα δώσει εξετάσεις μπροστά στον αμερικανό πρέσβη, ο οποίος θα κρίνει ποιος είναι περισσότερο αμερικανόδουλος, ο Καμμένος ή η Ντόρα. Αυτή είναι η παράδοση της ελληνικής Δεξιάς, από την εποχή του περιβόητου Πιουριφόνι και του «στρατηγέ, ιδού ο στρατός σας». Τις τελευταίες δεκαετίες, μετά την πτώση της αμερικανοκίνητης χούντας, προσπαθούσαν να κρύψουν αυτή τη χυδαία αμερικανοδουλεία. Ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος, για παράδειγμα, έκρυβε την αμερικανοδουλεία πίσω από το «ανήκομεν εις την Δύσιν». Μια φράση που τον σημάδεψε για πάντα. Με αρνητικό πρόσημο, φυσικά. Και τώρα, η προκλητική αμερικανοδουλεία του Καμμένου, που κάλεσε την Ντόρα να αγωνιστούν μπροστά στον αμερικανό πρέσβη, πέρασε σχεδόν στο ντούκου.

Η Μπακογιάννη μίλησε περιφρονητικά για τη γραφικότητα του Καμμένου και απέφυγε να μπει στην ουσία. Δεν ήθελε να δώσει οποιαδήποτε λαβή να κατηγορηθεί για αντιαμερικανισμό. Αφησε τον Καμμένο στη... δικαιοδοσία του ΣΥΡΙΖΑ. Από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ, όμως, μούγκα. Οχι μόνο από την κυβέρνηση, της οποίας ο Καμμένος αποτελεί επίλεκτο υπουργό, αλλά και από το κόμμα και από τους συνήθεις «διαφωνούντες» και «κριτικούς». Μπορεί να είπαν στην αρχή κάποια λογάρια κριτικής για τη συμφωνία «αναβάθμισης» των F-16, όμως από τη στιγμή που ο ίδιος ο Τσίπρας «πήρε πάνω του» τη συμφωνία και πήγε στη Βουλή να δώσει εξηγήσεις, μουγκάθηκαν. Χτυπώντας τον Καμμένο, θα ήταν σα να χτυπούν τον Τσίπρα. Και ειδικά σ' αυτή τη φάση δεν το θέλουν.

Αν δεν υπήρχε ο Καμμένος, θα έπρεπε να τον εφεύρουμε. Γιατί είναι η κρυφή κάμερα που βγάζει στο φως την ουσία της πολιτικής των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Δε θ' ακούσεις οποιονδήποτε συριζαίο να καλεί έναν νεοδημοκράτη σε μονομαχία αμερικανοδουλείας ενώπιον του αμερικανού πρέσβη. Αυτά είναι για τον Καμμένο. Σε τι διαφοροποιείται, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ από την «πολιτική Καμμένου»; Σε τίποτα επί της ουσίας. Μόνο στο στυλ. Μόνο στο ύφος και ουδώς στο ήθος. Αλλωστε, είδαμε τη δουλικότητα του Τσίπρα μπροστά στον Τραμπ και καταλάβαμε.

ΥΓ. Πριν από τη Ντόρα, που «ανακάλυψε» ότι «κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας», πυρά κατά του Καμμένου (και όχι του Τσίπρα) είχε εξαπολύσει ο Φίλης, κατηγορώντας τον Καμμένο ότι «προτρέχει και ανοίγει θέμα αγοράς F-35», θυμίζοντας ότι μίλησε για αντισταθμιστικά οφέλη, τα οποία απέκλεισε ο πρωθυπουργός και σημειώνοντας ότι διέψευσε τον πρωθυπουργό, ενημερώνοντας εγγράφως ότι το κόστος της συμφωνίας θα είναι από 1,5 έως 1,7 δισ. ευρώ. «Υπάρχει θέμα» είπε ο Φίλης. Ομως ο Καμμένος ξέρει ν' αποφεύγει τις κακοτοπίες, γι' αυτό και επέλεξε να απαντήσει στη Ντόρα και όχι στον Φίλη.

Κομπλέ η δικογραφία κατά Σπίρτζη στη Βουλή

Το υπουργείο Δικαιοσύνης διαβίβασε στις 6 Νοέμβρη στη Βουλή (ΑΠ 77509) τα συμπληρωματικά στοιχεία που εμείς καταθέσαμε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και η Βουλή τα ενσωμάτωσε την επόμενη κιόλας μέρα (ΑΠ 4616) στη δικογραφία που αφορά τον υπουργό Υποδομών και Μεταφορών Χρήστο Σπίρτζη για την παράνομη έκδοση υψομετρικών μελετών στο όνομα της εταιρίας του Μελισσανίδη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Θυμίζουμε ότι τα συμπληρωματικά στοιχεία που καταθέσαμε αφορούν την απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών με την οποία το παραχωρητήριο στη «Δικέφαλος» 1924 έχει κριθεί ανυπόστατο, επομένως ο Σπίρτζης υπέγραψε έγκριση σε μια εταιρία που σφετερίζεται ένα οικόπεδο που δεν της ανήκει.

Η δικογραφία κατά Σπίρτζη είναι πλήρης, οπότε αναμένονται οι τοποθετήσεις των κομμάτων, που ακόμα παίζουν κρυφτούλι. Οχι για να προστατέψουν τον Σπίρτζη, αλλά για να μην τα χαλάσουν με τον Μελισσανίδη.

Η... ζωντοχήρα του Καίσαρα

Χτυπιόταν το πρωί της περασμένης Τετάρτης ο Βαξεβάνης; ρε παιδιά, αυτά για τη Μαρέβα τα έχω βγάλει εγώ πριν από δέκα μήνες! Ουδείς του έδινε σημασία. Η προπαγάνδα του Μαξίμου σερβίριζε ως «νέες αποκαλύψεις των Paradise papers» τα ίδια που είχε αποκαλύψει ο Βαξεβάνης τον περασμένο Φλεβάρη, για την offshore που διαχειριζόταν η Μαρέβα Γκραμπόβσκι-Μητσοτάκη. Τους βοηθάει, βλέπετε, και η ΝΔ με τη λογική των «καλών» και «κακών» offshore, που προσπάθησε να πλασάρει στην πολιτική πιάτσα. Βιάστηκε να το κάνει, πριν κυκλοφορήσουν ονόματα, και φάνηκε καθαρά πως έστηνε γραμμή πολιτικής άμυνας για τη σύζυγο του Κούλη.

Όταν βγήκε το όνομα της Γκραμπόβσκι-Μητσοτάκη, η ΝΔ (και η ίδια η εγκαλούμενη) επανέλαβαν αυτά που είχαν πει και όταν πρωτοέβγαλε το θέμα ο Βαξεβάνης. Οτι αυτά γινόταν την εποχή που η Μαρέβα βρισκόταν σε διάσταση με τον Κούλη, ενώ όταν τα ξανάφτιαξαν σταμάτησε κάθε τέτοια δραστηριότητα. Δηλαδή, η ζωντοχήρα μπορεί να έχει offshore, η παντρεμένη όχι.

Αστεία πράγματα, όπως αντιλαμβάνεστε, αλλά τι άλλο να πουν; Να παραδεχτούν ότι έτσι λειτουργεί ο καπιταλισμός κι αυτοί καπιταλιστές είναι; Μακαρίζουν τους αμερικάνους υπουργούς, που χωρίς κανένα πρόβλημα μπορούν και μεταπηδούν από το τιμόνι των επιχειρήσεών τους στην κυβέρνηση, χωρίς να κρύβουν την ιδιότητά τους και χωρίς κανέναν να τους ζητάει λογαριασμό ακόμα και για τις offshore εταιρίες που διαθέτουν. Ενώ στην Ευρώπη και ιδιαίτερα στην Ελλάδα βασιλεύει η υποκρισία. Οι αστοί πολιτικοί πρέπει να δείχνουν ότι δεν έχουν καμιά καπιταλιστική δραστηριότητα. Ετσι, αναγκάζονται να χρησιμοποιούν «μπροστινούς» και «αυτοφοράκηδες», με τον κίνδυνο κάποια στιγμή να σκάσει η σακούλα και να βγουν τα άπλυτα στη φόρα.

Η ΝΔ προσπάθησε να αντεπιτεθεί με τα ίδια όπλα, μιλώντας για τον περιβόητο Αρτεμίου με τον οποίο έκανε νταλαβέρια στη Βενεζουέλα και στο Μαξίμου ο Παππάς και για τα τεράστια ποσά που διατηρούν στο εξωτερικό υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ, «παρκάροντάς» τα σε funds όπως η JP Morgan και η Blackrock. Μόνο που αυτά ακούγονται σαν προσπάθεια συμψηφισμού, στην οποία χαμένος βγαίνει συνήθως αυτός που την κάνει.

Αυτό τους μάρανε...

Τουλάχιστον δεκατρία άτομα από το περιβάλλον του Τραμπ είναι γραμμένα στις λίστες των Paradise Papers. Κορυφαίοι σ' αυτή τη λίστα των... νόμιμων φοροφυγάδων, ο υπουργός Εμπορίου Γουίλμπουρ Ρος, ο υπουργός Εξωτερικών Ρεξ Τίλερσον και ο οικονομικός σύμβουλος Γκάρνι Κον. Τα φώτα της δημοσιότητας, όμως, έπεσαν πάνω στον Ρος, διότι εμφανίζεται ως μεγαλομέτοχος μιας ναυτιλιακής εταιρίας, η οποία έκανε μπίζνες με τη ρωσική εταιρία Sibur (μετέφερε πετρελαιοειδή για λογαριασμό της). Άλλο που δεν ήθελαν τα αμερικάνικα ΜΜΕ που αντιπολιτεύονται τον Τραμπ. Εφτιαξαν αμέσως το σενάριο: η Sibur ανήκει σε «ολιγάρχες» που συνδέονται με τον Πούτιν, άρα ο Ρος έχει σχέσεις με το ρωσικό καθεστώς και πρέπει να τεθεί υπό έρευνα.

Ο ίδιος ο Ρος απάντησε ότι αγόρασε μετοχές μιας εταιρίας χωρίς να τον ενδιαφέρουν ή να γνωρίζει τις επιχειρηματικές της δραστηριότητες, όμως τα αντι-Τραμπ ΜΜΕ θυμίζουν εκείνον που του σέρβιραν ένα πιάτο με σκατά κι αυτός διαμαρτυρήθηκε επειδή βρήκε μέσα μια τρίχα. Η διοίκηση Τραμπ έχει στελεχωθεί από πολλούς μεγαλοεπιχειρηματίες. Σύμφωνα με το «Φορμπες», οι περισσότερες των μελών της κυβέρνησης φτάνουν τα 4,4 δισ. δολάρια, δεκαπέντε φορές περισσότερο από τις περιουσίες των μελών της κυβέρνησης του Μπους του νεότερου. Ο ίδιος ο Τραμπ έχει αρνηθεί να δώσει στη δημοσιότητα τη φορολογική του δήλωση (σαράντα χρόνια, από την εποχή του Τζέραλντ Φορντ είχε να ξαναγίνει κάτι τέτοιο), ενώ προεκλογικά καμάρωνε πόσο μάγκας είναι και βρίσκει τρόπους για να αποφεύγει την υψηλή φορολογία. Ως μεγαλοκαπιταλιστής του real estate έχει εγκαταστήσει μόνο στην πολιτεία του Ντελάγουερ, τον φορολογικό παράδεισο που υπάρχει στις ίδιες τις ΗΠΑ, πάνω από τετρακόσιες εταιρίες του ομίλου του, ενώ άλλες εταιρίες του έχουν έδρα στα «παραδείσια» νησιά (Βερμούδες, Σεντ Μάρτιν, Σεντ Βίνσεντ εντ Γκρεναντίνες).

Τις ΗΠΑ τις κυβερνούν επισήμως καπιταλιστές (και όχι για πρώτη φορά, φυσικά, πάντοτε συμβαίνει αυτό) κι αυτοί ψάχνουν αν μια εταιρία, στην οποία είχε υψηλό μετοχικό ποσοστό ένας υπουργός, έκανε ναυλοσύμφωνα με μια ρωσική ενεργειακή εταιρία. Η υποκρισία και ο κιτρινισμός σε νέα ύψη...

Ο Σουλτς προσπαθεί να σώσει το τομάρι του

Επέστρεψε δαφνοστεφανωμένος από τις Βρυξέλλες στο Βερολίνο με την υπόσχεση ότι αυτός είναι ο σοσιαλδημοκράτης που μπορεί να νικήσει τη Μέρκελ και κατάφερε να γίνει ο σοσιαλδημοκράτης υποψήφιος κα-

γκελάριος που κατέγραψε το χειρότερο εκλογικό ποσοστό μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Δεν παραιτήθηκε, όμως, όπως συνηθίζεται στις αστικές πολιτικές ηγεσίες μετά από μεγάλες ήττες, αλλά πασχίζει να σώσει το τομάρι του.

Το νέο κόλπο που μηχανεύτηκε ο Μάρτιν Σουλτς είναι πως το SPD πρέπει να οργανώσει μια καμπάνια ανασυγκρότησής του και να πάει σε εκλογές για νέο αρχηγό το 2019. Δεν ξεκαθάρισε αν ο ίδιος θα είναι τότε υποψήφιος, αλλά όλοι κατάλαβαν πως αυτό είναι το μόνο που τον ενδιαφέρει. Να περάσει λίγος χρόνος, να ξεχαστεί το εκλογικό φιάσκο, να ελέγξει όσο μπορεί τον μηχανισμό του κόμματος και να ξαναπάρει την αρχηγία.

Ο βασικός εσωκομματικός αντίπαλός του, όμως, ο δήμαρχος του Αμβούργου Ολαφ Σολτς (αριστερά στη φωτογραφία) δε θέλει να τον δώσει αυτό το περιθώριο. Προσπαθεί να τον αποδομήσει με προσεκτικά χτυπήματα (προσεκτικά για να μην κατηγορηθεί ότι πλήττει την ενότητα του λαβωμένου κόμματος). Τελευταίο χτύπημα του Σολτς ήταν μια συνέντευξή του στο Der Spiegel, στην οποία υποστήριξε ότι η σοσιαλδημοκρατία θα μπορούσε να κερδίσει τις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου, αν οι προθέσεις του είχαν γίνει σαφέστερες στους ψηφοφόρους. Επομένως, για τον Σολτς δε φταίει η γραμμή του κόμματος, αλλά φταίει ο Σουλτς που δεν κατάφερε να περάσει τη γραμμή του κόμματος στους γερμανούς ψηφοφόρους.

Η αμφισβήτηση του Σουλτς από το νούμερο δύο του SPD είναι πολύ βαθύτερη απ' όσο φαίνεται με μια πρώτη ανάγνωση, αν αναλογιστούμε ότι πρόσφατα ο Σουλτς άφησε να διαρρεύσει ότι αν η Μέρκελ δεν καταφέρει να σχηματίσει κυβέρνηση συνασπισμού, η Γερμανία πρέπει να οδηγηθεί σε δεύτερες εκλογές. Επομένως, ο Σολτς είναι σαν να λέει: τι να τις κάνουμε τις δεύτερες εκλογές, με υποψήφιο πάλι τον Σουλτς; Για να ξαναχάσουμε πανηγυρικά και να βυθιστούμε σε μεγαλύτερη κρίση, καθώς όλοι θα μας κατηγορούν ότι θέσαμε σε κίνδυνο την πολιτική ομαλότητα;

Καταλονία

Υπό τη δαμόκλειο σπάθη της μόνιμης άρσης της αυτονομίας

Ελεύθεροι υπό όρους αφέθηκαν από τη βελγική δικαιοσύνη, μετά από μαραθώνα διαδικασία που κράτησε δέκα ώρες, ο πρώην πρόεδρος της Καταλονίας, Κάρλες Πουιτζδεμόν, και οι πέντε πρώην υπουργοί της κυβέρνησής του, που κατέφυγαν στο Βέλγιο (χωρίς όμως να ζητήσουν άσυλο), μετά από την αναστολή της αυτονομίας της Καταλονίας και τη διάλυση της κυβέρνησής της από τη Μαδρίτη. Η τελευταία εξακολουθεί να είναι σκληρή, με την ισπανική δικαιοσύνη να εκδίδει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εις βάρος τους, για το οποίο θα αποφασίσει η βελγική δικαιοσύνη στις 17 Νοέμβρη. Η έκδοσή τους, όμως, μπορεί να παραταθεί αρκετά, αφού σύμφωνα με το ευρωπαϊκό δίκαιο, το περιθώριο να επιλυθούν οι διαφορές σε θέματα έκδοσης μεταξύ κρατών μελών είναι 60 μέρες, με τη δυνατότητα παράτασης άλλων 30 σε εξαιρετικές περιπτώσεις. Το πιθανότερο, λοιπόν, είναι να μη γίνει έκδοση μέχρι τις επερχόμενες εκλογές στην Καταλονία (που θα γίνουν στις 21 Δεκέμβρη), προκειμένου να μην πυροδοτηθεί περισσότερο το κλίμα.

Η δαμόκλειος σπάθη του άρθρου 155 του ισπανικού Συντάγματος, με το οποίο η Μαδρίτη ανέστειλε την αυτονομία της Καταλονίας, θα εξακολουθεί για καιρό να κρέμεται πάνω από το κεφάλι της Καταλονίας, αφού όπως δήλωσε ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της ισπανικής κυβέρνησης, Ραφέλ Χερνάντο, «είμαι σίγουρος ότι κανείς δεν σκοπεύει να διολισθήσει (σ.σ. στην ανακήρυξη της ανεξαρτησίας) μετά από την επόμενη εκλογή στην Καταλονία. Αν διολισθήσουν, θα βρεθούν αντιμέτωποι με την ίδια απάντηση». Συμπληρώνοντας ότι το άρθρο 155 μπορεί να ενεργοποιηθεί ξανά, αν η νέα καταλανική κυβέρνηση αποφασίσει «να παραβιάσει το Σύνταγμα ή επιτεθεί στην κυριαρχία του κράτους», δηλαδή αν τολμήσει να κηρύξει ανεξάρτητο κράτος την Καταλονία, όπως

έκανε η προηγούμενη Βουλή που διαλύθηκε από την Μαδρίτη.

Το ίδιο πράγμα με άλλα λόγια επανέλαβε ο ηγέτης του κυβερνώντος κόμματος στην Καταλονία, Χαβιέ Γκαρθία Αλμπιόλ, υποστηρίζοντας ότι η ισπανική κυβέρνηση θα είναι όχι μόνο νομιμοποιημένη αλλά και υποχρεωμένη να εφαρμόσει ξανά το άρθρο 155, αν η νέα καταλανική κυβέρνηση θελήσει να προχωρήσει στον ίδιο δρόμο με την προηγούμενη.

Πόσο ποιο ξεκάθαρα να το πουν οι άνθρωποι, ότι δεν υπάρχει περίπτωση η Μαδρίτη να αφήσει να της φύγει η πιο πλούσια επαρχία της, η Καταλονία;

Σ' αυτό συμφωνεί σύσσωμο το πολιτικό σύστημα της Ισπανίας. Μέχρι και το «αντισυστημικό» Podemos αποφάσισε, η τοπική του οργάνωση, Podem, να κατέβει με το καταλανικό «αριστερό» κόμμα Catalunya En Comu της Δημάρχου της Βαρκελώνης και όχι με το συνασπισμό για το «να», προκαλώντας την οργή του τοπικού ηγέτη του Podem, Αλμπανο Ντάντε Φασίν, που αν και κατά της ανεξαρτησίας, δήλωσε ότι ενδέχεται να κατέβει με τους αυτονομιστές στις εκλογές της 21ης Δεκέμβρη. Η απόφαση για τη στάση του Podem στις εκλογές πάρθηκε μετά από ψηφοφορία όλων των μελών του Podemos και όχι των Καταλανών. Επόμενο ήταν να αντιταχθούν σε ενδεχόμενη συμφωνία του Podem με τους αυτονομιστές, μια και ο ίδιος ο αρχηγός του Podemos έχει ξεκαθαρίσει από την αρχή ότι είναι ενάντια στην ανεξαρτησία της Καταλονίας και στο δημοψήφισμα που έγινε. Ετσι λύθηκε ο «γόρδιος δεσμός» μεταξύ του Podemos και του καταλανικού του τμήματος, το οποίο είχε υποστηρίξει το δημοψήφισμα, κόντρα στη θέληση της κεντρικής ηγεσίας του κόμματος.

Ο Πουιτζδεμόν από τη μεριά του εξακολουθεί να προσπαθεί να μετατρέψει το

καταλανικό πρόβλημα σε ευρωπαϊκό και να κάνει την Ευρώπη να αντιδράσει. Όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη αντιδράσει ανάβοντας το πράσινο φως στη Μαδρίτη να κάνει ό,τι θέλει, στηρίζοντας την ενιαία Ισπανία. Οι προσπάθειες του Πουιτζδεμόν είναι μάταιες και ο ίδιος συνεχίζει την αντιφατική του πολιτική. Από τη μια υποστηρίζει ότι εξακολουθεί να είναι νόμιμος πρόεδρος της Καταλονίας, από την άλλη θεωρεί τις εκλογές της 21ης Δεκέμβρη ένα... κάλεσμα δημοκρατίας!

Από την άλλη, οι αυτονομιστές παραμένουν για την ώρα διασπασμένοι, μη κατορθώνοντας μέχρι στιγμής να συγκροτήσουν ενιαίο μέτωπο για να κατέβουν από κοινού στις εκλογές. Αν όμως στις προηγούμενες εκλογές πήραν την πλειοψηφία των εδρών (όχι όμως και των ψηφοφόρων), τώρα τα πράγματα θα είναι πιο δύσκολα, με τους εκβιασμούς που ασκεί η Μαδρίτη και η ΕΕ. Εκτός αν η άγρια καταστολή που ασκεί η Μαδρίτη (με τις συλλήψεις μελών της πρώην κυβέρνησης της Καταλονίας και αυτονομιστών ηγετών, καθώς και τη βία που άσκησε στο δημοψήφισμα) οδηγήσουν σε ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα από αυτό που επιζητεί το ισπανικό πολιτικό σύστημα.

Με αυτά τα δεδομένα, οι αυτονομιστές δε θα μπορέσουν να πετύχουν πολλά πράγματα. Ούτε η γενική απεργία που έκαναν την περασμένη Τετάρτη (η οποία δεν υποστηρίχθηκε από τα δύο μεγαλύτερα συνδικάτα της χώρας) αλλάζει τα δεδομένα. Είτε με αυτονομία είτε χωρίς, η εργατική τάξη θα συνεχίζει να στενάζει και το μόνο που θα μείνει από αυτήν την ιστορία θα είναι η ψευδή επίγραφη δημοκρατία της Ισπανίας, που φυλακίζει αστούς πολιτικούς επειδή τολμούν να θέσουν το εθνικό ζήτημα, ακόμα και χωρίς ουδεμία υπόνοια βίαιης ανατροπής του υπάρχοντος στάτους κβο.

Paradise Papers

Ο,τι είναι νόμιμο είναι και ηθικό

Μόλις ένα χρόνο μετά τη δημοσίευση των «Εγγράφων του Παναμά», ένα νέο σκάνδαλο γενικευμένης φοροδιαφυγής από την παγκόσμια καπιταλιστική ελίτ, με την ονομασία «Εγγραφα του Παραδείσου», ξεσπάει. Σύμφωνα με τη γερμανική Süddeutsche Zeitung, που έγραψε πρώτη για το σκάνδαλο, τα έγγραφα αποτελούνται από 13,4 ψηφιοποιημένα αρχεία συνολικού μεγέθους 1.400 gigabytes, που καταδεικνύουν τη μαζική μεταφορά και διακίνηση εκατοντάδων δισ. δολαρίων μέσα από παράκτιες εταιρίες με έδρα πρώην βρετανικές υπερπόντιες κτήσεις στην Καραϊβική και αλλού. Τα έγγραφα καλύπτουν μια χρονική περίοδο από το 1950 μέχρι το 2016, όταν και διέρρευσαν για να δουν το φως της δημοσιότητας ένα χρόνο μετά.

Στις υποθέσεις εκτεταμένης φοροδιαφυγής εμπλέκονται εκατοντάδες πολιτικοί από τις

ΗΠΑ, τον Καναδά και τη Βρετανία, μέχρι το Πακιστάν και την Ινδία, πολυεθνικές εταιρίες, διασημότητες του αμερικάνικου και βρετανικού σταρ σίστεμ, μέλη της βρετανικής βασιλικής οικογένειας και άλλοι. Ανάμεσά τους βρίσκονται, ο πρίγκιπας Κάρολος και η βασίλισσα Ελισάβετ, η Apple, στενοί συνεργάτες του Τραμπ και του Πούτιν, στελέχη του βρετανών Συντηρητικών, πρώην υπουργός της κυβέρνησης Κάμερον και ρώσοι καπιταλιστές που διατηρούν στενή σχέση με την κυβέρνηση Πούτιν.

Στα έγγραφα περιγράφεται πως οι εταιρίες πίσω από το Twitter και το Facebook δέχτηκαν εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια σε επενδύσεις από ρωσικούς κρατικούς επενδυτικούς φορείς. Ιδιαίτερα επιθετικές πρακτικές φοροδιαφυγής από πολυεθνικές εταιρίες όπως η Apple και η Nike. Διακίνηση κεφαλαίων που ανήκουν σε

αμερικάνικα και βρετανικά πα-
νεπιστήμια όπως της Οξφόρδης και του Κέμπριτζ, που δι-
οχετεύτηκαν στη βιομηχανία
παραγωγής ορυκτών καυσίμων.
Η δημιουργία ειδικού ταμείου
για τον χρηματισμό κρατικών
αξιωματούχων της Δημοκρατί-
ας του Κονγκό για τη σύναψη
αποικιοκρατικού τύπου συμβο-
λαίων εξόρυξης μεταλλευτικών
κοιτασμάτων στη χώρα από το
βρετανικό μονοπώλιο Glencore.
Μέχρι και διασπάθιση δημοσίου
χρήματος που προοριζόταν για
την κατασκευή υποδομών στην
Ανγκόλα από στέλεχος της το-
πικής κυβέρνησης.

Στις περισσότερες από τις
μισές υποθέσεις, υπεύθυνη δι-
αχείρισης της υπόθεσης φορο-
διαφυγής είναι η νομική εταιρία
Appleby, με έδρα στις Βερμού-
δες, τα νησιά Κέιμαν και άλλους
φορολογικούς παραδείσους. Η
ίδια εταιρία πρωταγωνιστούσε
στην πλειοψηφία των υποθέσε-

ων φοροδιαφυγής των «Εγγρά-
φων του Παναμά». Ο εκπρόσω-
πος Τύπου της εταιρίας δήλωσε
ότι η Appleby διαχειρίστηκε
όλες τις υποθέσεις της με βάση
τη νομιμότητα, εκμεταλλεόμε-
νη παραθυράκια στην αμερικά-
νικη και βρετανική φορολογική
νομοθεσία, κάτι που δεν αμφι-
σβητεί κανείς από τους δημο-
σιογράφους που συμμετείχαν
στην έρευνα και την αποκάλυψη
του σκανδάλου.

Σύμφωνα με έρευνα του οι-
κονομικού αναλυτή Γκάμπριελ
Ζούκμαν, που δημοσιεύτηκε
πριν μερικές μέρες, μόνο το
2016, 600 δισ. δολάρια καπιτα-
λιστικών κερδών δε φορολογή-
θηκαν, αφού μεταφέρθηκαν σε
παράκτιες εταιρίες στους ανά
τον κόσμο φορολογικούς παρα-
δείσους.

Τα παραθυράκια στη φορο-
λογική νομοθεσία των μεγάλων
ιμπεριαλιστικών κρατών δεν
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Κ.Α.Λ.Ο. το παραμύθι αλλά με τον δράκο τι θα γίνει;

Μπορεί η «εναλλακτική οικονομία», που προεκλογικά έταζε ότι θα στηρίξει ο ΣΥΡΙΖΑ, να αντικαταστάθηκε από τα Μνημόνια, όμως επιτέλους ήρθε η ώρα που η «αυτοδιαχείριση» γίνεται πραγματικότητα, χωρίς κανείς από τους «Θεσμούς» να προβάλει την οποιαδήποτε αντίρρηση! Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα είναι πρώτοι στην ιστορία της ανθρωπότητας που θα συνδυάσουν την «αυτοδιαχείριση» με τα Μνημόνια και τη σκληρή πολιτική λιτότητας υπό επιτροπεία ΕΕ και ΔΝΤ! Δυστυχώς, το... μεγάλο αυτό νέο δε φαίνεται να ενθουσιάζει τα πλήθη που θα έπρεπε να βγουν στους δρόμους και να πανηγυρίζουν! Τέτοιο «σοσιαλισμό» ποιος τον περίμενε;

Πέρα από το γελοίο της υπόθεσης, η όλη ιστορία δυστυχώς δεν είναι για γέλια. Γιατί καλλιεργεί αυταπάτες σ' έναν κόσμο (νέους στην πλειοψηφία τους, που δεν έχουν την πείρα των παλαιότερων, σε ανάλογα «συνεταιριστικά» εγχειρήματα που είχε πλασάρει το ΠΑΣΟΚ, τα οποία αποδείχτηκαν απάτες), καλώντας τον να γίνει «επιχειρηματίας» με... συνεταιριστικό πρόσωπο.

Αυτό ήταν που προβλήθηκε στην πρώτη έκθεση «Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας» (που πήρε τον εύγλωττο τίτλο Κ.Α.Λ.Ο.), την προηγούμενη βδομάδα (1-3 Νοέμβρη) στην Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων. Η έκθεση διοργανώθηκε υπό την αιγίδα του υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (του ίδιου υπουργείου που πέρασε όλες τις αντιασφαλιστικές ανατροπές τα τελευταία χρόνια) και συμμετείχαν 150 Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις (ΚΟΙΝΣΕΠ), Συνεταιρισμοί Εργαζομένων, Κοινωνικοί Συνεταιρισμοί Περιορισμένης Ευθύνης (ΚΟΙΣΠΕ) και φορείς της Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας, με προϊόντα και υπηρεσίες που επεκτείνονται σε όλο το φάσμα της οικονομίας, όπως εστίαση, τουρισμός, πολιτισμός, εκπαίδευση, ενημέρωση, υγεία, αγροδιατροφικός τομέας, μεταποίηση, περιβάλλον κ.ά, σύμφωνα με το δελτίο τύπου της έκθεσης (βλ. <https://expo.foreis-kalo.gr/press-kit.php>).

Όπως μας ενημερώνει η ιστοσελίδα με τον τίτλο «Πλατφόρμα Δικτύωσης Φορέων Κ.Α.Λ.Ο.», «οι Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας είναι μη μονοπρόσωπα νομικά σχήματα που διοικούνται ισότιμα από τα μέλη τους, εφαρμόζουν σύστημα σύγκλισης στην αμοιβή της εργασίας και ποσοστώσεις στη διανομή των κερδών με υπέρτατο σκοπό την ανάπτυξη δραστηριοτήτων συλλογικής και κοινωνικής ωφέλειας» (<https://foreis-kalo.gr/>).

Πρωτοτυπία ή ξαναξεσταμένη σούπα;

Ας φύγουμε όμως από τις διακηρύξεις κι ας διερευνήσουμε την ουσία. Πρώτα από όλα, αυτά τα ωραία λογάρια δεν είναι παγκόσμια πρωτοτυπία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Η «συνεταιριστική οικονομία» έχει εφαρμοστεί και εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε πολλές καπιταλιστικές χώρες, αναπτυγμένες ή μη, και υπάρχουν δείγματα γραφής για τα αποτελέσματά της, τα οποία έχουμε απ' αυτές εδώ τις στήλες παρουσιάσει αρκετά αναλυτικά (βλ. http://www.eksegersi.gr/ckeditor_assets/attachments/52/kontra_ektakto_4-13_

web.pdf), χωρίς φυσικά να θεωρούμε ότι εξαντλήσαμε το θέμα.

Η «συνεταιριστική οικονομία» έχει εφαρμοστεί μάλιστα και επί ΠΑΣΟΚ και έχει αποτύχει. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αντιγράφουν το ΠΑΣΟΚ και στον νόμο που ψήφισαν τον Οκτώβρη του 2016 (Ν.4430/31-10-2016) κάνουν αναφορά σε νόμους του ΠΑΣΟΚ (τον Ν.1667 της 6-12-1986 που αναφέρεται στους Αστικούς Συνεταιρισμούς για παράδειγμα).

Σε διεθνές επίπεδο, πιο πρόσφατη πηγή έμπνευσης των «αυτοδιαχειριστικών» μοντέλων, αποτέλεσε η αργεντινική κεραμποιία «Σανόν» που καταλήφθηκε από τους εργάτες της το 2001, στην περίοδο που η Αργεντινή φλεγόταν από έντονες ταξικές συγκρούσεις που οδήγησαν στην πτώση πέντε προέδρων μέσα σε δύο βδομάδες. Όμως η «Σανόν» (που μετατράπηκε σε FaSinPat: Εργοστάσιο χωρίς αφεντικά), δεν μπόρεσε να αποτελέσει εναλλακτικό μοντέλο. Όχι μόνο γιατί δεν εξαπλώθηκε στη χώρα όπως θα περίμεναν κάποιοι (σήμερα η Αργεντινή έχει εδώ και δύο χρόνια δεξιό πρόεδρο, τον Μαουρίσιο Μάκρι), αλλά και γιατί η FaSinPat δεν κατόρθωσε να εξασφαλίσει ένα καλό μεροκάματο που να ανταποκρίνεται σε μία καλή ζωή μέσα στον καπιταλισμό. Η ραγδαία αύξηση του πληθωρισμού «ροκάνισε» κάθε αύξηση που δινόταν στους μισθούς των εργατών, ενώ η κρίση του 2009 χτύπησε και την FaSinPat, η οποία αναγκάστηκε να περιορίσει την παραγωγή, με τους εργάτες να δουλεύουν πολλές φορές τζάμπα, ως «εθελοντές» για το «κοινό καλό». Οι εργάτες αναγκάστηκαν, επίσης, προκειμένου να νομιμοποιηθεί η κοπερατίβα, να πληρώσουν τα χρέη της προηγούμενης επιχείρησης, που είχε καταβάλει το κράτος, μέσω της πώλησης σε τιμές κόστους (δηλαδή πενταροδεκάρες) των προϊόντων που παράγουν στην πολιτεία του Νεουκέν. Γι' αυτό δεν αποτελεί έκπληξη που η νομιμοποίηση της κοπερατίβας έγινε από το τοπικό κοινοβούλιο που ελεγχόταν από δεξιά πλειοψηφία (για περισσότερα βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/619/Διεθνή/7187>. Δουλεύοντας-χωρίς-αφεντικά-Πόσο-εφικτό-στον, <http://www.eksegersi.gr/issue/620/Διεθνή/7486>. Δουλεύοντας-χωρίς-αφεντικά-Πόσο-εφικτό-στον και <http://www.eksegersi.gr/issue/621/Διεθνή/7740>. Δουλεύοντας-χωρίς-αφεντικά-Πόσο-εφικτό-στον).

Διαχείριση της μιζέριας

Εδώ όμως, θα πει κανείς, δεν έχουμε να κάνουμε με χρεωμένες επιχειρήσεις που τις κατέλαβαν οι εργάτες τους, αλλά με νέες υγιείς επιχειρήσεις, στις οποίες θα εφαρμόζεται η ισοότητα και η δικαιοσύνη. Απορία άξιο είναι πώς αυτό μπορεί να γίνει ανεκτό μέσα σε ένα σκληρά ανταγωνιστικό καπιταλιστικό περιβάλλον, σε συνθήκες οικονομικής

κρίσης μάλιστα! Πώς μπορεί να γίνει αυτό που οι ουτοπικοί σοσιαλιστές προσπάθησαν να πετύχουν τον 19ο αιώνα, με τον Ρόμπερτ Οουεν να καταλήγει να χάνει ολόκληρη την περιουσία του και να γίνεται κι αυτός εργάτης κατά τα τελευταία τριάντα χρόνια της ζωής του. Δεν είχε όμως μία κυβέρνηση της «Αριστεράς» να τον στηρίξει, όπως οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που αφού πέρσι έστειλαν τα ΜΑΤ να χτυπήσουν τους εργάτες της ΒΙΟΜΕ (το μεγαλύτερο αυτοδιαχειριστικό παράδειγμα στη χώρα μας), τώρα τους έδωσαν τη δυνατότητα να αγοράσουν τα μηχανήματα που είχαν πάρει από την εγκαταλελειμμένη επιχείρηση, προκαλώντας την ικανοποίηση του σωματού που μίλησε για «μεγάλη νίκη» (http://biom-metal.blogspot.gr/2017/11/blog-post_6.html).

Πόσο όμως μπορεί να είναι μεγάλη μία νίκη, όταν τα μηχανήματα αγοράστηκαν από τους εργάτες στον πλειστηριασμό που έγινε; Από την άλλη, πόσο μπορεί αυτό το εγχείρημα να αντέξει, όταν το εργοστάσιο δεν μπορεί να δώσει τίποτε περισσότερο από ένα καλό... χαρτζιλίκι στους ελάχιστους εναπομείναντες εργάτες (20 τον αριθμό) που δουλεύουν σ' αυτό; Γιατί χαρτζιλίκι είναι τα 350 ευρώ το μήνα που αναφερόταν προ διετίας ότι βγάζουν (στην καλύτερη περίπτωση μάλιστα) οι εργάτες (βλ. http://biom-metal.blogspot.gr/2015/03/blog-post_38.html).

Μύθος τα ίσα δικαιώματα

Από τη στιγμή που ο νόμος 4430/2016 προβλέπει ότι οι συνεταιριστικές επιχειρήσεις θα έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν μισθωτή εργασία (με εργαζόμενους που δε θα είναι μέλη τους), σε ποσοστό 40% (για τις Κοινωνικές Συνεταιριστικές Επιχειρήσεις) και 25% για τους Συνεταιρισμούς (βάσει των Αρθρων 18 & 28 του παραπάνω νόμου) και ορισμένες φορές έως 50% υπό προϋποθέσεις, καθώς και «εθελοντές» που θα κάνουν τζάμπα εργασία, κάθε λόγος για ίσα δικαιώματα πάει περίπατο. Από την άλλη, το ίδιο το νομικό πλαίσιο αφήνει ανοιχτή τη δυνατότητα για λαμογιές από τα μέλη που θα έχουν περισσότερη οικονομική δύναμη, μιας και σύμφωνα με το άρθρο 3 του Ν. 4430/16, τα κέρδη θα διανέμονται ως εξής: 5% για αποθεματικό, 35% στους εργαζόμενους του Φορέα και τα υπόλοιπα για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και διεύρυνση της παραγωγικής δραστηριότητας. Αν μάλιστα τα 2/3 της Γενικής Συνέλευσης αποφασίσουν ότι θα πρέπει να δοθούν για το τρίτο περισσότερα λεφτά, τότε οι εργαζόμενοι μπορεί να πάρουν και λιγότερο από το 35% των κερδών.

Ποιος θα ελέγχει τη «διεύρυνση της παραγωγικής δραστηριότητας»; Υποτίθεται η Γενική Συνέλευση. Στην ουσία

όμως θα είναι το Διοικητικό Συμβούλιο που θα έχει τον ουσιαστικό έλεγχο, μιας και Γενική Συνέλευση προβλέπεται να γίνεται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Όπως λοιπόν οι καπιταλιστές περνούν στα έξοδα της επιχείρησης ατομικά τους έξοδα, το ίδιο μπορεί να κάνει το ΔΣ.

«Αλλη οικονομία» μέσα στον καπιταλισμό;

Ας αναλογιστούμε, πώς θα μπορούσαν οι εργάτες να ανταγωνιστούν τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, όταν οι τελευταίες έχουν τις άπειρες δι-ασυνδέσεις με τον κρατικό μηχανισμό που τους προσφέρει ενίοτε φορολογική ασυλία, τους δίνει τη δυνατότητα να παρακάμψουν τους νόμους, τους δίνει ζεστό χρήμα (μέσω επιχορηγήσεων) και κάνει πολλές φορές τα στραβά μάτια για τα χρέη τους (ιδιαίτερα στα ασφαλιστικά ταμεία, που είναι το αγαπημένο σπορ των καπιταλιστών), πράγματα δηλαδή που αποφέρουν τεράστια κέρδη και δυνατότητα επέκτασης της παραγωγής;

Είναι τουλάχιστον αντιφατικό (για να μην πούμε κάτι χειρότερο), ορισμένοι που δηλώνουν «αναρχικοί» να πιστεύουν ότι μπορούν μέσα σε ένα τέτοιο περιβάλλον να χτίσουν μια άλλη οικονομία (προς όφελος των εργαζομένων), τη στιγμή που κατακρίνουν τους κομμουνιστές που υποστηρίζουν έναν άλλο τύπο κράτους, της μορφής της δικτατορίας του προλεταριάτου (δικτατορίας όχι τύπου χούντας, αλλά καταπίεσης των πρώην καταπιεστών που θέλουν λυσσασμένα να επαναφέρουν τον καπιταλισμό). Αν μέσα στο κράτος της δικτατορίας του προλεταριάτου δεν είναι δυνατή η απελευθέρωση της εργασίας, πώς είναι δυνατόν αυτό να γίνει μέσα στο κράτος της δικτατορίας των καπιταλιστών;

Αυτά βέβαια είναι «ψιλά γράμματα» για ορισμένους που πιστεύουν ότι «εδώ και τώρα» μπορούν να χτίζουν εναλλακτικές οικονομίες σε μια κοινωνία που κυριαρχούν οι καπιταλιστές και μαστίζεται από όλες τις αρρώστιες του καπιταλισμού, σε συνθήκες μάλιστα υποχώρησης του εργατικού κινήματος (αντίθεση μεταξύ πνευματικής και σωματικής εργασίας εις βάρος της σωματικής, διαφορά πόλης-χωριού εις βάρος του χωριού, σκληρός ανταγωνισμός ακόμα και μέσα στους κόλπους της εργατικής τάξης, πλήρης απουσία ταξικής οργάνωσης των εργατών και γραφειοκρατικοποίηση των συνδικάτων).

Το θέμα είναι ότι οι υποστηρικτές της «εναλλακτικής οικονομίας» μέσα στον καπιταλισμό ξεπερνούν το πρόβλημα ότι κι αυτή η «εναλλακτική οικονομία», όσο δίκαιη κι αν εμφανίζεται στα χαρτιά, θα οδηγηθεί είτε στον αφανισμό (στην καλύτερη περίπτωση στη διαχείριση της μιζέριας) είτε στην κλασική καπιταλιστική οικονομία, όπως έγινε για παράδειγμα στην περίπτωση της ισπανικής «Μοδραγόν», που από μια μικρή συνεταιριστική επιχείρηση των 24 ατόμων το 1956 (επί φρανκικής δικτατορίας), μετατράπηκε σε πολυεθνική εταιρία με 94 εργοστάσια παραγωγής, από το Μεξικό, το Μαρόκο, την Κίνα και την Ταϊλάνδη μέχρι την Αυστραλία, με 84.000 εργαζόμενους στη δούλεψή της! Η «Μοδραγόν» κέρδισε μάλιστα το πρώτο βραβείο στον τομέα «τόλμης στην επιχειρηματικότητα»

από τους Financial Times (βλ. δημοσίευμα στο <http://www.tulankide.com/en/mondragon-corporation-winner-at-the-boldness-in-business-awards-organised-by-the-financial-times>)! Το ότι αυτή η «τόλμη» συνοδεύτηκε από ξεζούμισμα αλλοδαπών εργατών (σε κάτι Πολωνίες και αλλού), απολύσεις και άλλες αρετές των κλασικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων αποτελεί... λεπτομέρεια.

Δεν αρκεί να μαζετούν μερικοί εργαζόμενοι και να συμφωνήσουν ότι θα μοιράζονται τα κέρδη της επιχείρησης που θα στήσουν για να δημιουργηθεί η «εναλλακτική οικονομία». Η επιχείρηση χρειάζεται σταθερό κεφάλαιο, δηλαδή μηχανήματα, υπολογιστές, γραφεία, κτίρια να στεγαστεί και πρώτες ύλες για να μπορέσει να λειτουργήσει. Ποιος θα βάλει αυτό το κεφάλαιο; Οι εργάτες από κοινού; Ακόμα όμως κι αν κάνουμε την υπόθεση ότι κάποιος κέρδισε το... τζόκερ και βάζει τα λεφτά, ο πρώτος διαχωρισμός έχει ήδη γίνει. Ακόμα κι αν στα χαρτιά αυτός θα έχει την ίδια δύναμη στις συνελεύσεις (μία ψήφος για κάθε μέλος), ποιος μπορεί να αμφισβητήσει την εξουσία του εις βάρος των άλλων, αφού με την απειλή ότι θα φύγει και θα πάρει μαζί του ό,τι έβαλε, θα μπορέσει να επιβληθεί στους άλλους;

Καπιταλισμός σημαίνει δύναμη βάσει του κεφαλαίου κι αυτό δε θα μπορούσε να αποφευχθεί σε μία επιχείρηση, όποιον τίτλο κι αν φορέσει, από τη στιγμή που αυτή στήνεται σε μια εμπορευματική κοινωνία, που κριτήριο έχει το κέρδος και όχι την ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών. Όταν κριτήριο είναι η παραγωγή εμπορευμάτων ως ανταλλακτικές αξίες (με στόχο να ανταλλάξουν εμπορεύματα που περιέχουν ίση ποσότητα κοινωνικής εργασίας ή με το γενικό τους ισοδύναμο, όπως είναι το χρήμα) και όχι ως αξίες χρήσης (για την ικανοποίηση των ανθρώπινων αναγκών), όταν απουσιάζει ο οποιοσδήποτε κεντρικός σχεδιασμός στην οικονομία, με αποτέλεσμα η παραγωγή να γίνεται άναρχα και κανείς να μη γνωρίζει πόσα εμπορεύματα αυτού του τύπου θα πρέπει να παραχθούν προς κατανάλωση από την κοινωνία, όταν η κάθε μία επιχείρηση ανταγωνίζεται την άλλη (ακόμα κι αν κι οι δύο είναι συνεταιριστικές) με στόχο την επικράτηση στην αγορά (η οποία όλο και στενεύει, λόγω της μείωσης της αγοραστικής δυνατότητας των ανθρώπων), όταν με λίγα λόγια κυριαρχεί ο άγριος καπιταλιστικός ανταγωνισμός που οδηγεί στην ένταση της εκμετάλλευσης των εργατών και στις κρίσεις υπερπαραγωγής (όχι γιατί η εργαζόμενη κοινωνία είναι πλήρης από εμπορεύματα, αλλά γιατί δεν έχει τα χρήματα να τα αγοράσει), τότε πώς θα μπορέσει να σταθεί μία συνεταιριστική επιχείρηση στη βάση της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ισοτιμίας των μελών της; Ρητορικό είναι το ερώτημα, φυσικά, μιας και επιβεβαιώνεται στη ζωή, όμως ορισμένοι πρέπει να σπάσουν πολλές φορές το κεφάλι τους για να το καταλάβουν.

Κλείνοντας αυτή τη σύντομη αναφορά πάνω σ' αυτό το τεράστιο ζήτημα, σας καλούμε να διαβάσετε το παρακάτω απόσπασμα από την μπροσούρα «Κατάληψη Σανόν - Συνέντευξη με τους εργάτες», που δημοσιεύτηκε στα ισπανικά το Δεκέμβριο του 2003 στο [ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

στο ψαχνό

Πρόκληση κατά της εργατικής τάξης

«Η κυβέρνηση βάζει τέλος στο καθεστώς αυθαιρεσίας σε βάρος των εργαζομένων με στοχευμένα μέτρα και ελέγχους». Η προκλητική αυτή δήλωση αναρτήθηκε από τον Τσίπρα στο Twitter. Συνοδευόταν μάλιστα και από βίντεο κλιπ προεκλογικού τύπου, που μας «ενημέρωνε» ότι πλέον δε γίνονται αυθαιρεσίες σε βάρος των εργαζομένων κι αν γίνουν χτυπιούνται αμέσως αμείλικτα από τα κρατικά ελεγκτικά όργανα. Το εμετικό βίντεο κλιπ ολοκληρώνεται με τον Τσίπρα να λέει: «ήταν δίκαιο και έγινε πράξη».

Επί Γιωργάκη και στη συνέχεια Παπαδήμου και Σαμαροβενιζέλων, κάθε φορά που έβαζαν νέους φόρους, έδιναν στη δημοσιότητα και μια λίστα με φορολογικούς παραβάτες, που τους έπιαναν οι ελεγκτές της εφορίας να μην κόβουν αποδείξεις ή να έχουν παρατυπίες στα βιβλία τους. Ήταν ο προπαγανδιστικός φερετζές της φορομνηξίας.

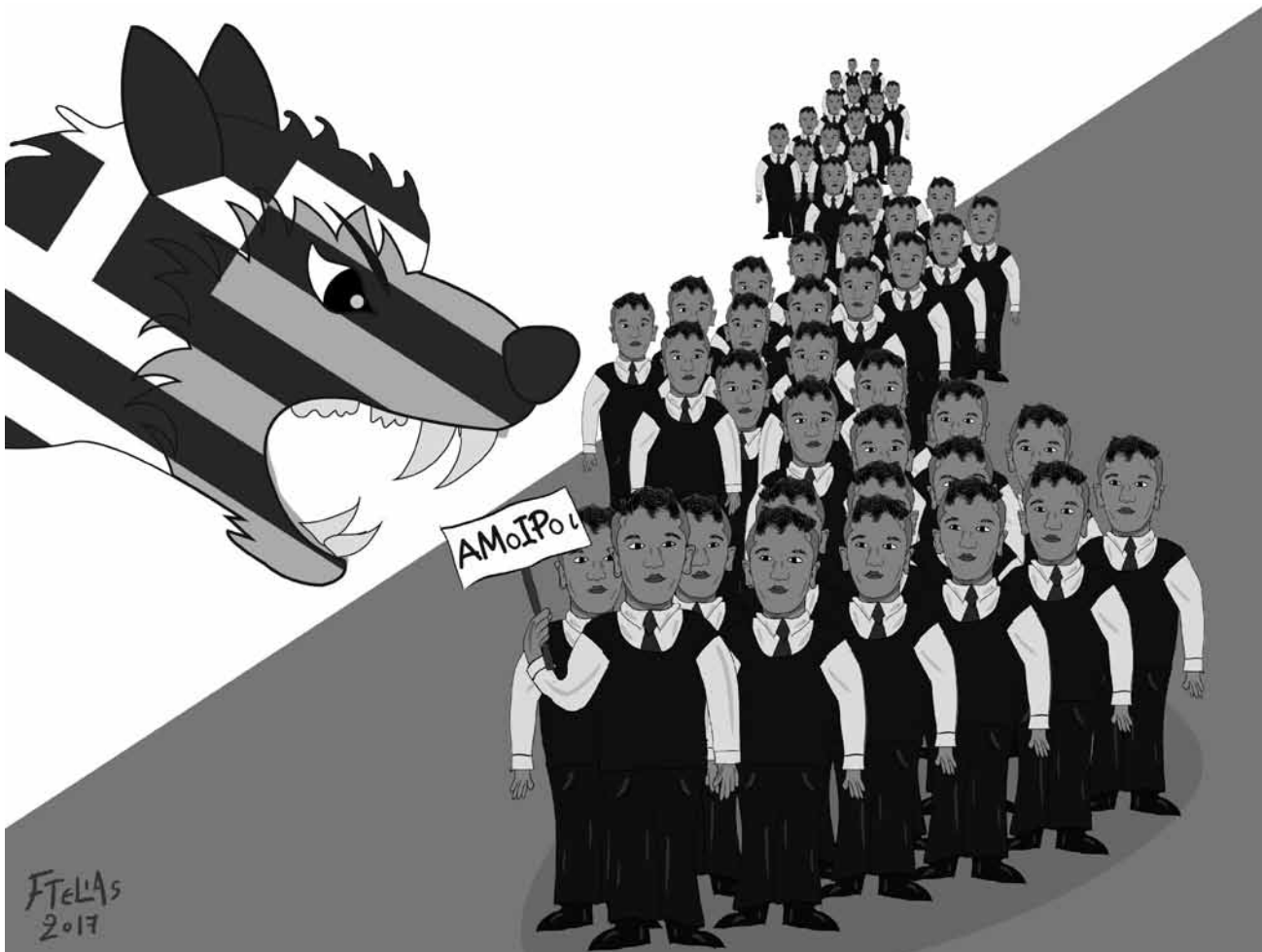
Επί Τσιπροκαμμένων, εγκαινιάζεται η τακτική της λίστας εργοδοτών που παραβιάζουν την εργατική νομοθεσία. Είναι ο φερετζές της εργασίας κατέργου που ζει και βασιλεύει με τις ευλογίες του κράτους. Γιατί η εργασία κατέργου δεν υπάρχει όπου γίνονται αυθαιρεσίες και παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας. Υπάρχει με όλους τους νόμιμους τύπους.

Η προπαγάνδα των Τσιπροκαμμένων, κουνώντας σαν σημαία μια έκθεση για «στοχευμένους πιλοτικούς ελέγχους» (1.652 έλεγχοι, 452 παραβάσεις, μεγάλη υπόθεση!), λέει στους εργαζόμενους ότι η κυβέρνηση είναι ο φύλακας άγγελος των εργασιακών δικαιωμάτων! «Για πρώτη φορά μπαίνει τέλος στο καθεστώς αυθαιρεσίας», γράφουν, ξεπερνώντας σε θράσος τον... εαυτό τους.

Κάθε εργαζόμενος ξέρει πως η αυθαιρεσία των καπιταλιστών στηρίζεται πάνω στο νόμιμο ξεχαρβάλωμα των εργασιακών σχέσεων, στην ανυπαρξία ελεγκτικών μηχανισμών και στη συνεργασία των υπαρχόντων με τους καπιταλιστές εργοδότες και στην υψηλή ανεργία που έχει δημιουργήσει η κρίση, με αποτέλεσμα ο εργαζόμενος να δέχεται αναγκαστικά την αυθαιρεσία και την παρανομία προκειμένου να εξασφαλίσει ένα κομμάτι ψωμί (αλλιώς τον περιμένει η απόλυση, καθώς «έξω» περιμένουν ουρά οι άνεργοι).

Ποιος έριξε τους μισθούς και τα μεροκάματα στα τάρταρα; Ποιος νομιμοποίησε την πληρωμή των ειδικευμένων εργατών όχι με τις συλλογικές συμβάσεις, αλλά με το βασικό, μετά από ατομική σύμβαση που αποσπάται εκβιαστικά; Ποιος πετσόκοψε τις αποζημιώσεις απόλυσης, ώστε οι εργοδότες να μην το σκέφτονται καθόλου όταν θέλουν να κάνουν απολύσεις; Ποιος θέσπισε τη μερική απασχόληση, την εκ περιτροπής εργασία, τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, όλες τις «ελαστικές» εργασιακές σχέσεις; Από το δικό τους σύστημα «Εργάνη» μπορεί να δει κανείς ότι οι «οικειοθελείς αποχωρήσεις» έχουν σημειώσει το εννιάμηνο του 2017 αύξηση κατά 14,4% σε σχέση με την ίδια περίοδο του 2016. Με τι θράσος λένε στο βίντεο κλιπ ότι «οι εργαζόμενοι προστατεύονται από τον αναγκασμό ψευδών οικειοθελών αποχωρήσεων»;

«Συνήθως οι μεγάλες επιχειρήσεις δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερα προβλήματα παραβατικότητας σε αντίθεση με τις πιο μικρές επιχειρήσεις που έχουν πάρα πολλά», δηλώνει ο γ.γ. του υπουργείου Εργασίας Νεφελούδης, κλείνοντας το μάτι στο μεγάλο κεφάλαιο, στην... «υγιή επιχειρηματικότητα». Ζήτη το εργασιακό καθεστώς κατέργου που έφεραν τα Μνημόνια!

KONTRES

Βατερλό (1)

Αμα δεν έχεις φροντίσει να διώξεις (προσοποιητά έστω) τον Αυγενάκη, δεν πας στη Βουλή να υποβάλεις ερώτηση περί νόμου και τάξης στον Τσίπρα. Ο Κούλης και οι άνθρωποί του, όμως, αποδείχτηκαν για μια ακόμα φορά γκαφατζήδες. Κι έπαθαν Βατερλό, όταν ο Τσίπρας πήγε την κουβέντα στον Αυγενάκη. Το Βατερλό φαίνεται καθαρά στον παρακάτω διάλογο, που έγινε στις τριτολογίες Μητσοτάκη-Τσίπρα:

Μητσοτάκης: Ως προς το ζήτημα του παρακράτους στο οποίο αναφέρθηκα, δεν σας φαίνεται παράξενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι **κάθε φορά διαρρέουν στην ίδια εφημερίδα επιλεκτικά αποσπάσματα συνομιλιών που αφορούν στελέχη της Νέας Δημοκρατίας;** Σας φαίνεται λογικό αυτό, κύριε Τσίπρα;

Τσίπρας: Αμα μιλάνε με ποινικούς.

Μητσοτάκης: Σας φαίνεται λογικό ότι σήμερα εσείς εδώ πέρα, ως Πρωθυπουργός, **δεν μπορείτε να διασφαλίσετε το απόρρητο των επικοινωνιών;** Σας φαίνονται λογικά όλα αυτά τα πράγματα τα οποία συμβαίνουν; Εξηγήστε μου, λοιπόν, εάν αυτή η πραγματικότητα με την οποία βρισκόμαστε αντιμέτωποι, **μονίμως να υπάρχει απειλή ότι κάποιος ακούει κάποιον και ότι κάποια συνομιλία μπορεί να διαρρεύσει σε κάποιο φιλικό σας έντυπο**, για να δημιουργήσετε πρόβλημα -υποτίθεται- στη Νέα Δημοκρατία, είναι λογικό;

Τσίπρας: Είναι προφανές ότι ο κ. Μητσοτάκης ή δεν κατάλαβε ή δεν θέλει να καταλάβει τι του λέω. Αναφέρθηκε για άλλη μία φορά στο απόρρητο των συνομιλιών. Του επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι πρόκειται για μια διαδικασία η οποία ορθώς γίνεται έτσι με εισαγγελική παραγγελία. Όταν η Ελληνική Αστυνομία βρίσκεται μπροστά σε κυκλώματα του κοινού ποινικού δικαίου, παρακολουθεί τις συνομιλίες. Οι συνομιλίες, λοιπόν, αυτές βρέθηκαν στη δικογραφία και **είναι στη δικογραφία**.

Πάρτι έκανε ο Τσίπρας. Και πώς να μην κάνει, όταν ο Μητσοτάκης, αντί να απαντήσει επί της ουσίας, επικαλούνταν το... απόρρητο των επικοινωνιών! Ακόμα και να μην βρίσκονταν μέσα σε μια δικογραφία όλα όσα προσάπτονται στον Αυγενάκη, ακόμα και να είχαν προκύψει ως αποτέλεσμα παράνομων παρακολούθησεων ηχογραφήσεων, ο κόσμος σ' αυτές τις περιπτώσεις δε δίνει σημασία στον νομικό τύπο, αλλά περιμένει απαντήσεις επί της ουσίας. Τέτοιες απαντήσεις ο Μητσοτάκης δεν έδωσε, ενώ με την τριτολογία του έκανε τα πράγματα χειρότερα. Γιατί ήταν σαν να έλεγε: ναι, ο Αυγενάκης τα έκανε αυτά, όμως φταίτε εσείς που παρακολουθούσατε τηλέφωνα και καταγράφατε. Αν δεν το κάνατε, τίποτα δε θα είχε αποκαλυφθεί!

Βατερλό (2)

Φυσικά, το ίδιο Βατερλό είχε υποστεί ο Τσίπρας όταν προσπαθούσε να υπερασπιστεί τον Καμμένο. Ολοι θυμόμαστε ότι το βασικό του επιχείρημα έναντι των αποκαλύψεων ήταν ότι αυτές προερχόταν από «παράνομα αποδεικτικά μέσα» (υποκλοπές). Ουδείς, όμως, ενδιαφέρθηκε γι' αυτό. Ολοι περίμεναν απαντήσεις επί της ουσίας. Με την αναφορά σε «παράνομα αποδεικτικά μέσα» το μόνο που έκανε ο Τσίπρας ήταν να επιβεβαιώνει τις κατηγορίες σε βάρος του Καμμένου.

Βατερλό (3)

Είχε και το σκάνδαλο Siemens στη φαρέτρα του ο Τσίπρας. Και το «μπουμπουνίσει», φυσικά. Με τον Κούλη να βγαίνει εκτός εαυτού και να απαντά: «Κύριε Τσίπρα, δεν πήρα κανένα δώρο από καμία SIEMENS. Το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά και επιμένετε να επαναλαμβάνετε την ίδια σταθερή συκοφαντία. Θα σας ζητήσω να μην το ξανακάνετε, διότι ψεύδεστε για άλλη μια φορά και σε αυτό το ζήτημα». Και τον Τσίπρα -πανέτοιμο, χάρη στη δουλειά

του επιτελείου του- να ανταπαντά «τσιτάροντας» την κατάθεση της γραμματέα του Χριστοφοράκου, πριν από μερικές μέρες στο δικαστήριο («Μου είχε πει ο κ. Χριστο-

Φασισμός

Ας παραμερίσουμε την απέχθεια που σίγουρα μας προκαλούν ο Πουιτζδεμόν και η παρέα του, ένα τσούρμιο από πολιτικά ασπόνδυλα που κοιτάζουν πώς να σώσουν το τομάρι τους και ως επικεντρωθούμε στην αντίδραση της καστιγιάνικης κυβέρνησης, που συνεχίζει τις καλύτερες παραδόσεις της ισπανικής μοναρχίας και του φρανκισμού. Κατηγορίες για στάση και εξέγερση, που επισύρουν ποινές τριακονταετούς κάθειρξης, σε ανθρώπους που δεν κούνησαν ούτε το δαχτυλάκι τους, που δεν ανταπέδωσαν ούτε στο ελάχιστο τη βία που άσκησαν ακόμα και σε βάρος της καταλανικής πολιτικής ηγεσίας οι δυνάμεις καταστολής του ισπανικού κράτους.

Αυτή η συμπεριφορά, αυτό το ξεχείλωμα των ιδίων των αστικών νόμων, που είχαμε συνηθίσει να το βλέπουμε μόνο ενάντια σε επαναστάτες που απαντούσαν με βία στην κρατική βία, αποτελεί εκδήλωση φασισμού από ένα κράτος που -κατά τα άλλα- είναι δομημένο πάνω στις αρχές της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Δεν ακούστηκε στην επικράτεια της Ευρωλάνδης ούτε μία φωνή υπεράσπισης των καταλανών αστών ηγετών. Ακόμα κι εκείνοι -εντός και εκτός Ισπανίας- που στην αρχή ψέλλισαν κάτι ενάντια στην καταστολή που άσκησε η κυβέρνηση της Μαδρίτης τη μέρα του δημοψηφίσματος, μαζεύτηκαν και στηρίξαν τις επόμενες κινήσεις του Ραχόι, που έβαλε μπροστά τον πάντα πρόθυμο για τέτοιες κινήσεις ισπανικό δικαστικό μηχανισμό.

φοράκος να βρω τρόπο να καλυφθούν από την εταιρία, αλλά εγώ δεν είχα κανένα μαγικό τρόπο. Υπήρξε μεγάλη χρονοτριβή, έγινε φασαρία στον Τύπο και αφού έγινε φασαρία στον Τύπο, τελικά ο κ. Μητσοτάκης κάλυψε το ποσό») και να καταλήγει σαρδόνια: «Τα καλύψατε, δηλαδή, κύριε Μητσοτάκη, όταν σας έπιασαν με τη γίδα στην πλάτη, εν προκειμένω όχι με τη γίδα, αλλά με τα δώρα της SIEMENS».

Παρηγορία

Συνειδητοποιώντας το Βατερλό του Μητσοτάκη, που ήταν οφθαλμοφανέστατο, καθώς εκείνο που κυριάρχησε ήταν η υπόθεση Αυγενάκη (κοντολογίς, ο Κούλης πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένος), οι φιλικές προς αυτόν φυλλάδες και οι αρθρογράφοι που έχουν αναλάβει εργολαβικά να του φτιάξουν προφίλ πρωθυπουργού, άρχισαν να τον παρηγορούν γράφοντας ότι ο Τσίπρας χρησιμοποιεί τακτικές και γλώσσα... πεζοδρομίου, που δεν μπορεί ν' ακολουθήσει ο Κούλης με την... αστική ευγένεια! Οποιος, όμως, παρακολούθησε τη σχετική συζήτηση από την τηλεόραση ή διάβασε απλώς τα πρακτικά της Βουλής, δε δυσκολεύτηκε να διαπιστώσει ότι εκείνος που χρησιμοποίησε χαρακτηρισμούς (ακόμα και στα όρια της βρισιάς) δεν ήταν ο Τσίπρας, αλλά ο Μητσοτάκης.

Ξεφτιλίκια

Ενώπιον της Επιτροπής Νομικών Υποθέσεων του Ευρωκοινοβουλίου έχει παραπεμφθεί ο ευρωβουλευτής της ΝΔ Μανώλης Κεφαλογιάννης, η οποία θα αποφανθεί αν θα άρει την ασυλία του, προκειμένου να δικαστεί με την κατηγορία ότι προβίβασε συνεργάτά του στο ανώτερο μισθολογικό κλιμάκιο και εισέπραττε εκείνος το 60% των αποδοχών της (η καταγγελία έγινε από την ίδια την πρώην -πλέον- συνεργάτιδα του Κεφαλογιάννη). Ταυτόχρονα, ο OLAF (Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης στην ΕΕ) ερευνά όλους τους έλληνες ευρωβουλευτές, μη τυχόν και έχουν κάνει το ίδιο με τον «Μανόλο».

Ξεφτιλίκια; Ασφαλώς ναι, όμως δεν πρέπει να αισθανόμαστε και μειονεκτικά. Για τον ίδιο λόγο δεν κατηγορήθηκε προεκλογικά στη Γαλλία η Λεπέν; Οτι είχε συνεργάτες, τους οποίους πλήρωνε η Ευρωβουλή, αλλά δούλευαν στο Παρίσι για το φασιστομέτωπο; Αμ' ο Φιγιόν; Που η γυναίκα του εμφανιζόταν επί χρόνια να δουλεύει ως συνεργάτης βουλευτών στη Βουλή, χωρίς να έχει πατήσει ποτέ το πόδι της στη δουλειά; Και σαν να μην έφτανε η γυναίκα του, διόρισε μετά και τα παιδιά του, πριν πάρουν πτυχίο.

Με το ίδιο νόμισμα

Κάποιος Σεθ Αμπραμσον, δημοσιολόγος σε αμερικάνικα μέσα, έγραψε στο twitter πως ο Καμμένος ήταν ο... σύμμαχος του Πούτιν που προσπάθησε να φέρει σε επαφή με τον ρώσο πρόεδρο τον Τζορτζ Παπαδόπουλος. «Για του λόγου το αληθές» ποστάρισε και τις γνωστές φωτογραφίες του Καμμένου με τον Παπαδόπουλο να χλαπακιάζουν ψαρομεζέδες στου «Δουράμπεη». Το θέμα «φωνάζει» από μακριά κιτρινιά. Όχι μόνο γιατί δε δίνεται καμιά απόδειξη (οι φωτογραφίες στην ψαροταβέρνα δεν είναι απόδειξη, φυσικά), αλλά και γιατί ο Πούτιν είναι ένας πολύπειρος ιμπεριαλιστής ηγέτης που το πολύ να αντάλλαξε κάποια στιγμή μια χειραφία με τον Καμμένο (που πρέπει να στεκόταν εκστασιασμένος μπροστά του). Δεν υπάρχει περίπτωση να καθόταν ο ίδιος να ακούσει τον Καμμένο να του πλασάρει τον όποιον Παπαδόπουλο. Όμως, η υπόθεση είναι φτιαγμένη με τα ίδια υλικά της συνωμοσιολογίας που κατασκευάζει τις δικές του «αποκαλύψεις» ο Καμμένος. Τον πληρώνουν με το ίδιο νόμισμα.

Αυτοκτονικός ιδεασμός!

Ο Πολάκης κάλεσε τον «πλαστοφωτογράφο Αδωνι» να αυτοκτονήσει, γιατί... «σε πρόδωσε και η Handelsblatt». Και για να δώσει κύρος στην προτροπή σε αυτοκτονία, παρέθεσε απόσπασμα από ανταπόκριση της γερμανικής εφημερίδας από την Αθήνα, που έγραφε ότι «σπάνια θα έχει πάει στο Eurogroup στις Βρυξέλες τόσο χαλαρός ο έλληνας υπουργός Οικονομικών Ευκλείδης Τσακαλώτος όπως θα πάει αυτήν την Δευτέρα. Όχι τόσο επειδή δεν θα βρίσκεται στο τραπέζι ο αυστηρός Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, αφού ακόμα και να ήταν δεν θα είχε σοβαρό λόγο για κριτική, δεδομένου ότι η σωτηρία της Ελλάδας φαίνεται να βρίσκεται επιτέλους σε καλό δρόμο».

Ναι, αλλά παρακάτω, η ίδια ανταπόκριση έγραφε: «Εάν ο Τσίπρας καταφέρει να κλείσει το τρέχον πρόγραμμα όπως είναι προγραμματισμένο τον Αύγουστο του 2018, αυτό θα είναι σημαντική επιτυχία. Την υπόσχεσή του όμως να απελευθερώσει τη χώρα του από την επιτήρηση των διεθνών δανειστών δεν μπορεί να την τηρήσει. Μετά τα τρία προγράμματα βοήθειας, το 80% του ελληνικού χρέους βρίσκεται στα χέρια διεθνών δανειστών. Η αποπληρωμή αυτών των δανείων εκτείνεται μέχρι το 2059».

Κατόπιν τούτων, ο... αυτοκτονικός ιδεασμός θα μπορούσε να καταλάβει και τον Πολάκη. Προσφορά θα έκαναν αν μας απάλασσαν και οι δύο από τη ρυπαρή πολιτική τους παρουσία. Στο επίπεδο της αισθητικής, τουλάχιστον, γιατί η αστική πολιτική είναι εξ ορισμού βρώμικη, ανεξάρτητα από Μπουμπουκοπολάκηδες.

Ο Κουφοντίνας είναι ένας από εμάς

Με ψηλά το κεφάλι δρασκελίστηκε την πύλη της ΓΑΔΑ και παρουσιάστηκε για να μπορέσει να υπερασπιστεί στο τρομοδικείο την τιμή της οργάνωσής του, που την είχαν κυλήσει στη λάσπη. Με ψηλά το κεφάλι στάθηκε επί μήνες στην πρώτη και τη δεύτερη τρομοδική της 17N, υπερασπίζοντας με αξιοπρέπεια την πολιτική του διαδρομή και τη δράση της 17N, προκαλώντας τον σεβασμό στους δικαστές και στους πολιτικούς του αντιπάλους. Με ψηλά το κεφάλι στάθηκε δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια στη φυλακή, όχι σιωπηλός αλλά πάντοτε πολιτικά ενεργός. Με ψηλά το κεφάλι διάβηκε το κατώφλι της φυλακής για την πρώτη (διήμερη) άδειά του. Αυτή που ετοιμηλικά και παράνομα του στερούσαν τα τελευταία επτά χρόνια (ακόμα και με την πιο συσταλτική ερμηνεία του δικού τους νόμου).

Ο Δημήτρης Κουφοντίνας είναι ένας από εμάς. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στους επαναστάτες που μοιραζόμαστε τις ιδέες της κοινωνικής απελευθέρωσης. Αναφερόμαστε στον λαό μας που ξέρεi ν' αναγνωρίζει τη στόφα του λαϊκού αγωνιστή στους ανθρώπους. Σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν κοιτάζει πολιτικές διαφορές. Αρκείται στο πρόσωπο, στο βλέμμα, στη συμπεριφορά, στον τρόπο εκφοράς του λόγου, στην εν γένει στάση. Ο Κουφοντίνας, λοιπόν, έχει κερδίσει με το σπαθί του τον τίτλο του «ενός από εμάς».

Κι αυτός είναι ένας πρόσθετος λόγος που λυσσάνε και πνίγονται στο ίδιο τους το δηλητήριο οι «γνωστοί γνωστοί». Οι χρυσοκάνθαροι της μπουρζουαζίας, οι πολι-

τικοί της μίζας και της αρπαχτής, μαζί και τα παπαγαλάκια τους στα αστικά ΜΜΕ. Όσο ανταμβάνονται τη λαϊκή συμπάθεια για πρόσωπα σαν τον Δ. Κουφοντίνα, τόσο περισσότερο λυσσάνε, τόσο πιο επιθετικοί γίνονται.

Την ώρα που ο Κοντονής κρυβόταν πίσω από την απόφαση του συμβουλίου της φυλακής και κυρίως τη σύμφωνη γνώμη της εισαγγελικής αρχής, υπενθυμίζοντας με νόημα ότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν κατήργησε τη φασιστική δι-άταξη Δένδια, με την οποία θεσπίστηκε το εισαγγελικό βέτο, ο Μητσοτάκης έλεγε στη Βουλή ότι σε περιπτώσεις «τρομοκρατών» όπως ο Κουφοντίνας δεν πρέπει να ισχύουν τα τυπικά του νόμου, αλλά πρέπει να μπαίνουν... ουσιαστικές προϋποθέσεις. Και τα παπαγαλάκια στα αστικά ΜΜΕ αναρωτιόνταν τι άλλαξε από την τελευταία φορά που ο εισαγγελέας έθεσε βέτο στην άδεια του Κουφοντίνα και το δικαστικό συμβούλιο επικύρωσε αυτό το βέτο.

Τίποτα δεν άλλαξε. Θέτοντας έτσι το ζήτημα, έρ-

χονται να παραδεχτούν ότι τόσα χρόνια τώρα **παρ-νομούσαν**, αρνούμενοι να δώσουν στον Δ. Κουφοντίνα την άδεια που δικαιούνταν, αν προηγουμένως δεν έκανε δήλωση μετάνοιας! Ο αγωνιστής Κουφοντίνας αρνήθηκε να κάνει έστω και υπαινιγμό μετάνοιας κι αυτοί αναγκάστηκαν να του δώσουν την άδεια που του στερούσαν. Αναγκάστηκαν γιατί φοβήθηκαν ότι θα τους κάνει καμιά απεργία πείνας και θα τρέχουν.

ΥΓ. Τη λυσσασμένη αντίδραση των Μητσοτάκηδων και του εσμού των «ως εδώ» την περιμέναμε. Δεν μπορούσαμε να φανταστούμε, όμως, ότι θα έβγαине πρώι-πρωί, στο πρωινό δικο του Real FM, ο Παπαδημούλης και θα υπαινισσόταν ότι η άδεια στον Δ. Κουφοντίνα είναι... προβοκάτσια του δικαστικού μηχανισμού κατά της κυβέρνησης και θα εξέφραζε τη συμφωνία του με τη φράση του Καραμανλή για τους χουντικούς, «όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια!» Όλα πρέπει να τα περιμένει κανείς απ' αυτά τα εξουσιαστικά καθάρματα.

Paradise papers

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

προέκυψαν τυχαία, αλλά αποτελούν πάγια τακτική των αστικών κρατών, ενώ παράλληλα τα λαϊκά στρώματα και η εργατική τάξη αποτελούν τα μόνιμα φορολογικά υποζύγια (για να μην ξεχνάμε σε ποιον ανήκει το κράτος). Ο,τι είναι νόμιμο είναι και ηθικό στον καπιταλισμό και έτσι θα παραμείνει, παρά τα κροκοδείλια δάκρυα αστών πολιτικών όπως ο αμερικάνος Δημοκρατικός Μπέρνι Σάντερς, που με αφορμή το ξέσπασμα του σκανδάλου, εκστράτευσε για άλλη μια φορά ενάντια στη διεθνή ολιγαρχία, όπως αρέσκειται να ονομάζει τους καπιταλιστές και τους διεφθαρμένους πολιτικούς, αφήνοντας στο απυρόβλητο τον καπιταλισμό, γέννημα του οποίου είναι όλα αυτά τα σκάνδαλα.

Ή όπως ο Τσίπρας, που μίλησε για «έναν απάνθρωπο μηχανισμό, που χαρακτηρίζει τον καπιταλισμό της εποχής μας», θέλοντας να μας καλλιεργήσει τη νοσταλγία για κάποιον παλαιότερο... ηθικό καπιταλισμό, που δεν είχε τέτοια φαινόμενα. Είχε άλλα, παρόμοια. Και ήταν πάντοτε καπιταλισμός. Ενα σύστημα απάνθρωπο, εκμεταλλευτικό, ληστρικό, δολοφονικό με τους πολέμους του ή με την πλήρη περιφρόνηση της υγείας και της ζωής των εργατών. Η ανηθικότητα βρίσκεται στην ίδια την ουσία του καπιταλισμού και όχι σε φαινόμενα νόμιμης ή παράνομης φοροδιαφυγής μέσω φορολογικών παραδείσων.

Τέτοιου είδους σκάνδαλα είναι σύμφυτα με τον καπιταλισμό, όσο σύμφυτη είναι και η εκμετάλλευση των εργαζομένων και της εργατικής τάξης από τους καπιταλιστές, που αποτελεί και το μεγαλύτερο σκάνδαλο. Τίποτα από αυτά δεν εξυγιαίνεται, παρά μόνο ανατρέπεται. Η αστική προπαγάνδα, όμως, βολεύεται με το θόρυβο που συνοδεύει τέτοια σκάνδαλα, γιατί μπορεί να πουλάει το παραμύθι της ηθικοποίησης του καπιταλισμού, όπως έκανε ο Τσίπρας (και όχι μόνο).

Κ.ΑΛ.Ο. το παραμύθι αλλά με τον δράκο τι θα γίνει;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

γερμανικό περιοδικό Wildcat και μεταφράστηκε στα Αγγλικά τον Ιούλη του 2006 (<http://libcom.org/library/zanon-factory-occupation-interview-with-workers> και www.wildcat-www.de/wildcat/68/zanon-english.pdf). Ο συγγραφέας της μπροσουράς αυτής κάθε άλλο παρά εχθρικός προς τους εργάτες και το αυτοδιαχειριζόμενο εργοστάσιο ήταν. Παραδέχτηκε όμως τα αυτονόητα, επικαλούμενος μάλιστα και ένα καπιταλιστικό περιοδικό, τον Economist:

«Όμως οι αυτοδιοικούμενες επιχειρήσεις, σαν νησιά στον ωκεανό του καπιταλισμού, είναι αναγκατικά εγχειρήματα, που μπορούν εύκολα να κολλήσουν και να μετατραπούν σε αυτοδιοίκηση της μιζέριας... Το καπιταλιστικό περιοδικό "The Economist" (σ.σ. 7 Νοέμβρη 2002, <http://www.economist.com/node/1431691>) ανησυχεί λίγο για τη "διάβρωση των δικαιω-

μάτων της ιδιοκτησίας", αλλά είναι γενικά αισιόδοξο: "Αυτό το κίνημα δεν απειλεί τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις" - επειδή η επαναλειτουργία των εργοστασίων υπό εργατικό έλεγχο δεν βοηθά μόνο τους εργάτες, αλλά και τους εργοδότες, επειδή θα μπορούσε να σώσει μηχανήματα από φθορές και βανδαλισμούς. Οι δημοσιογράφοι του Economist δεν έφτασαν σ' αυτό το συμπέρασμα μόνοι τους, επικαλέστηκαν δύο αντιπροσώπους του ΜΝΕΡ, του εθνικού κινήματος των αυτοδιοικούμενων επιχειρήσεων. Το ΜΝΕΡ οργανώνει περίπου 8.000 εργάτες που δουλεύουν σε περίπου ογδόντα αυτοδιοικούμενες κοπερατίβες. Οι περισσότερες κατελημμένες εταιρίες προσδοκούσαν να φτιάξουν κοπερατίβες, έτσι ήταν ικανές να αποφύγουν τουλάχιστον την εκποίηση και την υποχρεωτική πώληση. Προϋπόθεση γι' αυτή τη νομιμοποίηση

ήταν οι εργάτες να αναλάβουν τα χρέη του προηγούμενου ιδιοκτήτη. Συνεπώς, η πίεση στους εργάτες να εργάζονται παραγωγικά και σύμφωνα με τις ανάγκες των αγορών είναι υψηλή. Μέχρι στιγμής δεν έχει πτωχεύσει εντελώς καμία κολεκτίβα, όμως πολλές απ' αυτές πληρώνουν πολύ χαμηλούς μισθούς και εξαναγκάζονται να κάνουν περικοπές στα ασφαλιστικά δικαιώματα και τις συνθήκες εργασίας ή ακόμα και να διώχνουν εργάτες. Σε ορισμένες κοπερατίβες ο μισθός μόλις που φτάνει για να βγάλεις τα προς το ζην. Οι καταληψίες είναι ικανοί να αναστείλουν την καπιταλιστική διοίκηση μέσα στην εταιρία, αλλά δεν μπορούν να ελέγξουν την αγορά. Στην αγορά είναι υποχρεωμένοι να ανταγωνιστούν άλλες εταιρίες, τις οποίες μπορούν να ανταγωνιστούν μόνο αυξάνοντας την δικιά τους εκμετάλλευση».

Ομολογία Γαβρόγλου: Μόνιμοι διορισμοί τέλος!

Αφού φλόμωσε τους εκπαιδευτικούς με υποσχέσεις για μόνιμους διορισμούς, ο υπουργός Παιδείας (αυτός και όλοι οι προκάτοχοί του, Λοβέρδος, Φίλης), έδωσε τέλος στη φιλολογία, που σκόπιμα καλλιεργούσε με μια «ατυχή» απάντηση σε ερώτηση δημοσιογράφου:

«Το τι θα γίνει με διορισμούς το έχουμε πει 50 φορές. Είναι ένα θέμα εξαιρετικά μπλεγμένο, λόγω των διαπραγματεύσεων που κάνουμε. Είναι μόνιμα στην ατζέντα πολύ ψηλά, στα θέματα που συζητάμε. **Ελπίζω** να έχουμε ένα διέξοδο. Δεν μπορώ να πω τίποτα όπως καταλαβαίνετε» (οι εμφάσεις δικές μας).

Από τη δήλωση ότι «ως κυβέρνηση, έχουμε αποφασίσει έναν, κατά τη γνώμη μου, αρκετά μεγάλο αριθμό προσλήψεων. Αυτό, είμαστε στην τελευταία φάση συζήτησης των προσλήψεων με τους "θεσμούς". Νομίζουμε ότι θα ολοκληρωθούν θετικά αυτές οι συζητήσεις...», περάσαμε τώρα στο «Ελπίζω να έχουμε ένα διέξοδο. Δεν μπορώ να πω τίποτα όπως καταλαβαίνετε».

Όπως καταλαβαίνετε και εσείς διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών δεν πρόκειται να γίνουν. Το απαγορεύει η τρόικα/κουαρτέτο και οι συριζαίοι είναι πάντα πρόθυμοι να εκτελέσουν τις διαταγές για να κρατηθούν στην εξουσία.

Δίδακτρα στην Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.

Το υπουργείο Παιδείας αποφάσισε να εντάξει ως διδάσκοντες στην τεχνολογική εκπαίδευση τις ειδικότητες ΤΕΟΙ (Δομικοί Πτυχίο Μέσης Τεχνικής Σχολής ή ΤΕΛ ή Β' κύκλου ΤΕΕ) και ΔΕΟΙ (Ηλεκτροτεχνίτες Πτυχίο Α' κύκλου ΤΕΕ ή Τεχνικής Επαγγελματικής Σχολής ή κατώτερης Τεχνικής Επαγγελματικής Σχολής ή πτυχίο ΕΠΑΛ ή πτυχίο ΕΠΑΣ). Προϋπόθεση είναι η απόκτηση από τους υποψήφιους βεβαίωσης παιδαγωγικής επιμόρφωσης από την Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.

Για το λόγο αυτό εκδόθηκε ΥΑ (ΥΑ 1097/15-6-2017 του υφυπουργού Παιδείας Μπαξεβανάκη) για τη σύσταση επιτροπής «προκειμένου να επεξεργαστεί το πλαίσιο (προϋποθέσεις και περιεχόμενο) παιδαγωγικής επιμόρφωσης μόνιμων εκπαιδευτικών ΤΕΟΙ και ΔΕΟΙ». Η επιμόρφωση θα υλοποιηθεί «ως ετήσιο πρόγραμμα παιδαγωγικής επιμόρφωσης στην Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.) και θα οδηγεί στην απόκτηση Πιστοποιητικού Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας».

Το γεγονός αυτό εκμεταλλεύτηκε η διοίκηση της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. που είδε ότι αυξάνει η «πελατεία» της. Η περιρρέουσα ατμόσφαιρα και οι γενικότερες ρυθμίσεις που προωθούνται ανοίγουν πόρτες και παράθυρα σε προσφορές προγραμμάτων ταχύρυθμης «επιμόρφωσης» και «πιστοποίησης» από τα Πανεπιστήμια με την καταβολή διδάκτρων (επιχειρηματικό πανεπιστήμιο).

Η διοίκηση της Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε. λοιπόν έπιασε το νόημα και με ανακοίνωσή της «καλεί τους μόνιμους εκπαιδευτικούς των κλάδων ΤΕ/ΔΕ, που δεν έχουν τον προαπαιτούμενο παιδαγωγικό τίτλο και έχουν συμπεριληφθεί στην εγκεκριμένη λίστα του ιδρύματος, να καταθέσουν εκτός των υπόλοιπων δικαιολογητικών και το ποσό των 300 ΕΥΡΩ για τη συμμετοχή τους στο Α' εξάμηνο του ετήσιου προγράμματος επιμόρφωσης» (καταγγελία ΟΛΜΕ).

Εως τις 20 Οκτώβρη, που δημοσιεύτηκε η ανακοίνωση-καταγγελία της ΟΛΜΕ, το υπουργείο Παιδείας έκανε την «πάπια», ενώ αυτό «έχει την απορριπτική υποχρέωση να παρέχει αυτή τη δυνατότητα της προαπαιτούμενης παιδαγωγικής επάρκειας στους μόνιμους εκπαιδευτικούς που το ίδιο διόρισε. Να θυμίσουμε ότι με τους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ το 2006 και 2008 το Υπουργείο Παιδείας έδωσε τη δυνατότητα να πάρουν μέρος σ' αυτούς και να διοριστούν στη Δημόσια Εκπαίδευση, υποψήφιοι των τεχνικών ειδικοτήτων των κλάδων ΠΕ, που δεν είχαν τον προαπαιτούμενο παιδαγωγικό τίτλο» (από την ίδια ανακοίνωση της ΟΛΜΕ).

Μέχρι τούδε τα δημοσιεύματα (εξακολουθούν να εκδίδονται καταγγελίες από τις διάφορες ΕΛΜΕ), καθώς και η ανυπαρξία σχετικής ανακοίνωσης του υπουργείου Παιδείας, βεβαιώνουν ότι δεν υπάρχει καμία κυβερνητική παρέμβαση. Οι συριζαίοι αφήνουν να παραβιάζεται κατάφωρα το άρθρο 16 του Συντάγματος («Όλοι οι Έλληνες έχουν δικαίωμα δωρεάν παιδείας, σε όλες τις βαθμίδες της, στα κρατικά εκπαιδευτήρια») και σφυρίζουν κλέφτικα, πατώντας στους διάτρητους νόμους που θέσπισαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και συνεχίζουν να διατηρούν και να ενισχύουν οι ίδιοι με ρυθμίσεις για «προγράμματα επιμόρφωσης και πιστοποίησης» από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα με δίδακτρα.

Η κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων για τις χαμηλόβαθμες σχολές προϋποθέτει «αναβαθμισμένο» Απολυτήριο με σκληρούς ταξικούς φραγμούς

Μιλώντας στο Πρώτο Πρόγραμμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, στην εκπομπή «Ναι μεν, αλλά», ο Κ. Γαβρόγλου έδωσε διευκρινίσεις για το πώς εννοεί το υπουργείο Παιδείας την κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων, για την οποία πολύς δημοσιογραφικός ντόρος έγινε τελευταία.

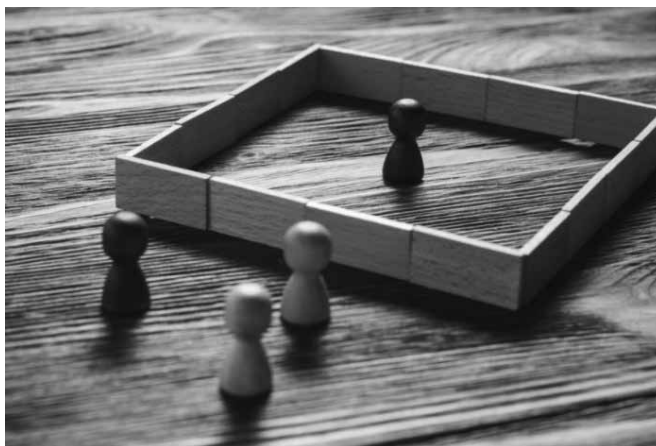
Σημειώνουμε ότι ο υπουργός Παιδείας τοποθέτησε χρονικά την εισαγωγή των αλλαγών στο Λύκειο και τον τρόπο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση τον Ιούνιο του 2020! Κοντολογίς, οι συριζαίοι τις έστειλαν στις ελληνικές καλένδες. Η φιλολογία της συνέχισης του «διαλόγου» διατηρείται ως κάλυψη, αλλά και για προπαγανδιστικούς σκοπούς, καθόσον σε όλα τα υπόλοιπα πεδία έχει καταδειχθεί ότι οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πράττουν ακριβώς ό,τι και οι προκάτοχοί τους, βυθίζοντας τον ελληνικό λαό σε μακρόχρονη φτώχεια.

Καταρχάς, ο Κ. Γαβρόγλου ξεκαθάρισε ότι για τις Ιατρικές και τις Πολυτεχνικές Σχολές θα ισχύει ο κλειστός αριθμός εισακτέων. Η συζήτηση για την κατάργηση του κλειστού αριθμού αφορά τις υπόλοιπες σχολές.

(Τη θέση μας για κατάργηση του numerus clausus σε όλη τη γκάμα των σχολών της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ελεύθερη πρόσβαση σ' αυτήν την έχουμε αναλύσει πολλές φορές από τις στήλες της εφημερίδας και εδώ δεν την επαναλαμβάνουμε. Απλά τη θυμίζουμε εισαγωγικά για να μην υπάρξουν παρεξηγήσεις).

Διαχωρίζοντας τις σχολές σε πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, ο υπουργός Παιδείας είπε χαρακτηριστικά ότι για να μπει κανείς στην Ιατρική και το Πολυτεχνείο πρέπει «να είναι πολύ καλός στα μαθήματα», «να έχει υψηλό βαθμό απολυτηρίου», ενώ το υπουργείο μελετά «και κάποιους πρόσθετους τρόπους». Όλο αυτό «δεν θα είναι τόσο απλό, θα είναι πιο απαιτητικό».

Υψηλή βαθμολογία για την ει-

σαγωγή σ' αυτές τις περιζήτητες σχολές απαιτείται και σήμερα, έτσι όπως διαμορφώνονται οι βάσεις με βάση τη ζήτηση (τον αριθμό και το μορφωτικό προφίλ των υποψήφιων) και την προσφορά θέσεων.

Είναι άλλο πράγμα, όμως, τι προκύπτει εκ του αποτελέσματος και άλλο να αναγορεύονται αυτές οι σχολές από το ίδιο το υπουργείο Παιδείας, με νομοθετική ρύθμιση, σε σχολές «αριστείας», σε σχολές που προορίζονται για την ελίτ των μαθητών, που κατά κανόνα προέρχονται από υψηλά κοινωνικο-οικονομικά και μορφωτικά στρώματα.

Για τις υπόλοιπες σχολές, ο Κ. Γαβρόγλου είπε ότι θα υπάρξει κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων, με την προϋπόθεση βεβαίως ότι οι μαθητές θα έχουν πάρει το Απολυτήριο του «νέου Λυκείου» (άρα θα έχουν τουλάχιστον τη βάση του 10), το «αναβαθμισμένο» Απολυτήριο της «μεταρρύθμισης» που σχεδιάζουν.

Ας θυμηθούμε, λοιπόν, πώς θα αποκτάται αυτό το Απολυτήριο, σύμφωνα με το σχέδιο του υπουργείου Παιδείας, που διαμορφώθηκε με βάση την πρόταση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Το Απολυτήριο του Λυκείου

Το απολυτήριο της Γ' Λυκείου προκύπτει

«Α. σε ένα ποσοστό (90%) από τους βαθμούς των 2 τετραμήνων.

Οι βαθμοί των τετραμήνων λαμβάνουν υπόψη τη συνολική συμμετοχή στην τάξη, καθώς και

1. το διαγώνισμα του τετραμήνου το οποίο διεξάγεται σε όλα τα σχολεία **συγκεκριμένη μέρα για κάθε μάθημα, με θέματα που καταθέτουν σε ειδική πλατφόρμα τα χαράματα της ίδιας μέρας επιτροπές έμπειρων εκπαιδευτικών** από όλες τις περιφέρειες και με αυτόματη διόρθωση των απαντήσεων (ηλεκτρονικό σύστημα),

2. **μια εκτενή εργασία** που πραγματοποιείται για κάθε μάθημα εντός του σχολείου υπό την καθοδήγηση και την επίβλεψη του/της εκπαιδευτικού του μαθήματος, που κατατίθεται σε ειδική πλατφόρμα όπου ελέγχεται για την περίπτωση αντιγραφής και που **βαθμολογείται ανώνυμα από αξιολογητές ειδικού μητρώου**.

Β. σε ένα ποσοστό (10%) από τους βαθμούς **κεντρικά οργανωμένων εξετάσεων στις οποίες τα γραπτά διορθώνονται ανώνυμα**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Εχουμε, δηλαδή εξετάσεις στο τέλος του πρώτου τετραμήνου (Ιανουάριο) πανελλαδικού χαρακτήρα με τη συμμετοχή εξωτερικών αξιολογητών και την εκπόνηση «εκτενούς εργασίας» που κρίνεται επίσης από εξωτερικούς αξιολογητές. Κοντολογίς, έχουμε αξιολογικές διαδικασίες πανελλαδικού χαρακτήρα σε όλη τη διάρκεια της Γ' Λυκείου. Και φυσικά υπάρχουν και η συμμετοχή στο μάθημα (προφορικά), τα συνεχή τεστ, κ.λπ.

Στο τέλος της Γ' Λυκείου διεξάγονται πανελλαδικές εξετάσεις («κεντρικά οργανωμένες εξετάσεις») σε τέσσερα (4) μαθήματα.

Τι προκύπτει από τα παραπάνω; Ότι η απόκτηση του «αναβαθμισμένου» Απολυτηρίου έχει ως προϋπόθεση την ένταση και την προσθήκη νέων ισχυρών ταξικών φραγμών (πανελλαδικού χαρακτήρα εξετάσεις Ιανουαρίου, «εκτενής εργασία» κρινόμενη από εξωτερικούς αξι-

ολογητές, «κεντρικά οργανωμένες εξετάσεις» σε 4 μαθήματα τον Ιούνιο). Το «νέο Λύκειο» δεν σηματοδοτεί απλά τη στροφή στην απόλυτη ειδίκευση (ειδικά η Γ' Λυκείου μετατρέπεται σε τάξη-φροντιστήριο) και την απαξίωση της γενικής, ολόπλευρης μόρφωσης για όλα τα παιδιά. Καθίσταται δύσβατο για τα παιδιά χωρίς κοινωνικά-οικονομικά-πολιτικά εφόδια από το οικογενειακό τους περιβάλλον.

Στην ίδια συνέντευξη, ο υπουργός Παιδείας δήλωσε ότι η κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων προϋποθέτει και τη δημιουργία νέων τμημάτων, κάτι το οποίο θα προκύψει και μέσα από τα πενταετή πλάνα που θα υποβάλουν τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, από τα οποία πλάνα θα προκύψουν και οι «συγχωνεύσεις-συνέργειες-συνεργασίες» μεταξύ τους («Όταν λέμε δεν θα υπάρχει κλειστός αριθμός εισακτέων στις σχολές, αυτό σημαίνει και δημιουργία νέων τμημάτων για να υποδεχθούν αυτά τα παιδιά. Για παράδειγμα, εάν σήμερα στην ιστορία έχουν 200 θέσεις και βάσει μελέτης που κάνουν δείξει ότι 300 ήθελαν να σπουδάσουν Ιστορία δεν θα μπορούσαμε τα άλλα 100 παιδιά στα ήδη υπάρχοντα τμήματα, αλλά θα δημιουργήσουμε καινούργια τμήματα»).

Η ίδρυση νέων τμημάτων είναι ένα προπαγανδιστικό όπλο του υπουργείου Παιδείας στους σχεδιασμούς για τη δημιουργία του Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Όταν η τρόικα απαγορεύει διά ροπάλου ακόμη και ελάχιστα μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, όταν στο μνημόνιο και στις εκθέσεις του ΟΟΣΑ αναφέρεται ο στόχος της «ακόμα μεγαλύτερης ενοποίησης του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού τομέα» με «αναδιάταξη του ακαδημαϊκού χάρτη» «ώστε τα ΤΕΙ να ανταποκριθούν στον αρχικό ρόλο τους όσον αφορά την επικέντρωση στην αγορά εργασίας», όταν η κατεύθυνση αυτή αναγράφεται στον τριετή σχεδιασμό του υπουργείου Παιδείας στον οποίο προβλέπεται ρητά ότι «θα πρέπει σε όλες τις περιπτώσεις να διασφαλίζεται η βιωσιμότητα των Ιδρυμάτων» και όταν τμήματα ΤΕΙ θα υποβαθμιστούν σε διειστικές σπουδές που θα προσφέρουν ανάλογα «πτυχία» (σ' αυτές τις διειστικές δομές θα υπάρχει εμπολοκή της «τοπικής κοινωνίας» και καπιταλιστών), ε τότε η ίδρυση και κάποιων νέων τμημάτων θα είναι ο φερετζές ενός εκτεταμένου νέου «σχεδίου Αθηνά».

Γιούλα Γκεσούλη

Πράξη πρώτη

Ενα προσφυγόπουλο από το Αφγανιστάν μεταφέρεται μετά από πολλούς μήνες στη Λέσβο, στην Αθήνα, και μένει με τη μητέρα και τα αδέρφια του σ' ένα σπίτι μαζί με άλλες οικογένειες. Ο πατέρας του βρίσκεται στη Γερμανία. «Πέρασε» τα σύνορα, ενώ οι υπόλοιποι έμειναν πίσω. Η οικογένεια έχει καταθέσει αίτημα επανένωσης, όμως ακόμα δεν έχει λάβει καμία θετική απάντηση. Ο μικρός πηγαίνει σχολείο, μαθαίνει ελληνικά και κληρώνεται να κρατήσει την ελληνική σημαία στην επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Οι «νοικοκυράιοι» ξεσηκώνονται και το σχολείο αποφασίζει να κρατήσει αντί για τη σημαία το ταμπελάκι του σχολείου. Σε λίγες μέρες ακολουθεί επίθεση από φασίστες στο σπίτι που μένει η οικογένεια.

Πράξη δεύτερη

Πρόσφυγες, με καταγωγή κυρίως από τη Συρία, έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας στο Σύνταγμα. Αιτία: Η βρασανιστική βραδυπορία ελληνικών και γερμανικών αρχών να υλοποιήσουν και να ολοκληρώσουν τα αιτήματα οικογενειακής επανένωσης που έχουν ήδη εγκριθεί εδώ και τουλάχιστον οκτώ με εννιά μήνες. Ο καθένας τους έχει διαφορετική διαδρομή. Άλλος μένει σε διαμέρισμα που διαχειρίζεται (πάντοτε με το αζημίωτο) κάποια ΜΚΟ, άλλος σε κοντινό camp της Αθήνας, άλλος σε φιλικό του πρόσωπα και άλλος στο δρόμο. Όλοι τους περιμένουν ένα και μόνο πράγμα: το μαγικό εισιτήριο που θα τους οδηγήσει έξω από την Ελλάδα.

Πράξη τρίτη

Με ανακοίνωσή του το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών παρουσίασε στις 3 Νοέμβρη την υποψηφιότητα του υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής Γ. Μουζάλα για τη θέση του Επιτρόπου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου της Ε.Ε.. Ο Γ. Κατρούγκαλος εξήρε την προσωπικότητα και την αγωνιστικότητα του υπουργού. «Ο κ. ΑΝΥΠΕΞ, τόνισε ότι θεωρεί, για τους παραπάνω λόγους, την υποψηφιότητα Μουζάλα, ως υποψηφιότητα υψηλού ηθικού και πολιτικού συμβολισμού», καταλήγει η πρώτη παράγραφος της ανακοίνωσης.

Πράξη τέταρτη

Ο πρωθυπουργός Τσίπρας αρπάζει στον αέρα την ευκαιρία. Καλεί στο Μαξίμου το μικρό αφγανόπουλο με τη μητέρα του και στήνει μπροστά στις κάμερες ένα φτηνό σόου αντιρατσισμού και κοινωνικής ευαισθησίας, που περιλαμβάνει τον μείζονα συμβολισμό: χαρίζει στο παιδί ένα κομμάτι πανί που υποδηλώνει την ελληνική σημαία.

Λεπτομέρεια: Η μητέρα του παιδιού έχει συντάξει μια επιστολή, την οποία παραδίνει στον πρωθυπουργό. Η επιστολή «θάβεται». Το περιεχόμενό της δε βολεύει, καθώς διατυπώνει αιτήματα: «Είμαι μια γυναίκα

Ενα διαρκές έγκλημα της ελληνικής κυβέρνησης και της ΕΕ

με τρία ανήλικα παιδιά που δεν έχουμε κάποιον να μας προστατέψει. Ο αδελφός μου εδώ και σχεδόν δύο χρόνια διαμένει στο Hot Spot της Μυτιλήνης σε πολύ άσχημη κατάσταση. Χρειάζομαι τον αδελφό μου δίπλα μου. Βοηθήστε με να τον έχω δίπλα μου. Ο σύζυγός μου είναι αιτών άσυλο στη Γερμανία. Βοηθήστε με να επανενωθούμε με τον άντρα μου. Τα παιδιά μου χρειάζονται τον πατέρα τους. Δεν είμαι η μόνη που αντιμετωπίζει αυτά τα προβλήματα. Χιλιάδες άνθρωποι ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες στα νησιά και χιλιάδες άλλοι περιμένουν να επανενωθούν με τις οικογένειές τους σε άλλες χώρες».

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται πολλά σχόλια για τις τέσσερις παραπάνω παραγράφους. Τόσο η περίπτωση του προσφύγουπουλου από το Αφγανιστάν, που βρίσκεται εγκλωβισμένο στη χώρα μας μακριά από τον πατέρα του, όσο και των υπόλοιπων προσφύγων που, χωρίς να έχουμε λεπτομέρειες για το γεγονός αυτό, έχουν προβεί σε μια διαμαρτυρία διεκδικώντας τα νόμιμα και ελάχιστα δικαιώματά τους μας δίνουν την εικόνα μιας χώρας που μένει άπραγη μπροστά στις ανάγκες αυτών των ανθρώπων και δέχεται να κάνει τον λακέ των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων της Ευρώπης.

Με μηδαμινή προσπάθεια σε αγαθά και υπηρεσίες, η Ελλάδα αντιμετωπίζει τους πρόσφυγες σαν πολίτες τρίτο-τέταρτης κατηγορίας. Τους στεγάζει σε σκηνές, δεν τους παρέχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, καταπατά τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματά τους. Ετσι, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο βαρβαρότητας, δε μας εκπλήσσει καθόλου που η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έφτασε στο σημείο να προτείνει για επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τον υπουργό κατά τη θητεία του οποίου συμβαίνουν αυτά. Είναι, αν μη τι άλλο, προκλητικό εκ μέρους της να θεωρεί τον Γ. Μουζάλα ως θεματοφύλακα των δικαιωμάτων των προσφύγων. Τον άνθρωπο που ενώ γνωρίζει τα αίσχη που γίνονται, αφενός δεν μεριμνά ούτε για την παραμικρή βελτίωση αλλά κάνει μόνο φιέστες και επισκέψεις για το απαραίτητο ρετουσάρισμα του πολιτικού προφίλ του, αφετέρου δεν έχει τη στοιχειώδη τσίπα να παραιτηθεί και να δηλώσει ότι απέτυχε παταγωδώς στον ρόλο του διαχειριστή-δεσμοφύλακα.

Οι συνθήκες στα νησιά

Όσα αναφέρθηκαν στην αρχή του άρθρου δεν είναι παρά

δείγματα της ζοφερής πραγματικότητας που βιώνουν οι πρόσφυγες τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Η ημερομηνία της 20ής Μάρτη του 2016, οπότε και ξεκίνησε να εφαρμόζεται η συμφωνία μεταξύ ΕΕ και Τουρκίας, σηματοδότησε τον εγκλωβισμό (κυριολεκτικά) ανθρώπων στα νησιά, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, στις ανοιχτές φυλακές-κολαστήρια, στα λεγόμενα hot spots. Τα ντροπιαστικά θεάματα που βλέπαμε στις θβόνες μας τον περασμένο χρόνο ξανάρχονται και σήμερα στο προσκήνιο. Με το χειμώνα να βρίσκεται προ των πυλών, τις ροές στα νησιά να έχουν αυξηθεί σε σχέση με τους προγενέστερους μήνες, η κατάσταση έχει φτάσει πια στο απροχώρητο.

Τα κολαστήρια της Λέσβου και της Σάμου: Από τα στοιχεία που παραθέτουν τόσο η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ όσο και οι διάφορες ΜΚΟ που δουλεύουν στα νησιά, αυτή τη στιγμή φαίνεται μια μεγάλη αύξηση των προσφύγων που έρχονται στη χώρα μας μέσω της Λέσβου και της Σάμου. Οι ανύπαρκτες υποδομές έχουν δημιουργήσει συνθήκες απάνθρωπες. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης (όπως είναι πραγματικά) έχουν ξεχειλίσει από κόσμο και ασφυκτούν, στέγασση δεν υπάρχει και σε συνδυασμό με τις καιρικές συνθήκες η κατάσταση επιδεινώνεται.

Χαρακτηριστικά, στη Σάμο, οι σκηνές βρίσκονται πλέον μέσα στο δάσος μιας και το hot spot -στρατόπεδο συγκέντρωσης δεν έχει χώρο ούτε καν γι' αυτό, ενώ στη Λέσβο οι συγκρούσεις και η τεταμένη ατμόσφαιρα είναι καθημερινό φαινόμενο με τα ΜΑΤ να επιστρατεύονται για να λιντσάρουν όσους αντιδρούν.

Παράλληλα, έντονα προβλήματα έχουν δημιουργηθεί και με αυτά καθ'αυτά τα αιτήματα των προσφύγων που αιτούνται άσυλο στην Ελλάδα. Η διαδικασία στα νησιά έχει γίνει πολύ πιο γρήγορη, με εμφανή σκοπό να προωθείται προσφυγικός πληθυσμός άμεσα στην Τουρκία. Τα αιτήματα απορρίπτονται σωρηδόν και το φαινόμενο των «οικειοθελών» επιστροφών εμφανίζεται πλέον όλο και συχνότερα.

Ο Γολγοθάς των οικογενειακών επανενώσεων

Εχουμε ξαναγράψει για την τραγική κατάσταση που επικρατεί με τα αιτήματα οικογενειακής επανένωσης. Από το ρεπορτάζ που έχουμε κάνει στα Περιφερειακά Γραφεία Ασύλου Αττικής, Θεσσαλονίκης, Αλίου (σ.σ. το τελευταίο ήταν αυτό που είχε αναλάβει και τα αιτήματα της μετεγκατάστασης των προ-

σφύγων - του μέτρου που είχε ξεκινήσει να υλοποιείται για όσους είχαν εισέλθει στη χώρα και δακτυλοσκοπήθηκαν πριν την 20ή Μάρτη του 2016 και ολοκληρώθηκε το Σεπτέμβρη του τρέχοντος έτους), Πειραιά καθώς και των νησιών Λέσβου και Σάμου προκύπτει ότι η καθυστέρηση με την οποία φεύγουν οι πρόσφυγες που όχι απλώς έχουν αιτηθεί αλλά έχουν λάβει κίολας αποφάσεις αποδοχής για οικογενειακή επανένωση, ξεπερνά κατά πολύ τους έξι μήνες.

Τη στιγμή που γράφεται το άρθρο, εκκρεμούν ακόμα μεταφορές προσφύγων με βασική χώρα προορισμού κυρίως τη Γερμανία που έχουν στα χέρια τους τις αποφάσεις αποδοχής ήδη από τον Φεβρουάριο. Το άτυπο πλαφόν που είχε θέσει η εν λόγω χώρα για μετακίνηση εβδομήντα ατόμων το μήνα και που μία λένε ότι υπάρχει και μία ότι δεν υπάρχει, έχει κωλύσει την πρόοδο των διαδικασιών διεξάγοντας έναν πόλεμο νεύρων στους πρόσφυγες που βλέπουν το χρόνο μακριά από τους συγγενείς τους να μην έχει τέλος. Σ' αυτό το χάος έρχεται να προστεθεί και η ολική πλέον χρηματική κάλυψη των εισιτηρίων από τις ίδιες τις οικογένειες που πρόκειται να ταξιδέψουν και όχι από τις χώρες καταγραφής ή προορισμού. Ενα ακόμα δείγμα της στυγνής πολιτικής που εφαρμόζουν τα κράτη της ΕΕ. Ουσιαστικά μιλάμε για μια ακόμα κατάσταση που οδηγεί στη λύση ανάγκης των διακινητών και της παράνομης μετακίνησης. Τουλάχιστον, θα πληρώσεις και θα φτάσεις ωρίτερα στη χώρα που θες.

Το σενάριο της καθυστέρησης στη μεταφορά από την Ελλάδα στην άλλη χώρα είναι ωστόσο, το... ευτυχές. Γιατί, στην περίπτωση αυτή, κάποια στιγμή ο πρόσφυγας θα καταφέρει να ταξιδέψει. Με τα πολλά μεν, αλλά θα τα καταφέρει. Υπάρχουν όμως και οι περιπτώσεις στις οποίες εμφανίζονται άλλα εμπόδια. Εμπόδια που αφορούν τη διαδικασία **μέχρι να** καταφέρουν να λάβουν τη θετική απάντηση. Πρόσφατο παράδειγμα ήρθε από τις σκανδιναβικές χώρες. Εκεί, ακόμα κι αν μιλάμε για τον ορισμό της οικογενειακής επανένωσης (ανήλικο τέκνο με γονέα) οι υπηρεσίες φροντίζουν να δείχνουν το πιο απεχθές πρόσωπό τους.

Τυπικά μιλώντας, για να υποστηριχθεί το αίτημα οικογενειακής επανένωσης βοηθά να κατατίθενται έστω και σε αντίγραφα (αν και δε γίνονται πάντα δεκτά) έγγραφα που αποδεικνύουν την όποια οικογενειακή σχέση. Τώρα, θα σκεφτεί κάποιος, πώς είναι δυνατόν να ζητούν από αυ-

τούς που έχουν θαλασσοπνιγεί για να φτάσουν στην Ελλάδα, έγγραφα και πιστοποιητικά; Κι όμως είναι. Και δε μένουν εκεί. Ενώ λοιπόν οι περισσότερες χώρες ζητούν έγγραφα, ακόμα και πρωτότυπα, οι σκανδιναβικές χώρες προχώρησαν ένα βήμα παραπέρα. Με βάση τη χώρα καταγωγής του πρόσφυγα που αιτείται οικογενειακή επανένωση κρίνουν αν τα έγγραφα αυτά έχουν πιθανότητες να είναι γνήσια ή όχι! Δηλαδή, ζητούν και πρωτότυπα έγγραφα και -στην περίπτωση που καταφέρεις και τα βρεις και τα προσκομίσεις- απορρίπτουν το αίτημα γιατί τα έγγραφα είναι π.χ. από τη Σομαλία, και άρα έχουν πολλές πιθανότητες να είναι πλαστά. Ετσι, με συνοπτικές διαδικασίες, φράζεται ξανά η νόμιμη δίοδος των προσφύγων προς τους συγγενείς τους.

Τέλος, πρόβλημα έχει ανακύψει και σχετικά με τους ασυνόδετους ανήλικους που κάνουν αίτηση για οικογενειακή επανένωση. Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες, λόγω της χρονοβόρας διαδικασίας και των σκόπιμων καθυστερήσεων, οι ανήλικοι που ζητούν να επανενωθούν ενηλικιώνονται με την πάροδο του χρόνου και κατά λογική αναγκαιότητα. Οι χώρες που λαμβάνουν τα αιτήματα αυτά, εφόσον προκύψει ότι από την ημερομηνία γέννησης ο πρόσφυγας έχει πλέον ενηλικιωθεί, είτε τον εντάσσουν στη διαδικασία των ενήλικων, παρανομώντας εμφανώς, είτε προβαίνουν στο λεγόμενο τεστ ανηλικότητας. Το τελευταίο γίνεται κυρίως για τα πρόσωπα που δηλώνουν ότι είναι ανήλικα παρόλο που στο δελτίο τους αναγράφονται ως ενήλικα. Ωστόσο, οι εξετάσεις για τη διαπίστωση της ανηλικότητας είναι πολύ γενικές και μπορούν να προσδιορίσουν την ηλικία μόνο κατά προσέγγιση. Από νομική άποψη δε, η ανηλικότητα παίζει καθοριστικό ρόλο τη στιγμή που υποβάλλεται το αίτημα και όχι τη στιγμή που εξετάζεται. Αυτό δε επιτάσσει και το «βέλτιστο συμφέρον» για τον ανήλικο που με τις διαδικασίες αυτές πετιέται στον κάλαθο των αχρήστων.

Η βραδυπορία έκδοσης εγγράφων

Κοιτάζοντας κανείς τη μεγάλη εικόνα που προκύπτει και πέραν του μέτρου της οικογενειακής επανένωσης, διαπιστώνει τη γενικότερη αργοπορία στην πρόοδο των διαδικασιών. Από την αρχή που κάποιος πρόσφυγας θα θελήσει να υποβάλει αίτημα ασύλου στην Ελλάδα ξεκινά το μαρτύριο. Πρώτα να κλείσει ραντεβού στην Υπηρεσία Ασύλου μέσω skype. Οι λίγες και αυστη-

ρά καθορισμένες ώρες επικοινωνίας για την εκάστοτε χώρα και γλώσσα αναγκάζουν τους πρόσφυγες να προσπαθούν ακόμα και δύο ή τρεις μήνες μέχρι να καταφέρουν να κλείσουν ραντεβού απλής -πρώτης- καταγραφής τους.

Αφού καταφέρουν να καταγραφούν απλώς (και πλήρως σε επόμενη φάση) και να πάρουν το δελτίο αιτούντος διεθνή προστασία, που τους παρέχει ασφάλεια για να κυκλοφορούν στη χώρα, ξεκινά το επόμενο μαρτύριο: ο προσδιορισμός της συνέντευξης. Οι συνεχείς μεταθέσεις των συνεντεύξεων όλο και πιο πίσω στο χρόνο είναι σταθερό φαινόμενο πλέον. Υπάρχουν πρόσφυγες που έχουν φτάσει στην Ελλάδα εδώ και ενάμιση χρόνο κι ακόμα δεν έχουν καταφέρει να ολοκληρώσουν τη φάση της συνέντευξής τους σε πρώτο βαθμό!

Στο καλό σενάριο, που κάποιος θα ολοκληρώσει τη συνέντευξη του και θα λάβει και θετική απόφαση, αρχίζει το μαρτύριο της χορήγησης της άδειας διαμονής, καθώς και της έγκρισης και έκδοσης ταξιδιωτικού εγγράφου (διαβατηρίου). Στην περίπτωση των αδειών διαμονής τα πράγματα κυλούν λίγο πιο ομαλά και γρήγορα από εκείνα που αφορούν τα διαβατήρια. Για τα τελευταία, ισχύει ότι αυτή τη στιγμή χορηγούνται οι αποφάσεις έγκρισης χορήγησης ταξιδιωτικών εγγράφων σε όσους είχαν κάνει την αίτηση περίπου τον Μάρτη. Ετσι, ακυρώνεται στην πράξη και το δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση, που έχουν οι αναγνωρισμένοι σε ευρωπαϊκό κράτος πρόσφυγες.

Το κρίσιμο συμπέρασμα

Η απεργία πείνας που ξεκίνησε στις αρχές του μήνα σηματοδοτεί την έναρξη ίσως μιας φάσης στην οποία θα καταλάβουν και οι ίδιοι οι πρόσφυγες ότι έχουν να κερδίσουν περισσότερα αν πάνσουν να σκέφτονται ατομικά και με τη λογική της ευκαιριακής λύσης ή της λύσης ανάγκης. Είναι μια καλή στιγμή για να θυμηθούμε και παλιότερους τέτοιους αγώνες που, αν και δεν έφεραν τα ίδια χαρακτηριστικά, προσομοίαζαν αρκετά. Η απεργία πείνας των 300 μεταναστών το 2011 είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση.

Χωρίς, λοιπόν, να μπορούμε να προβλέψουμε αν μπορεί να λάβει διαστάσεις και ποιες θα είναι αυτές, η αντίδραση στο προσφυγικό ζήτημα στην Ελλάδα αφορά τους πάντες. Κυρίως την εργατική τάξη, η οποία θα πρέπει να βρεθεί στο πλευρό αυτών των ανθρώπων και να κλείσει τα αυτιά της στις κάθε είδους φασιστικές σειρήνες και στον δημοσιογραφικό εσμό που τις σιγοντάρει. Οι άνθρωποι αυτοί γίνονται αντικείμενο εμπαιγμού και εκμετάλλευσης από τις πολιτικές που ακολουθεί η ΕΕ και κοντά σ' αυτήν και η Ελλάδα, και ο ελληνικός λαός οφείλει να πάρει θέση. Μαζί με τους πρόσφυγες.

Κιτρινιές από τη μια, ψέματα και παραπληροφόρηση από την άλλη

Ο Κουρουμπλής μάλλον διατάχτηκε από το Μαξίμου να σταματήσει να κόβει κορδέλες στις παραλίες που καθαρίστηκαν από την εμφανή ρύπανση. Παραήταν προκλητική η εμφάνιση ειδικά αυτού του ανθρώπου, που είχε προσπαθήσει να φλομώσει τον ελληνικό λαό με τόσα ψέματα, μετά τη βύθιση του «Αγία Ζώνη II». Είναι προτιμότερο για την κυβέρνηση ν' αφήσουν το θέμα να ξεχαστεί, παρά να το θυμίζουν με εγκαίνια παραλιών, στις οποίες μάλιστα ακόμα απαγορεύεται το κολύμπι.

Και βέβαια, ήταν σκέτη κιτρινιά το δημοσίευμα των «Νέων» στις 30 Οκτώβρη, με τίτλο «Αργός θάνατος για τον Σαρωνικό» (την πήρε ο πόνος τη φυλλάδα του εφοπλιστή Μαρινάκη). Πήραν στοιχεία του ΕΛΚΕΘΕ, κράτησαν τις ανώτερες τιμές μιας ημερομηνίας, όμως δεν έβαλαν τις δειγματοληψίες των επόμενων ημερών, που έδειχναν αποκλιμάκωση των τιμών των ρύπων. Ο Κουρουμπλής ζήτησε νυχτιάτικα να εκδοθεί ανακοίνωση του ΕΛΚΕΘΕ και το αίτημά του ικανοποιήθηκε με επιστολή του προέδρου, Σ. Μαυρίκου, που έδινε την πραγματική εικόνα των δειγματοληψιών, που δείχνουν βαθμιαία αποκλιμάκωση των ρύπων. Πράγμα που είναι φυσικό, λόγω των διαδικασιών απορρύπανσης που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Τι σημαίνει, όμως, αυτό; Απολύτως τίποτα. «Απέξω κούκλα, από μέσα πανούκλα» που λέει κι ο λαός μας. Το πραγματικό πρόβλημα είναι η ρύπανση στο βυθό. Αυτή είναι που θα προσδιορίσει την τύχη του Σαρωνικού τα επόμενα χρόνια. Το ΕΛΚΕΘΕ δεν είπε τίποτα γι' αυτό. Περιορίστηκε να περιγράψει την εικόνα των επιφανειακών δειγματοληψιών που πραγματοποιεί. Όμως, τα δείγματα που πάρθηκαν από τον βυθό ακόμα δεν έχουν μελετηθεί, γιατί δε βρέθηκαν τα απαιτούμενα κονδύλια!

Κι όμως, ο υφυπουργός Εφοπλισμού, Ν. Σαντορινιός, εμφανίστηκε στη Βουλή για να απαντήσει σε σχετική ερώτηση και διαβεβαίωσε ότι... «ο βυθός έχει καθαριστεί» και ότι «περιμένουμε να ολοκληρωθεί η διαδικασία καθαρισμού και του βυθού και των παραλιών το αργότερο στα μέσα Νοέμβρη»! Ενώ δεν έχουν καν μελετήσει τα δείγματα, για να δουν πού υπήρχε το πρόβλημα, ο αρμόδιος κυβερνητικός συντονιστής διαβεβαιώνει ότι καθαρίστηκε και ο βυθός!

Υποκριτές

Ο Λοβέρδος ζήτησε με Ερώτησή του από τον Κοντονή να του δώσει λίστα με τις αγωγές που έχουν γίνει κατά ΜΜΕ από κυβερνητικά στελέχη. Και ο Κοντονής, αφού προηγουμένως ρώτησε την -παντελώς άσχετη με το θέμα- Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, απάντησε ότι αδυνατεί να παράσχει τα στοιχεία που ζήτησε ο Λοβέρδος.

Μια τυπική γραφειοκρατική απάντηση, προκειμένου να μην υπάρξει απάντηση. Αν ήθελε να δώσει απάντηση, τότε θα έβαζε τις υπηρεσίες να ψάξουν στα βιβλία των δικαστηρίων (της Αθήνας θα ήταν αρκετό) και να δώσει μια πλήρη απάντηση. Αυτή η απάντηση, όμως, θα αναδείκνυε πρωταθλητή της δικομανίας τον Καμμένο. Σ' αυτό, άλλωστε, απέβλεπε η Ερώτηση του Λοβέρδου κι αυτό θέλησε να αποφύγει ο Κοντονής, ενεργώντας σαν γραφειοκράτης της παλιάς σχολής.

Η υποκρισία, όμως, δεν αφορά μόνο τον Κοντονή. Αφορά και τον Λοβέρδο. «Νόμος Βενιζέλου» ονομάζεται ο νόμος που επικαλούνται αυτοί που κάνουν αγωγές κατά του Τύπου. Επί Σημίτη φτιάχτηκε και μετά διατηρήθηκε αλώβητος απ' όλες τις κυβερνήσεις, μέλος των οποίων υπήρξε ο Λοβέρδος. Γιατί δε φρόντισαν να τον καταργήσουν;

Η αγωγή της αγωγής

Πάντως, ανεξάρτητα από τους «προβληματισμούς» του Λοβέρδου για τις αγωγές πολιτικών κατά του Τύπου, οι αστοί πολιτικοί συνεχίζουν να αναζητούν επίλυση των διαφορών τους μέσω αγωγών και όχι με πολιτικά μέσα, όπως συνηθίζοταν στο παρελθόν. Ο Καμμένος έχει δείξει το δρόμο και τον ακολουθούν και άλλοι (όχι όλοι), ειδικά όταν αντιδικός τους είναι ο Καμμένος.

Τελευταίο επεισόδιο σ' αυτόν τον χαρτοπόλεμο είναι η ανακοίνωση για κατάθεση αγωγής κατά Καμμένου από τον Σταύρο Θεοδωράκη. Την ώρα που διεξαγόταν το δεύτερο ντιμπέιτ ανάμεσα στους υποψηφίους για την αρχηγία της Κεντροαριστεράς, ο Καμμένος ανήρτησε στο Twitter ένα από τα γνωστά... εμπνευσμένα τιτιβίσματά του: «Ο Θεοδωράκης φορά μαύρη γραβάτα που έχασε τους εργολάβους-εκδότες ιδρυτές και χρηματοδότες του;». Ο Θεοδωράκης, αφού σημείωσε ότι «ήταν συνειδητή απόφασή μου μέχρι σήμερα να μην προσφύγω στη Δικαιοσύνη», ανακοίνωσε ότι «τις αμέσως επόμενες ημέρες ο δικηγόρος μου θα καταθέσει αγωγή κατά του εξουσιομανούς υπουργού και συγκυβερνήτη του κ. Τσίπρα. Ο κ. Καμμένος θα πρέπει να αποδείξει στους έλληνες δικαστές ποιοι είναι οι εργολάβοι και οι εκδότες που τάχα με χρηματοδοτούν και άκουσον-άκουσον, ίδρυσαν μαζί μου το Ποτάμι. Θα χρειαστεί να προσκομίσει στοιχεία, διευθύνσεις και ονόματα. Αλλιώς θα καταδικαστεί ως κοινός συκοφάντης».

Κεντροαριστερά

Μετά την εκλογή τα σπουδαία

«Ες αύριον τα σπουδαία», είπε ο θηβαίος στρατηγός Αρχίας, σύμφωνα με τον Πλούταρχο, πληρώνοντας με τη ζωή του την απειρεσκέψια του (αν είχε διαβάσει την επιστολή που άφησε για «αύριο», θα είχε πάρει τα μέτρα του και θα είχε γλιτώσει). Στην Κεντροαριστερά, πάντως, δε φαίνεται να έχουν διδαχτεί από το πάθημα του Αρχία και έχουν αφήσει τα «σπουδαία» για μετά την εκλογή αρχηγού. Ποια είναι τα «σπουδαία»; Τι είδους κόμμα θα φτιάξουν! Υπάρχει τίποτα σπουδαιότερο απ' αυτό;

Εδώ που τα λέμε, δεν είχαν και άλλη επιλογή οι διάφοροι φύλαρχοι της Κεντροαριστεράς. Πρώτα πρέπει να δουν ποιος θα βγει αρχηγός και μετά ν' αρχίσουν τα παζάρια για το τι είδους κόμμα θα φτιάξουν. Δηλαδή, για το πώς θα μοιράσουν τα οφίκια δίπλα (και όχι κάτω) απ' αυτόν που θα εκλεγεί αρχηγός. Κι άσε τούς διάφορους αρθρογράφους που «πονάνε» το εγχείρημα να σκουίζουν για το μέλλον της Κεντροαριστεράς και να κάνουν εκκλήσεις για «υποχώρηση των εγωισμών».

Ολη η προεκλογική εκστρατεία για την εκλογή αρχηγού εκτυλίχτηκε σε κλίμα γενικής κοινωνικής αδιαφορίας. Ήταν στραβό το κλήμα, το 'φαγε κι ο γάιδαρος. Επομένως, όλοι γνωρίζουν πως θα είναι μια

διαδικασία μηχανισμών. Το ΠΑΣΟΚ θα αναμετρηθεί με το... ΠΑΣΟΚ. Γιατί το ΠΑΣΟΚ είναι το μόνο κόμμα που έχει μηχανισμό απλωμένο σε πανελλαδικό επίπεδο, έστω και δραματικά συρρικνωμένο σε σχέση με το παρελθόν. Το Ποτάμι ποτέ δεν κατάφερε να φτιάξει μηχανισμό, ενώ πλέον δεν έχει ούτε εκλογική επιρροή. Αρα, το μόνο ερώτημα του αυριανού πρώτου γύρου είναι αν θα έχουμε στην κορυφή δίδυμο πασόκων (η Φώφη και ένας από τους Ανδρουλάκη-Μανιάτη) ή αν κάποιοι από τους Θεοδωράκη-Καμίνης θα καταφέρει να σπάσει το δίδυμο των πασόκων. Αν συμβεί αυτό, τότε μπορεί να έχει ελπίδες στον δεύτερο γύρο, αν και μόνο με πασόκους ψηφοφόρους τα πράγματα θα είναι εξαιρετικά δύσκολα για κάθε «αλλόθρησκο».

Επειδή, λοιπόν, όλοι έχουν συνειδητοποιήσει ότι η εκλογή θα είναι μια υπόθεση των οργανωμένων πασόκων, που θα κυμανθεί σε επίπεδο μερικών δεκάδων χιλιάδων ψηφοφόρων (άλλο τι αριθμό θα ανακοινώσουν, αφού προηγουμένως συμφωνήσουν στα ποσοστά κάθε υποψήφιου), αποφάσισαν να ρίξουν τους τόνους της μεταξύ τους αντιπαράθεσης. Ετσι, και το δεύτερο ντιμπέιτ, στο οποίο κάποιοι περίμεναν ότι οι υποψήφιοι

θα «έπαιζαν τα ρέστα τους», εξαπολύοντας βέλη κατά των άλλων υποψήφιων, κύλησε μέσα σε γενική βαρεμάρα. Τα ίδια και τα ίδια, σε κλίμα ενόχλητας και ευγένειας. Ακόμα και κάτι μπηχτές που είχαν «ξεφύγει» τις προηγούμενες μέρες δεν επαναλήφθησαν (εδώ ο Καμίνης έφτασε να κάνει δημόσια αυτοκριτική για τα περί πολιτικής lifestyle που είχε πει για τον Θεοδωράκη). Ακόμα και το ζήτημα της διατήρησης διακριτών κοινοβουλευτικών ομάδων από το ΠΑΣΟΚ (ΔΗ-ΣΥ) και το Ποτάμι σχολιάστηκε από τους διαφωνούντες σε εξαιρετικά χαμηλούς τόνους. Ο δε Θεοδωράκης με τη Φώφη, που μέχρι πρότινος με το ζόρι αντάλλασαν καλημέρα (είχαν φτάσει στο σημείο να καυγαδίζουν στην Πνύκα, καθώς περίμεναν ν' αρχίσει την ομιλία του ο Μακρόν), ψιθύριζαν συνέχεια μυστικά ο ένας στο αυτί της άλλης με άκρως φιλική διάθεση!

Σε δυο βδομάδες, λοιπόν, θα ξέρουν το όνομα του αρχηγού (όλοι προεξοφλούν ότι θα είναι η Φώφη, αλλά σε τέτοιες «βουβές» διαδικασίες καλό είναι να κρατάμε και καμιά επιφύλαξη), οπότε θ' αρχίσει η πραγματική μάχη για το μοίρασμα των βιλαετιών.

Κανείς δεν μπορεί να προεξοφλήσει ότι θα μείνουν όλοι μαζί μέχρι το τέλος, όμως αν

υποθέσουμε ότι θα μείνουν όλοι μαζί, επειδή δεν έχουν άλλη επιλογή, μπορεί αυτός ο φορέας να βγάλει μια καινούργια δυναμική και να διεκδικήσει από τον ΣΥΡΙΖΑ τον επαναπατρισμό ενός ικανού ποσοστού πρώην πασόκων ψηφοφόρων; Αυτή τη στιγμή δε φαίνεται κάτι τέτοιο, όμως επειδή η πολιτική κρίση δεν απέδραμε από τη μνημονιακή Ελλάδα (παρά το «κάθισμα» της εργαζόμενης κοινότητας και της νεολαίας της), το παιχνίδι είναι ανοιχτό. Και στο ΠΑΣΟΚ (όπως και στο παλιό «εσωτερικό» που τώρα στεγάζεται στην Κεντροαριστερά) υπάρχουν στελέχη που μπορούν να κάνουν πολιτικούς σχεδιασμούς και να χαράξουν μια τακτική «υποδοχής της δυσαρέσκειας».

Αν καταφέρουν να δείξουν μια εικόνα ενότητας και ειδικά αν εμμένουν στην τακτική της «ανεξάρτητης πολιτικής δύναμης», τότε έχουν ελπίδες να πιάσουν διψήφιο ποσοστό (όποτε και να κάνει εκλογές ο Τσίπρας, ο ΣΥΡΙΖΑ αποκλείεται να έχει ευνοϊκό κλίμα), οπότε στη συνέχεια μπορούν να εκμεταλλευτούν αυτό το μομέντουμ και να προσδοκούν να γίνουν ΣΥΡΙΖΑ στη θέση του ΣΥΡΙΖΑ, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε το 2012 ΠΑΣΟΚ στη θέση του ΠΑΣΟΚ. Η εποχή των συμπαγών αστικών κομμάτων εξουσίας έχει παρέλθει.

Ο Τραμπ απειλεί, ο Τσίπρας σιωπά

Ζητήσει γι' αυτή τη δουλειά.

Και το κερασάκι στην τούρτα ήταν ο γιορτασμός του ενός χρόνου από την εκλογική του νίκη με την πραγματοποίηση ναυτικών γυμνασίων μεγάλης κλίμακας στον Δυτικό Ειρηνικό Ωκεανό. Στα γυμνάσια θα πάρουν μέρος τρία αμερικάνικα αεροπλανοφόρα (το καθένα φέρει τουλάχιστον 70 μαχητικά αεροπλάνα) και τα απαραίτητα πλοία συνοδείας. Ενας τεράστιος πολεμικός στόλος θα πραγματοποιήσει γυμνάσια σε μια περιοχή που δεν είχε ξαναγίνει κάτι τέτοιο εδώ και πολλά χρόνια.

Η απειλή προς το βορειοκορεάτικο καθεστώς (και μέσω αυτού προς την Κίνα και τη Ρωσία, που είναι ο πραγματικός στόχος) είναι προφανής. Μόνο ο Τσίπρας δεν είδε και δεν άκουσε τίποτα. Δε διαβάσαμε καμιά ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ, δεν ακούσαμε κάποια φιλειρηνική δήλωση του Τσίπρα, δεν εκδόθηκε έστω κάποιο ποπ ραπερ, απ' αυτά που εκδίδει καθημερινά το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου).

Εδώ έχουμε μείνει στα όσα

είπε πρόσφατα ο Τσίπρας στην Ουάσινγκτον, παρουσία του Τραμπ, για τις «κοινές αξίες» που μοιράζεται η κυβέρνηση του με την κυβέρνηση των ΗΠΑ και για το «καλό» που πάντοτε επιδιώκει ο Τραμπ, ακόμα και όταν ο τρόπος του φαίνεται «διαβολικός». Και σ' αυτά που είπε πάλι ο Τσίπρας, παρουσία του πρωθυπουργού της Νότιας Κορέας, που επισκέφθηκε την Αθήνα: «Στο πλαίσιο αυτό, συζητήσαμε εκτενώς με τον κύριο πρωθυπουργό για τις εξελίξεις στην Κορεατική Χερσόνησο. Εξέφρασα τη βαθιά ανησυχία της Ελλάδας για τις βαλλιστικές και πυρηνικές δοκιμές της Βόρειας Κορέας, οι οποίες **θέτουν σε κίνδυνο την παγκόσμια και περιφερειακή ειρήνη και ασφάλεια**. Και τόνισα τις προσπάθειές μας στην Ευρωπαϊκή Ενωση, αλλά και στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να **τερματιστούν άμεσα αυτές οι απειλές** (...) Εγώ, λοιπόν, πέρα από την ευχή το ολυμπιακό πνεύμα να μας αγγίξει όλους, θα έλεγα ότι θα πρέπει πολύ συγκεκριμένα η διεθνής κοινό-

τητα να απευθυνθεί και προς τη βορειοκορεατική πλευρά, απαιτώντας την εφαρμογή των ψηφισμάτων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών σε ό,τι αφορά τον έλεγχο των βαλλιστικών όπλων».

Τα προκλητικά αμερικάνικα πολεμικά γυμνάσια, που απειλούν τη Βόρεια Κορέα, δεν προκαλούν «βαθιά ανησυχία» στον Τσίπρα. Δεν εκτιμά ότι «θέτουν σε κίνδυνο την παγκόσμια και περιφερειακή ειρήνη και ασφάλεια», ούτε ζητά «να τερματιστούν άμεσα αυτές οι απειλές» και να απευθυνθεί από τη «διεθνή κοινότητα» κάποια απαίτηση προς την αμερικάνικη πλευρά. Σ' ένα κλίμα ιμπεριαλιστικού ψυχρού πολέμου, που απειλεί να γίνει θερμός, η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων και προσωπικά ο πρωθυπουργός Τσίπρας έχει επιλέξει να είναι με τη μία ιμπεριαλιστική πλευρά, την αμερικανονατοϊκή. Τα μεγάλα λόγια περί ειρήνης είναι μόνο για τις δημαγωγικές δηλώσεις. Στην πράξη υπάρχει μόνο η στενή πρόσδεση στο αμερικάνικο ιμπεριαλιστικό άρμα.

Βλήματα στη Σαουδική Αραβία για τη γενοκτονία στην Υεμένη

«Ο κηρυγμένος πόλεμος της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη -ένας πόλεμος-εισβολή που δεν καθίσταται άξιος αναφοράς από Ευρωπαϊκά ΜΜΕ και από κρατικές αρχές- αποκρύπτεται και αποκαλύπτεται παράλληλα στα περιβάλλοντα των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών και της πώλησης σύγχρονου στρατιωτικού εξοπλισμού στη Σαουδική Αραβία. (...) Η στρατιωτική επέμβαση της Σαουδικής Αραβίας δύναται να ιδωθεί και να προσδιοριστεί ως ίδιος και άλλος τρόπος διαχείρισης των συμβόλων της πολιτικής: σύγχρονος στρατιωτικός εξοπλισμός έναντι πετρελαίου (και δολαρίων), άμεση και εμπρόθετη δράση μαζί με την ιδέα (ή η έκρηξη αντί της σιωπής), η κλίμακα του θανάτου, μαζικοί βομβαρδισμοί, ισοπέδωση περιοχών (διάστικτα ερείπια), ναυτικός αποκλεισμός ως μορφή-υπόδειγμα που διαμορφώνει τις προϋποθέσεις για την ανάδυση, την αποκρυστάλλωση και τη διάχυση της ανθρωπιστικής-διατροφικής κρίσης, η ποιοτική επιδείνωση των δεικτών υγιεινής του πληθυσμού εξαιτίας των μαζικών βομβαρδισμών, η διαχείριση της υγιεινής του».

Τα αποσπάσματα είναι από άρθρο που δημοσιεύτηκε στις 20 του περασμένου Αυγούστου στην ιστοσελίδα commonality.gr, όργανο της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ. Απομονώσαμε σκόπιμα φράσεις που αναφέρονται και στην ηθική διάσταση του βρώμικου-γενοκτονικού πολέμου που διεξάγει το σαουδαραβικό καθεστώς στην Υεμένη, προκειμένου να αποφύγουμε την επιστημονικοφανή μπουρδολογία περί «μικρο-ιμπεριαλισμού» κτλ., η οποία δεν μας αφορά κιόλας εν προκειμένω. Κάνουμε αυτή την αναφορά σε άρθρο του commonality και όχι στην πληθώρα των άρθρων που έχουν δημοσιευτεί στην εφημερίδα μας γι' αυτόν τον πόλεμο (ενδεικτικά: <http://www.eksegersi.gr/issue/892/> Διεθνής/27351.«Καμένη-γη»-και-εγκλήματα-πολέμου-απο-τη-Σαουδική), για να δείξουμε ότι και στους κόλπους του ΣΥΡΙΖΑ ο πόλεμος της σαουδαραβικής δυναστείας ενάντια στους σίτες Χούθι της Υεμένης θεωρείται άδικος.

Αυτό, όμως, δεν εμπόδισε τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να επιδιώξει την πώληση όπλων στο σαουδαραβικό καθεστώς. Βλημάτων τεθωρακισμένων (και αεροσκαφών σε δεύτερη φάση), που θα χρησιμοποιηθούν για να βομβαρδίσουν χωριά και να σκοτώσουν γυναικόπαιδα, για να ισοπεδώσουν σχολεία, νοσοκομεία, λιμάνια, αυτοκινητοπομπές με τρόφιμα και άλλα είδη πρώτης ανάγκης. Αυτά, όμως, αφήνουν ασυγκίνητους τους ΣΥ-

ΡΙΖΑΝΕΛ. Όχι μόνο την κυβέρνηση, αλλά και τους βουλευτές και τα στελέχη και τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, που ενώ ξέρουν από πέρυσι ότι «ψήνεται» πώληση βλημάτων στο σαουδαραβικό καθεστώς, δεν έχουν πει κουβέντα. Ούτε ένας δε σηκώθηκε να βάλει μια φωνή: «μα τι κάνετε, πουλάτε όπλα σ' αυτούς που σκοτώνουν παιδάκια σε σχολεία και άρρωστους σε νοσοκομεία;». Business as usual από την «πρώτη φορά Αριστερά».

Μη μας ρωτήσετε γιατί η Σαουδική Αραβία δεν αγοράζει όπλα κατευθείαν από την πηγή ή γιατί η Ελλάδα έχει την άνεση να πουλήσει 300.000 βλήματα τεθωρακισμένων που τ' αγοράσε επειδή «τα 'χει ανάγκη». Στον σκοτεινό κόσμο του εμπορίου όπλων υπάρχουν πολλά πράγματα που δεν εξηγούνται με την κοινή λογική, γιατί υπάρχουν καλά κρυμμένες βασικές παράμετροι. Μπορεί οι σαουδάραβες μακελάρηδες να επείγονταν και τα εργοστάσια να μην προλάβαν να τους τροφοδοτήσουν. Μπορεί να είναι μια καλά στημένη μπίζνα από εμπόρους όπλων, που θα βγάλουν την προμήθειά τους και θα μοιράσουν και τις μίζες. Το μόνο βέβαιο είναι πως έχουμε να κάνουμε με εμπόριο θανάτου (νόμιμο κατά τα άλλα!), που κανείς δεν αρνείται ότι στηρίζεται σε μια συμφωνία.

Από εκεί και πέρα αρχίζουν οι «ομορφιές». «Ομορφιές» σαν κι αυτές που συνοδεύουν το διεθνές εμπόριο όπλων, ακόμα και όταν γίνεται με την κάλυψη διακρατικών συμφωνιών, είτε αφορά τυπικά όπλα (όπως τα 300.000 βλήματα τεθωρακισμένων), είτε αφορά κολοσσιαία οπτικά συστήματα (όπως πολεμικά αεροπλάνα και σκάφη, πυραυλικά συστήματα κτλ.).

Τα δεδομένα που έχουμε στα χέρια μας είναι τα έγγραφα που κατέθεσε στη Βουλή ο Καμμένος και την αναφορά του αποπεμφθέντος από τον Καμμένο ταξίαρχου Μιχαήλ Παπαδάκη, που έδωσε στη δημοσιότητα ο Λοβέρδος. Τα υπόλοιπα είναι ισχυρισμοί που δεν μπορούν να ελεγχθούν. Σε σχέση με την αναφορά του ταξίαρχου, ο Καμμένος δε διαψεύδει ότι υπήρξε επεισόδιο. Το μόνο που λέει είναι ότι «δεν υπήρξε σύλληψη Αξιωματικού, αλλά ακολουθήθηκαν οι προβλεπόμενες θεσμικές διαδικασίες». Ελάχιστη σημασία έχει πώς ακριβώς έγινε το επεισόδιο ανάμεσα σ' αυτόν και τον ταξίαρχο που χειριζόταν την υπόθεση της πώλησης των βλημάτων στη Σαουδική Αραβία (αυτό το ξέρει η ηγεσία του στρατεύματος που ήταν παρούσα). Το βέβαιο είναι πως υπήρξε σύγκρουση και ο ίδιος έδωσε τους δυο αξιωματικούς από τα πόστα τους. Το αναφέρει ο ίδιος στην έγγραφη απάντηση

που έδωσε στον Λοβέρδο: «Σε ό,τι αφορά τόσο στον ανώτατο Αξιωματικό του Στρατού Ξηράς όσο και στον ανώτερο Αξιωματικό της Π.Α., εκτιμήθηκε ότι αυτοί προέβησαν σε ενέργειες, πέραν των προβλεπόμενων, οι οποίες παραβίασαν την τήρηση εμπιστευτικότητας για την εν λόγω Διακρατική Συμφωνία παρά την σαφή και ρητή διαταγή της ηγεσίας. (...) ο Ανώτατος Αξιωματικός δεν ετέθη σε διαθεσιμότητα αλλά μετατέθηκε από τη ΓΔΑΕΕ, όπου υπηρετούσε».

Όπως αντιλαμβάνεστε, αυτός ο ισχυρισμός του Καμμένου, ενόψει και των όσων περιλαμβάνονται στην αναφορά του ταξίαρχου, γεννά περισσότερα ερωτηματικά: αν ένας ανώτατος αξιωματικός παραβιάζει «σαφή και ρητή διαταγή της ηγεσίας» και μάλιστα σε τόσο σοβαρό θέμα, τιμωρείται. Δεν μετατίθεται απλώς. Και εν πάση περιπτώσει, ποια ήταν η διαταγή και πώς ακριβώς την παραβίασε ο εν λόγω αξιωματικός; Αποφεύγοντας να δώσει σαφείς εξηγήσεις, ο Καμμένος επιβεβαιώνει τις καταγγελίες του ταξίαρχου.

Η υπόθεση έχει ήδη πάρει άρωμα σκανδάλου. Ο ίδιος ο Καμμένος παραδέχτηκε γραπτώς ότι μολονότι η Σαουδική Αραβία έπρεπε μέσα σε δέκα μέρες από την υπογραφή της σύμβασης, δηλαδή το αργότερο στις 23 Ιούνη του 2017, να βάλει τα λεφτά στο λογαριασμό που της υποδείχτηκε, κάτι τέτοιο δεν έχει γίνει! Δεν μας είπε, όμως, «πού σκάλωσε η δουλειά;». Το άρωμα σκανδάλου γίνεται ακόμα πιο βαρύ καθώς στην υπόθεση εμπλέκεται κάποιος Βασίλης Παπαδόπουλος, ιδιοκτήτης της «Ολυμπιακής Βιομηχανίας» ΑΕ, ενός μικρού εργοστασίου φυσιγγίων στην Αξιούπολη του Κιλκίς, ο οποίος εμφανίζεται ως ο επίσημος εκπρόσωπος του σαουδαραβικού καθεστώτος. Η αντιπολίτευση λέει ότι ο Παπαδόπουλος είναι άνθρωπος του Σαββίδη (κουμπάρος του κιόλας). Καμμένος-Σαββίδης-όπλα, αντιλαμβάνεστε το... κερηκτικό μείγμα που δημιουργείται για την αντιπολίτευση και το «σύστημα Μαρινάκη».

Ο Καμμένος κατέθεσε στη Βουλή αντίγραφο της διακρατικής συμφωνίας, την οποία πράγματι υπογράφει ο Παπαδόπουλος για λογαριασμό της Σαουδικής Αραβίας. Κατέθεσε, επίσης, όλα τα εξουσιοδοτικά έγγραφα αυτού του κυρίου, ανταλλαχθέντα επισήμως ανάμεσα στις δυο κυβερνήσεις, μέσω της ελληνικής πρεσβείας στο Ριάντ. Οπότε, τυπικά έχει δίκιο ότι «δεν υπάρχει μεσάζοντας». Βέβαια, εύκολα αναρωτιέται κανείς, πώς έγινε κι ένας τύπος με καταγωγή από τη Ρωσία, που φτιάχνει φυσίγγια στο Κιλκίς, βρέθηκε να εκπροσωπεί

το σαουδαραβικό κράτος σε μια διακρατική συμφωνία αγοράς/πώλησης βλημάτων τεθωρακισμένων, ύψους δεκάδων εκατομμυρίων; Και μάλιστα ο συγκεκριμένος τύπος; Είπαμε, όμως, στον σκοτεινό κόσμο του εμπορίου όπλων... όλα γίνονται.

Η αντιπολίτευση μιλά ήδη για «μεσάζοντα μαϊμού» (δήλωση της Σπυράκη, την περασμένη Τετάρτη). Δεν είδε, άραγε, τα έγγραφα που κατέθεσε ο Καμμένος; Τα είδε, όμως είδε και την αναφορά του ταξίαρχου Παπαδάκη, από την οποία προκύπτουν πολλά «κουφά». Σύμφωνα με όσα ισχυρίζεται ο ταξίαρχος (αυτό επιβεβαιώνεται και από τα έγγραφα που κατέθεσε ο Καμμένος), ο Β. Παπαδόπουλος ορίστηκε ως εκπρόσωπος της Σαουδικής Αραβίας από τον συνταγματάρχη Αντέλ Αλ-σαΐφ, αναπληρωτή διευθυντή όπλων και πυρομαχικών της σαουδαραβικής πολεμικής αεροπορίας. Τη μέρα που υπογράφηκε η διακρατική συμφωνία, όμως, η ελληνική πρεσβεία στο Ριάντ ενημέρωσε ότι, μετά από επίσκεψη στελέχους της στον συνταγματάρχη Μοχάμεντ Αλενιάζι, διευθυντή Συμβάσεων και Συμφωνιών του σαουδαραβικού υπουργείου Αμυνας, «σαουδάραβες στρατιωτικοί δήλωσαν πλήρη άγνοια για δραστηριότητα του Παπαδόπουλου και εξέφρασαν την επιθυμία συνολικής να γίνονται le Gouvernement» (κυβέρνηση με κυβέρνηση). Ο Καμμένος στην απάντησή του δεν είπε τίποτα σχετικό πάνω σ' αυτό. Υπάρχει τέτοια προειδοποίηση από την πρεσβεία στο Ριάντ ή όχι;

Το ίδιο έγγραφο της πρεσβείας, πάντοτε σύμφωνα με όσα αναφέρει ο ταξίαρχος, έγραφε: «σας μεταφέρω αίτημα στελεχών εδώ ΥΠΑΜ (σ.σ. υπουργείο Αμυνας) να επισκεφτούν χώρα μας από 16 έως 18 Ιουλίου τ.ε.». Δηλαδή, με εντολή Καμμένου υπογράφονταν διακρατική σύμβαση με εκπρόσωπο της Σαουδικής Αραβίας τον Παπαδόπουλο και από το υπουργείο Αμυνας της Σαουδικής Αραβίας διατυπωνόταν αίτημα να έρθει κυβερνητική αντιπροσωπεία για να κάνει αυτή τις διαπραγματεύσεις!

Ο Καμμένος δεν είπε τίποτα ούτε γι' αυτό. Υπήρξε τέτοιο αίτημα ή όχι; Αν ναι, τότε γιατί δε «φύλαξε τα ρούχα του»; Δεν αντιλήφθηκε ότι «κάτι βρομάει με τον Παπαδόπουλο» ή έστω «κάτι βρομάει με τους Σαουδάραβες»; Το βέβαιο είναι ότι στις 27 Αυγούστου αφίχθη αυτοπροσώπως ο συνταγματάρχης Αλενιάζι (αυτός που είχε πει στην ελληνική πρεσβεία στο Ριάντ ότι «τον Παπαδόπουλο δεν τον ξέρουμε») και -σύμφωνα με όσα αναφέρει ο ταξίαρχος Παπαδάκης- παζάρεψε την αγορά 100.000 βλημάτων, δηλώνοντας

22 ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΝΤΡΑ
 ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ
 ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟΥΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/11
ΣΤΙΣ 21.00

KONTRA

ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65
 ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
 WWW.EKSEGERSI.GR

ότι αυτός είναι ο μόνος αρμόδιος για να υπογράψει συμφωνία αγοράς όπλων και ότι δεν ξέρει τίποτα για τη διακρατική συμφωνία που είχε ήδη υπογραφεί με τον Παπαδόπουλο!

Ο ταξίαρχος ισχυρίζεται ότι ο Αλενιάζι του ζήτησε να αγοράσει 100.000 βλήματα αμέσως (το μπαγιόκο ντούκου, όπως λέει η πιάτσα), αλλά αυτός (ο ταξίαρχος) του είπε (σύμφωνα με τις οδηγίες που είχε) να γυρίσει στο Ριάντ και «να μας υποβάλει μέσω μιας ιεραρχικής οδού νέο αίτημα!». Προκαλεί απορία, όμως, το γεγονός πώς ο σαουδάραβας, που δεν υπήρχε περίπτωση να πάρει τα βλήματα και να φύγει, ζήτησε στη συνέχεια (όπως ισχυρίζεται ο ταξίαρχος) να του δώσει στοιχεία για τους πιστοποιημένους Έλληνες μεταφορείς που θα μετέφεραν τα βλήματα από τις αποθήκες στο λιμάνι φόρτωσης. Αυτός του έδωσε τέτοια επαφή και μετά -όπως λέει- πρώτα δέχτηκε τηλεφωνική απειλή από τον Παπαδόπουλο και το πρωί της επομένης ακολούθησε το επεισόδιο με τον Καμμένο, ο οποίος του είπε: «Δηλαδή εσείς κε ταξίαρχε, παρά τις ρητές εντολές να μην δείτε τους Σαουδάραβες, δώσατε εντολή στον αντισμήναρχο να επικοινωνήσει με τη μεταφορική εταιρία για τη μεταφορά 100.000 βλημάτων»; Και στη συνέχεια, ο ταξίαρχος γράφει πως ο Καμμένος του είπε: «Κύριε ταξίαρχε, από τη στιγμή αυτή τίθεστε σε διαθεσιμότητα, καθόσον ανήκετε σε κύκλωμα που υπονομεύει την διακρατική συμφωνία με τη Σαουδική Αραβία». Τον έθεσε, λέει, υπό φρούρηση έξω από το γραφείο του, και μετά από κάνα μισάωρο βγήκε ο αρχηγός ΓΕΣ και του ανακοίνωσε ότι ο Καμμένος άλλαξε γνώμη (για τη διαθεσιμότητα, προφανώς) και τον μεταθέτει στο ΓΕΣ.

Όπως προείπαμε, εμείς δεν ήμασταν εκεί για να ξέρουμε

πώς ακριβώς εξελίχτηκε το επεισόδιο ανάμεσα στον Καμμένο και τον ταξίαρχο, το βέβαιο όμως είναι ότι ο ταξίαρχος ζηλώθηκε από το πόστο που είχε στο υπουργείο, διότι -όπως ισχυρίζεται ο Καμμένος- παραβίασε σαφή και ρητή διαταγή της ηγεσίας και προέβη «σε ενέργειες, πέραν των προβλεπόμενων, οι οποίες παραβίασαν την τήρηση εμπιστευτικότητας για την εν λόγω Διακρατική Συμφωνία».

Τι συμπεράσματα βγάζετε εσείς, μετά απ' όλα αυτά; Είναι αναμφισβήτητο ότι έχουμε σύγκρουση ανάμεσα σ' έναν έλληνα μεσάζοντα, που παίρνει εξουσιοδότηση από έναν αξιωματικό της σαουδαραβικής πολεμικής αεροπορίας, και σ' έναν αξιωματικό του σαουδαραβικού υπουργείου Πολέμου, που έρχεται για να κλείσει αυτός τη συμφωνία. Αν ήταν μια καθαρή συμφωνία αγοράς/πώλησης βλημάτων, χωρίς μίζες και τα συναφή, γιατί να σκοτώνονται δυο συνταγματάρχαι της σαουδαραβικής πολεμικής μηχανής; Και γιατί ο Καμμένος, που «καίγεται» να πουλήσει τα βλήματα, επιλέγει να μια πλευρά, αυτή του μεσάζοντα Παπαδόπουλου, που είχε απλώς μια εξουσιοδότηση από έναν συνταγματάρχη της σαουδαραβικής αεροπορίας; Δεν υποψιάστηκε τίποτα, όταν είδε ότι πέρασε το δεκάημερο και λεφτά στην τράπεζα δεν είχαν μπει; Γιατί δε δέχτηκε ο ίδιος την αντιπροσωπεία των σαουδαράβων αξιωματικών, αλλά διέταξε και τους Έλληνες αρμόδιους να κόψουν κάθε επαφή μαζί τους;

Δε χρειάζεται να γράψουμε τίποτα παραπάνω. Όλοι αντιλαμβάνομαστε ότι αυτή η υπόθεση, εκτός από μια πολιτικά άτιμη πράξη, με την οποία ενισχύεται μια πολεμική μηχανή που μακελεύει αμάχους, έχει και όλα τα χαρακτηριστικά ενός σκανδάλου, σαν αυτά που πάντοτε συνοδεύουν το εμπόριο όπλων.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Ηταν 17 Νοέμβρη του 1975, δυο χρόνια μετά το Πολυτεχνείο και τα γεγονότα στην Αθήνα, όταν τα δύο μεγαλύτερα «κομμουνιστικά» κόμματα της Ευρώπης -το ιταλικό και το γαλλικό- εξέδωσαν ανακοίνωση αποκήρυξης της βίας... Το ελληνικό, βέβαια, είχε φροντίσει ήδη να βάλει φαρδιά-πλατιά την υπογραφή του διά χειρός καπετάν Γιώτη (ποιος Πέτρος ρε;) ότι θα είναι φρόνιμο και δεν θα του περάσει καν από το μυαλό η ανατροπή του καθεστώτος με βίαια μέσα. Εξ ου και η μετέπειτα δεδηλωμένη απέχθεια προς τη θραύση υαλοπινάκων και η προσήλωση στην ως διά μαγείας ανατροπή, μέσω μιας μεγάλης, ονειρικής (με την κυριολεκτική έννοια του όρου) επανάστασης. Για την οποία βεβαίως-βεβαίως θα πρέπει πρώτα να ωριμάσουν οι συνθήκες...

Μία μεγάλη περιπέτεια πέρασε αναπάντεχα η λαϊκή μούσα, η οποία επίσης καταδικάζει (κατ' άδικο ζει) τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται, όπως έχει δηλώσει επανειλημμένα. Σε ανάρτησή της σε μέσο κυνώνικης δικτύωσης, περιγράφει τον πόνο της:

Με το μυαλό μου πάλευα για να βρω καμιά άκρη
ώσπου το βλέμμα έπεσε στο ντεκολτέ της Τζάκρη.
«Μάνα μου!» αναφώνησα, «χωρίς σουτιέν η Δώρα!».
«Α, να χαθείς ρε σεξιστή» μου είπαν... Τρέχω τώρα.

Ταγμένη στο ιερό λειτούργημα της καταγραφής των Γ.Α.Μ.Ε.Ι.Σ. (Γεγονότων Αστικών Μέσων Εξέχουσας Ιστορικής Σημασίας) ώστε να αξιοποιηθούν από τους ιστορικούς του ιστορικού μέλλοντος, συμπληρώνει:

Αδωνι πούθε χάθηκες; Μου λείπει η φωνή σου
μου λείπουν οι ιδέες σου, η πάγια τακτική σου
να τρέχεις σαν πιστό σκυλί σάλια πλημμυρισμένο
πίσω απ' όπου δεις «φαῖ». Γύρνα, σε περιμένω.

Πέρα από την (όποια) πλάκα, τόσο πολλές και τόσο συχνές συναντήσεις με εκπροσώπους του ιερατείου δεν είχε κανένας πρωθυπουργός στην ιστορία της μακάριας Μπανανίας. Κάτι δείχνει κι αυτό για την προέλευση, το ποινόν και τις προθέσεις του, αν και για τα βαθύτερα αίτια θα πρέπει να μιλήσουν επιτέλους και ψυχολόγοι.

Αθλινε βουτυρομπεμπέ με τι να σε στολίσω
φέρτε το υβρεολόγιο με χρώμα πορφυρό.

Στον τοίχο της Καισαριανής πήγαινες μύγα μισώ
μα ήσουν κι εσύ κοπρόσκυλο, ένα απ' το σωρό.
Του σιναφιού σου μοναχά του πρόεπουλε μπουνίδια
να μην τολμήσει να σταθεί στον κόσμο πουθενά
ξεκουμπιστείτε, φύγετε, τραβάτε στα τσακίδια
προδοτικά αποβράσματα, άει πάρ'τε τα βουνά.

«Οι ανάγκες κατασκευάζονται από τα ΜΜΕ για να δημιουργήσουν μια ζήτηση για ολότελα άχρηστα εμπορεύματα, που το καθένα έχει σχεδιαστεί προσεκτικά για να φθαρεί μετά από μια προκαθορισμένη χρονική περίοδο. Η λεηλασία του ανθρώπινου πνεύματος από την αγορά, μπορεί να παραλληλιστεί με τη λεηλασία του πλανήτη από το κεφάλαιο» (Murray Bookchin).

Τη δόξα και τη λαμογιά, το χρήμα, την καρέκλα
τα τέσσερα τα ζύγιασαν, μα δεν έβγαλαν άκρη.
Και ήρθε νιός απ' τα ζερβά, με νέα κουστωδία
απ' τα δεξιά ήρθ' άλλος «νιός» με τον παλιό στρατό του
κι αντάμα αποφάσισαν πως «όλα βλογημένα».
- Πάνο μου όλα χρειάζονται, είπε ο ζερβός γελώντας
- Ετσι ακριβώς Αλέξη μου, απάντησε ο άλλος
κι έστρωσαν πρίμα τη δουλειά και μια χαρά την πάνε.
- Ομορφα και τα τέσσερα. Δεν ξεκουνάμε ρούπι
τραγουδίσαν με μια φωνή και ρίζωσαν ωραία.

Ντυμένη τον μανδύα ενός μεταμοντέρνου και διαρκώς αναβαθμισμένου επιστημονισμού της σοβαροφάνειας, η συλλογική πολιτικοκοινωνική μ@λ@κί@ έχει ξεφύγει τόσο που η στήλη ομολογεί ότι δυσχεραίνεται στην άσκηση του θλιβερού καθήκοντος παρακολούθησης και καταγραφής της. Κι αν οι (κατακερματισμένες) πολιτικές δυνάμεις που είναι υπεύθυνες για την ανάσχεσή της δεν ψαχτούν για το πώς θα φτιάξουμε κανένα φράγμα, μας βλέπω παρασυρμένους στο πέλαγος...

Κοκκινουσκούφισα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Παιχνίδια εξουσίας με φόντο το ποδόσφαιρο

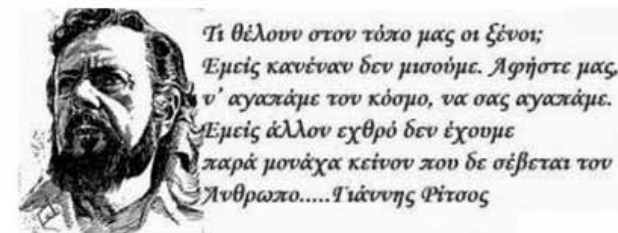
Σε δίκη παραπέμπονται ο πρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός, Βαγγέλης Μαρινάκης, της ΠΑΕ Λεβαδειακός, Γιάννης Κομπότης, της ΠΑΕ Ατρόμητος, Γιώργος Σπανός και άλλα 25 άτομα, ανάμεσά τους και πρώην μέλη του ΔΣ της Ελληνικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας και αρκετοί διαιτητές. Οι 28 κατηγορούμενοι αντιμετωπίζουν τις κατηγορίες της αλλοίωσης αποτελεσμάτων ποδοσφαίρου (κακούργημα) και της σύστασης συμμορίας (πλημμέλημα), ενώ απαλλάχτηκαν από τις κατηγορίες για τα κακούργηματα της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης, της απάτης και της εκβίασης. Όσον αφορά τον ιδιοκτήτη και πρόεδρο της ερυθρόλευκης ΠΑΕ, το Συμβούλιο Εφετών έκρινε ότι δεν υπάρχει λόγος προσωρινής του κράτησης και τον απάλλαξε και από το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σε έκρηξη, που αφορούσε τον εμπρησμό του φούρνου του πρώην διαιτητή και νυν βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, Πέτρου Κωνσταντίνεα.

Όπως ήταν φυσικό, η είδηση της παραπομπής Μαρινάκη επισκίασε τη φτωχή αθλητική (και όχι μόνο) επικαιρότητα. Στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης υπήρξαν δεκάδες σχόλια για το θέμα, τα οποία ποικίλλουν ανάλογα με την οπαδική τοποθέτηση του σχολιαστή. Ανεξάρτητα όμως από οπαδικές προτιμήσεις, ένα σημαντικό μέρος των σχολίων θεωρούν ότι η παραπομπή Μαρινάκη έχει πολιτική χροιά και οφείλεται στην κόντρα του με την κυβέρνηση. Την άποψη αυτή, που αφήνουν εμμέσως πλην σαφώς να αιωρείται στην ατμόσφαιρα κύκλοι του Μαρινάκη, την ενισχύουν δυο παράμετροι.

◆ Η πρώτη αφορά την υποβάθμιση των κατηγοριών με τις οποίες παραπέμπονται οι κατηγορούμενοι. Με τις λιγοστές νομικές γνώσεις που διαθέτουμε καταλαβαίνουμε από το περιεχόμενο του βουλεύματος ότι ο Μαρινάκης έπεσε στα μαλακά και ξεπέρασε τις βαριές κατηγορίες. Το Συμβούλιο Εφετών έκρινε ότι δεν στοιχειοθετείται η ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης, στην οποία εξ ορισμού θα ήταν επικεφαλής, και τον παραπέμπει με δυο κατηγορίες, που πολύ δύσκολα θα αποδειχτούν στην ακροαματική διαδικασία, αφού για τη σύσταση συμμορίας θα απαιτηθούν ακράδαντα στοιχεία και για την αλλοίωση αποτελέσματος αγώνων θα πρέπει να προσκομιστούν στο δικαστήριο στοιχηματικά δελτία, ποσά, κινήσεις λογαριασμών, αλλά και συγκεκριμένοι χώροι στους οποίους τελέστηκε το αδίκημα. Η δυσκολία απόδειξης του κατηγορητηρίου σε συνδυασμό με την κατά πλειοψηφία παραπομπή (ο πρόεδρος του Συμβουλίου ψήφισε κατά της παραπομπής) δείχνουν ότι πολύ δύσκολα θα βρεθεί δικαστής να καταδικάσει τον πρόεδρο της ερυθρόλευκης ΠΑΕ.

◆ Η δεύτερη αφορά τη σπουδή με την οποία «έτρεξε» ο υπουπουργός Αθλητισμού, Γιώργος Βασιλειάδης, να ενημερώσει τους εμπλεκόμενους, ότι θα πρέπει να σταματήσουν εντός 15 ημερών την ενασχόλησή τους με το ποδόσφαιρο, τονίζοντας σε σχετικές δηλώσεις του ότι αν δεν το πράξουν οι κατηγορούμενοι, θα εκδοθούν οι σχετικές πράξεις με κρατική παρέμβαση. Στην περίπτωση του Μαρινάκη, η παραπομπή σε δίκη, εκτός από το πρεστίτζ και το τσαλάκωμα της εικόνας του, έχει και πρακτικές δυσκολίες, αφού δεν μπορεί να έχει στην κατοχή του ποδοσφαιρικές μετοχές. Από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι η νομική υπηρεσία της ΠΑΕ Ολυμπιακός έχει ήδη ξεκινήσει την προσπάθεια διαχείρισης της κρίσης, η οποία στοχεύει αφενός στον καθορισμό της υπερασπιστικής γραμμής του Μαρινάκη και αφετέρου στον καθορισμό της διαδικασίας μεταβίβασης του μετοχικού πακέτου που έχει στην κατοχή του.

Μια πρώτη κίνηση για την αντιμετώπιση της κατάστασης που έχει δημιουργηθεί είναι η απόφαση του Μαρινάκη να διορίσει «διάδοχο» του στην ηγεσία του Ολυμπιακού τον δήμαρχο Πειραιά, Γιάννη Μώραλη. Ο διορισμός έγινε με σχετική δήλωση του Μαρινάκη στην οποία προσπαθεί να αλλάξει την πραγματικότητα, αφήνοντας αιχμές για μεροληπτική στάση απέναντί του και τονίζοντας ότι «το Συμβούλιο Εφετών απέρριψε ομόφωνα τις κατηγορίες για εγκληματική οργάνωση, απάτη, εκβίαση και ηθική αυτοουργία σε έκρηξη, ως απολύτως αβάσιμες και απογύμνωσε, έτσι, όσους περίμεναν να γίνουν αποδεκτές αυτές οι κατηγορίες, για να ικανοποιήσουν τον φθόνο τους».

Η φωτογραφία της στήλης είναι η απάντηση του τερματοφύλακα του Πανωνίου, Γιώργου Μπαντή στο νέο ρατσιστικό χτύπημα του Τσιάρτα που έγραψε ότι «την ελληνική σημαία πρέπει να την κρατάνε Έλληνες». «Έλληνες, πανηγυρίστε είμαστε πρωταθλητές Ευρώπης!!! Υ.Γ Βγάλτε την φόρμα απο τον Γερμανό», έγραψε κάτω από τη φωτογραφία και τους στίχους του Ρίτσου ο Μπαντής. Κανένα σχόλιο από τη στήλη. Η απάντηση του Μπαντή μιλάει από μόνη της και ξεμπροστιάζει τα ρατσιστικά ρετάρια τύπου Τσιάρτα. Μπράβο στο παλικάρι!

Τις επόμενες μέρες θα ξεκαθαρίσει το τοπίο και στη συνέχεια του ΔΣ της ΠΑΕ Ολυμπιακός εκτός από το πρόσωπο θα δούμε την απόφαση του Μαρινάκη για τον τρόπο, που θα «τρέξει» η ομάδα για το χρονικό διάστημα της δικαστικής εμπλοκής του. Στα ΜΜΕ η είδηση έχει επικεντρωθεί μόνο στην παραπομπή Μαρινάκη (ο πρόεδρος του Ολυμπιακού είναι το γκαρντάν όνομα) και αυτό κατά την ταπεινή άποψη της στήλης γίνεται για δυο λόγους. Αφενός για να ενισχυθεί η άποψη που προβάλλει η ερυθρόλευκη πλευρά, ότι πρόκειται για πολιτική δίωξη και αφετέρου για να μη φανεί η πραγματική διάσταση του προβλήματος, που είναι πολύ μεγαλύτερη από αυτή που προβάλλεται, αφού κατηγορούμενοι είναι και άλλοι δυο πρόεδροι ΠΑΕ της Super League, ποδοσφαιροπαράγοντες και διαιτητές. Αυτό σημαίνει ότι μόλις καταλαγιάσει ο θόρυβος της παραπομπής, το θέμα θα «θαφτεί» από τον αθλητικό δημοσιογραφικό εσμό, αφού η παραμονή του στην επικαιρότητα δε βολεύει κανέναν.

Ακόμη και αν δεχτούμε ότι η δίωξη κατά του Μαρινάκη είναι πολιτική και κατ' εντολή της κυβέρνησης, οι πιθανότητες να διατηρηθεί το θέμα στην επικαιρότητα (στο βαθμό που αναλογεί στη σημασία του) είναι ελάχιστες, αφού και οι δυο πλευρές θα θέλουν να κάνουν τα παζάρια και τις συμφωνίες τους κάτω από το τραπέζι και χωρίς δημοσιότητα. Εκτός αν κάποιος πιστεύει ότι υπάρχει η πιθανότητα να βρεθεί ο Μαρινάκης φυλακή.

Κος Πάπιας
parias@eksegersi.gr

ΥΓ1. Παραθέτουμε ολόκληρη τη δήλωση του Γιάννη Μώραλη, με την οποία αποδέχτηκε την

πρόταση που του έκανε ο Μαρινάκης να αναλάβει την προεδρία της ερυθρόλευκης ΠΑΕ. Η στήλη κρίνει ότι είναι αναγκαίο για να φανεί ότι έπραξε ως δήμαρχος Πειραιά και ανιδιοτελής Ολυμπιακός και όχι σαν υπάλληλος ενός καπιταλιστή, όπως τον κατηγορούν κάποιοι. «Ως Δήμαρχος Πειραιά αναλαμβάνω την **ιστορική ευθύνη** που μου αναλογεί απέναντι στο σύλλογο της πόλης μας, για τους λίγους μήνες που απαιτούνται μέχρι να δικαιωθεί οριστικά ο **φυσικός ηγέτης** του Ολυμπιακού μας κ. Βαγγέλης Μαρινάκης. Όλοι οι Ολυμπιακοί απέναντι στην επίθεση που δέχεται η ομάδα μας είμαστε παρόντες και ενωμένοι σαν μια γροθιά» (οι εμφάσεις δικές μας).

ΥΓ2. Πονοκέφαλος για τον Γατούλη αρχίζει να γίνεται η κόντρα ανάμεσα στους οργανωμένους οπαδούς της ΑΕΚ και τους μπάτσους, αφού η ΑΕΚ αντιμετωπίζει τον κίνδυνο αφαίρεσης βαθμών εξαιτίας των επεισοδίων που έγιναν στο ΟΑΚΑ πριν από το ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ. Από το ρεπορτάζ που έκανε η στήλη, αλλά και από δημοσιεύματα αθλητικών εφημερίδων, η πιθανότερη έκδοχή για την έναρξη των επεισοδίων είναι ότι οι μπάτσοι επιτέθηκαν σε μερικές εκατοντάδες οπαδών της ΑΕΚ που προσπαθούσαν να μπουν στο γήπεδο χωρίς εισιτήριο. Η είσοδος μιας μερίδας οπαδών χωρίς εισιτήριο επαναλαμβάνεται σχεδόν σε κάθε αγώνα της ομάδας και υπάρχει μια ανοχή από τους σεκιούριτι που έχουν την ευθύνη ελέγχου των εισιτηρίων, προφανώς και με τη σύμφωνη γνώμη της κιτρινόμαυρης διοίκησης. Το ίδιο προσπάθησαν να κάνουν οι οπαδοί και στο ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ, όμως έγινε επέμβαση από τους μπάτσους και δημιουργήθηκαν τα επεισόδια (ορισμένοι οπαδοί της ΑΕΚ έφαγαν πολύ ξύλο). Η πιο πιθανή εξήγηση για τη στάση των μπάτσων είναι ότι προσπάθησαν να πάρουν ρεβάνς για το ξύλο που έφαγαν μερικές μέρες πριν στα Πευκάκια, όπου συγκρούστηκαν οι ΑΕΚτζήδες με τους τιφόζι της Μίλαν. Στην έναρξη των επεισοδίων οι ΜΑΤάδες βρέθηκαν στη μέση, έφαγαν αρκετές και από τις δυο πλευρές και μέχρι να καταφέρουν να επιβάλουν την τάξη είχαν πολλούς τραυματίες. Πλέον, η ΑΕΚ βρίσκεται κατηγορούμενη και για την τιμωρία της, εκτός από τους ερυθρόλευκους που έκαναν παρέμβαση στη Super League, πιέζει παρασκηνιακά και ο ΠΑΟΚ, αφού η αφαίρεση των τριών βαθμών, που προβλέπεται εφόσον κριθεί ένοχη, δίνει στους ανταγωνιστές της ΑΕΚ κίνητρο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κτο καβό; Ποιος ποιόν;

Στήσαν χορό/ οι μίμοι/ παράσταση σκιών/ κορυβαντιούντες/ να διακορέψουν/ τη σπίθα. Ακοίμητη η φλόγα/ καιροφυλακτεί

► Να ελπίσουμε ότι οι εκδόσεις «Σύγχρονη εποχή» πληροφορήθηκαν (μετά το 1981) ότι τα γράμματα του Ν. Ζαχαριάδη ήταν τρία και όχι ένα: Ο πέμπτος τόμος της έκδοσής τους «Το ΚΚΕ - επίσημα κείμενα» περιέχει ΜΟΝΟ το πρώτο γράμμα...

► «Απάντηση στα αντιλαϊκά προαπαιτούμενα» τα συλλαλητήρια (ούτε καν μια στάση εργασίας...) του ΠΑΜΕ (κατά Ριζοσπάστη). Οργιώδης φαντασία.

► Αυτό το ύποπτες ενέργειες που πρέπει να διερευνηθούν (στο σχόλιο του γραφείου τύπου της ΚΕ του Περισού) σε ποιους άραγε να απευθύνεται...

► Paradise Papers: ο - μόνιμα φάε σκατά- λαός πάντα στην επίγεια κόλαση που ονομάζεται αστική δημοκρατία.

► Τον «υψηλό κίνδυνο φτώχειας» «ντρέπεται» να τον ονομάσει ο ΣΕΒ καλπάζουσα φτώχεια;

► Όσο για την «υψηλή καταπόνηση όσων εργάζονται» γνωρίζουν ότι πρόκειται για το μέγιστο κέρδος τους...

► Για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους...

► Δηλαδή, επειδή αγοράστηκαν κάποια αυτοκίνητα παραπάνω (ΕΛ.ΣΤΑΤ) ευημερούμε;

► ΧεΜη Σω!

► Ρύπανση σε εννιά ευρωπαϊκές μεγαλουπόλεις; Απίστευτο! Που 'ναι η π(χ)ιοίτητα ζωής;

► Σιγά μην υπήρχε ποιότητα ζωής για τους εργαζόμενους μέσα στο καρναβάλι του καπιταλισμού.

► Raggiunge Berlusconi?

► Ετήσιος Τραμπ.

► Το 'πε - το 'πε, όχι ο παπαγάλος, αλλά ο Πάκης: «Σημαντική η προστασία προσωπικών δεδομένων», συνομιλώντας με τον πρόεδρο της αρχήσδια προστασία προσωπικών δεδομένων. Για το φακέλωμα μέσω ηλεκτρονικού εισιτηρίου δεν αναφέρθηκε κάτι...

► Πτώση κατά 0,86% στο χρηματιστήριο την Τετάρτη. Ομωγές, κλαυθμοί;

► Παράδεισος οι ΗΠΑ: μια ένοπλη επίθεση την ημέρα με όπλο κατά πλήθους.

► Και οι σφαίρες των μπάτσων μόνιμα εξοστρακίζονται...

► Τώρα το ανακάλυψαν οι «γιατροί του κόσμου» ότι η λιτότητα αποτελεί εμπόδιο στην καθολική περίθαλψη;

► Πάντως, κάλλιο αυγά παρά πουρέ...

► Μάλλον μπερδέψε τον Κάρολο με τους «αριστερούληδες» στο πονημάτιό του ο Α. Μανταδάκης (avgι.gr/article/10811/8511131/o-marx-ol-lenin-kai-o-kommounismos).

► Σαν αυτοκριτική ήχησε ο τίτλος του κύριου άρθρου «Εγκλημα διαρκείας χωρίς τιμωρία» (avgι.gr, 8/11/2017). Κλαίμε και υπογράφουμε.

► «Μέτρα ανακούφισης των λαϊκών τάξεων» ζητάει ο Φίλης. Σιγά τα δάκρυα Μαγδάλω...

► Αν ζούσε ο ψόφιος νεοναζί...

► «Οι κατώτατοι μισθοί σε πολλές χώρες της ΕΕ, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, είναι πολύ χαμηλότεροι... με αποτέλεσμα πολλοί ευρωπαίοι εργαζόμενοι να μην μπορούν να επιβιώσουν». Διαπίστωση της ευρωπαϊκής συνομοσπονδίας συνδικάτων (ETUC), η οποία δεσμεύτηκε να... ασκήσει πιέσεις (μην και στάξει η ουρά του γαϊδάρου).

Πρωτοπορία!

Για μια ακόμα φορά στην πρωτοπορία της αντίδρασης η Φιλιππίδα. Παλαιότερα, ο σύλλογος γονέων του δεύτερου δημοτικού σχολείου εξεγέρθηκε μπροστά στον κίνδυνο να κάνουν απογευματινά μαθήματα τα «χολεριασμένα» προσφυγόπουλα. Τώρα, ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του πρώτου γυμνάσιου αποφάσισε να επιστρέψει στο υπουργείο Παιδείας τα βιβλία των Θρησκευτικών «ως μη σύμφωνα με την Ορθόδοξη Πίστη».

Τα «μπάλαλα», όπως έλεγε η μακαρίτισσα η βάβω μου, ξαναμίλησαν βρωμίζοντας τον τόπο. Ως άνθρωπος που γεννήθηκε και μεγάλωσε σ' αυτή την κωμόπολη του νομού Πρέβεζας, δεν εξεπλήγην. Η Φιλιππίδα ήταν και εξακολουθεί να παραμένει μια συντηρητική πόλη, ένα άντρο της Δεξιάς και της Ακροδεξιάς. Ρουφιάνοι και τραμπούκοι έσπερναν τον τρόπο μετά την αποχώρηση του ΕΑΜ από την περιοχή. Σακάτευαν εαμίτες, δολοφονούσαν κομμουνιστές. Και επέβαλαν το δικό τους νόμο.

Θυμάμαι ένα περιστατικό πριν από σχεδόν σαράντα χρόνια (επί... επαράτου). Σε κάποια δίκη συντρόφου στη Θεσσαλονίκη είχα καταθέσει ως μάρτυρας και την επομένη η δεξιοφυλλάδα του συγκροτήματος Βελλίδη («Ελληνικός Βορράς») είχε ένα πρωτοεξέλιδο σχόλιο εντός πλαισίου με τον τίτλο: «Ευλικρινής δήλωση κομμουνιστού: είμαι άθεος»! Πώς έφτασε στα χέρια των ρουφιάνων της Φιλιππιάδας; Προφανώς φρόντισε η αστυνομία, από την οποία (και την ΚΥΠ) κάμποσα απ' αυτά τα ρεμάλια μισθοδοτούνταν. Γύριζαν στα καφενεία ανεμίζοντας τη φυλλάδα και σχολίαζαν: «Να πώς κατάντησαν οι κομμουνιστές τον καλύτερο μαθητή του σχολείου μας»!

Δεν νιώθω καμιά ντροπή για τις αντιδραστικές πρωτίες που «κατακτά» η γενέτειρα. Μπορώ να πω πως τις περίμενα. Φαίνεται πως η προοδευτική μειοψηφία δεν έχει τα κότσια ν' αντιδράσει και να δώσει αυτή τον τόνο. Για μένα Φιλιππίδα δεν είναι οι ρουφιάνοι και τα «μπάλαλα». Είναι οι αριστεροί (μακαρίτες οι περισσότεροι πια), που ακόμα και στο βαθύ σκοτάδι της χούντας, παρότι γονατισμένοι από το φόβο του χωροφύλακα και του ρουφιάνου, είχαν το θάρρος να ψιθυρίζουν στ' αυτί ενός εφήβου τι σημαίνει ν' αγωνίζεσαι για το δικίο και τη λευτεριά τ' ανθρώπου.

Πέτρος Γιώτης

► Ανέκαθεν εξωνημένοι.

► «Πώς έστελναν στη Βερμούδα τα μετρητά τους οι δούκες του Γουέστμινστερ» (The Guardian).

► Εφτά με αναστολή για τον χρυσαυγίτη Ζέρβα...

► Ετσι απλά η πρόβλεψη για το ΑΕΠ, από 1,8% σε 1,6%.

► Παιχνίδια αριθμών.

► Ενώ πάνω από τα κεφάλια εργαζόμενων και ανέργων επικρέματα δαμόκλειος σπάθη...

► Επί τα χείρω, σταθερά. Με κείνη τη μούφα αντιρρόπηση της Φολκσβάγκεν τι να γίνεται;

► Προφανώς οι εισαγγελείς είναι πολύ απασχολημένοι στη Γερμανία...

► Google!

► Οι πολίτες δεν αναμένουν άρση των κάπιταλ κοντρόλζ γιατί απλώς δεν διαθέτουν κάπιταλ...

► Ουφ, πέρασε άλλη μια μέρα παγκόσμιας αποταμίευσης.

► Θράσος καπιταλιστών: οι εργαζόμενοι σε επιχειρήσεις, μέλη του ΣΕΒ «απολαμβάνουν ένα εργασιακό καθεστώς καλών μισθών, παροχών...», κατά

τον ΣΕΒ. Λίγο ακόμη και οι γαλέρες τους θα ήταν... πλοίο της αγάπης...

► Επαίρεται η efsyn, 7/11/2017, για τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν σε επιχειρήσεις για αδήλωτη εργασία. Μάλιστα ισχυρίζεται ότι λόγω δημοσιότητας υπήρξε «εκούσια συμμόρφωση των επιχειρήσεων». Κάτι σαν αυτοκάθαρση, ας πούμε...

► Συριζαίοι.

► Αδίστακτοι.

► Θρασείς.

► Επικίνδυνος για την εργατική τάξη.

► Και, μέσα σ' όλα προσφέρουν το βιβλίο του (πάλαι ποτέ ευρωρεβιζιονιστή) Α. Ελεφάντη.

► Mjaft! Ya basta!

► Ν. Ζαχαριάδη, «Θέσεις για την ιστορία του ΚΚΕ».

► Η συνδικαλιστική γραμμή του κόμματός μας ήταν, είναι και θα είναι : ακούραστη δουλιά για την συνδικαλιστική οργάνωση όλων των εργατών και υπαλλήλων. Αποφασιστική καθημερινή πάλη υπεράσπισης των συνδικαλιστικών ελευθεριών, για να είναι οι εργατοϋπάλληλοι νοικοκυραίοι στα συνδικάτα τους. Αδιάλλακτη πάλη υπεράσπισης της ταξικής συνδικαλιστικής ενότητας της εργατικής τάξης, ενάντια σε κάθε προσπάθεια διάσπασης με οποιαδήποτε μορφή και αν παρουσιάζεται. Ακούραστη, αποφασιστική, αδιάκοπη δράση για τη διατήρηση του ταξικού χαρακτήρα των συνδικάτων, για να είναι όπλο υπεράσπισης των ταξικών συμφερόντων της εργατικής τάξης (απόφαση του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ - 23/11/1950).

► Ορισαν στον Δημήτρη Κουφοντίνα να παρουσιάζεται δυο φορές τη μέρα στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής του. Δηλαδή, τέσσερις φορές στο διήμερο της άδειας που πήρε. Ελα όμως που ο Μαραθώνας δεν έχει Τμήμα και πρέπει να πηγαίνει στη Νέα Μάκρη. Είκοσι πέντε χιλιόμετρα από το σπίτι του στον Βαρνάβα. Εκató χιλιόμετρα τη μέρα πήγαινε-έλα, διακόσια στις δυο μέρες, από έναν επαρχιακό δρόμο. Τη μισή άδεια θα τη φάει στο αυτοκίνητο!

► Η «δημοκρατία» δεν κάνει διακρίσεις στα δικαιώματα.

► Μόνον εκδικείται.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Η αφίσα φωτογραφίστηκε στην οδό Μελενίκου στη Θεσσαλονίκη. Επειδή η φωτογραφία δεν είναι ευανάγνωστη, παραθέτουμε το περιεχόμενό της: **«Ενάντια στην ασφυκτική καθημερινότητα των πόλεων - που είναι ο χώρος όπου η ένταση και η συγκέντρωση των κατασταλτικών, των εκμεταλλευτικών και κυριαρχικών μηχανισμών εκδηλώνονται**

στο μέγιστο βαθμό και έκταση (Marcello Tazi) - Αρνούνται τον εκβιασμό του ενοικίου... - ...τους διαχωρισμούς που μας επιβάλλουν, την λογική των περιφράξεων, τον κόσμο των εμπορευμάτων - ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ - να δημιουργήσουμε πραγματικότητες έξω από κάθε μορφή εξουσίας - Να μπορούμε στα άδεια σπίτια - Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας - Συνέλευση Καταλήψεων Στέγης Ανω Πόλης».

Εδώ δεν έχουμε το φαινόμενο της κατάληψης ενός άδειου (συνήθως δημόσιου) χώρου, προκειμένου να αναπτυχθούν πολιτικές και πολιτιστικές δραστηριότητες. Εδώ έχουμε ένα πρόταγμα γι' αυτό που εδώ και πολλά-πολλά χρόνια έχει ονομαστεί «ζήτημα της κατοικίας» (συστήνεται θερμά η ανάγνωση του ομότιτλου βιβλίου του Φρίντριχ Ενγκελς).

Θα μπορούσαμε να ρωτήσουμε: φτάνουν τα άδεια σπίτια για να στεγάσουν τον κόσμο που δεν έχει ιδιόκτητη στέγη; Η απάντηση είναι προφανώς αρνητική και μας εισάγει κατευθείαν στην καρδιά του ζητήματος που είναι η βούληση της μερικοποίησης (και εν πολλοίς ατομικοποίησης) ενός κοινωνικού (καθολικού για την εργατική τάξη) ζητήματος. Η αυτοαναφορικότητα είναι πρόδηλη, αλλά θα το ξεπεράσουμε.

Ζούμε σε μια εμπορευματική κοινωνία. Οποιος «αρνείται τον κόσμο των εμπορευμάτων» οφείλει να είναι επαναστάτης. Δηλαδή, να αρνείται και να παλεύει να ανατρέψει το σύστημα της μισθωτής εργασίας, που στηρίζεται στη μετατροπή της ανθρώπινης εργασιακής δύναμης σε εμπόρευμα που πουλιέται και αγοράζεται σε μια (πραγματική και όχι φανταστική) αγορά εργασίας. Η αγορά εργατικής δύναμης αποτελεί όρο για τη λειτουργία της καπιταλιστικής παραγωγής (και γενικότερα της οικονομικής δραστηριότητας), ενώ η πώλησή της αποτελεί όρο επιβίωσης για τους ιδιοκτήτες της, τους εργάτες.

Επομένως, η μερική «επίλυση» του ζητήματος της κατοικίας με τον τρόπο που προτείνει η αφίσα ουδόλως αποτελεί άρνηση του «κόσμου των εμπορευμάτων». Αλλωστε, η κατοικία δεν αποτελεί το μοναδικό εμπόρευμα που επιτρέπει την επιβίωση. Απαιτούνται και άλλα, εξίσου -αν όχι περισσότερο- σημαντικά: τροφή, ένδυση, υγεία, παιδεία, μετακίνηση κτλ. Κι αυτά δεν εξασφαλίζονται, προφανώς, με την κατάληψη ενός άδειου σπιτιού. Θα πρέπει να αγορασθούν από... τον «κόσμο των εμπορευμάτων». Και για να αγορασθούν απαιτείται ο εργάτης να έχει πουλήσει την εργατική του δύναμη, ώστε να ανταλλάξει τον μισθό ή το μεροκάματο που θα πάρει με αυτά τα απαραίτητα μέσα συντήρησης.

Η ηθικοποίηση της πολιτικής παράγει και αναπαράγει αδιέξοδα. Βέβαια, όταν κανείς είναι πολιτικά αυτοαναφορικός, μπορεί να αισθάνεται πλήρης με τα ιδεολογήματά του. Στον πραγματικό κόσμο, όμως, στον κόσμο μιας ταξικά διαιρεμένης κοινωνίας που στηρίζεται στην ανταλλαγή εμπορευμάτων (πουλάς την εργατική σου δύναμη για να εξασφαλίσεις τα μέσα συντήρησής της, στα οποία περιλαμβάνεται και η απαραίτητη κατοικία), τα ιδεολογήματα το πολύ που μπορούν να προκαλέσουν είναι χαμόγελα... κατάνοησης (όταν δεν προκαλούν σαρκασμό ή και χλευασμό).

Τον «κόσμο των εμπορευμάτων», δηλαδή τον καπιταλισμό -για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους- πρέπει να τον εξαφανίσουμε από προσώπου γης. Αυτό όμως μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο μέσω της ταξικής πάλης, όταν αυτή πάρει το χαρακτήρα «ποιος ποιον» (είναι και επίκαιρο αυτό, μέρες που 'ναι, με την εκατοστή επέτειο της Οκτωβριανής Επανάστασης). Μέχρι η ταξική πάλη να φτάσει σ' αυτό το ανώτατο σημείο δξυνσης, η εργατική δύναμη θα εξακολουθεί να είναι εμπόρευμα. Και η εργατική τάξη οφείλει ν' αγωνίζεται, χωρίς ρεφορμιστικές αυταπάτες, για να υπολογίζονται οι δαπάνες στέγασης στην τιμή της εργατικής δύναμης. Όλα τα άλλα είναι φληναφήματα.

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Όταν ο ΣΥΡΙΖΑ βρισκόταν στην αντιπολίτευση, ο Π. Λιαργκόβας, επικεφαλής του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, ήταν από τα αγαπημένα του παιδιά. Δεν είχε σημασία που ήταν δεξιός και μνημονιακός «μέχρι το μεδούλι». Σημασία είχε που με τις τριμηνιαίες εκθέσεις του ΓΠΚΒ χαλούσε το «success story» των Σαμαροβενιζέλων. Με το που ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε κυβέρνηση, «άλλαξαν τα κόζα».

τικής προπαγάνδας και μόνο. Αλλά δεν τους πέφτει λόγος. Γιατί τις αποφάσεις δε θα τις πάρει κανένας απ' αυτούς. Θα τις πάρουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές που έχουν ήδη κόψει το κοστούμι του μετα-Μνημόνιου (που μάλλον δε θα το λένε Μνημόνιο, αλλά θα είναι Μνημόνιο).

Ας ξαναθυμίσουμε τα δεδομένα. Έχουν ήδη συμφωνηθεί «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% μέχρι και το 2022

Οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν ήδη βάλει το πλαίσιο

Σκιαμαχίες για το χρέος

Ο Λιαργκόβας έγινε ενοχλητικός για τη νέα κυβέρνηση, όχι πάλι γιατί μιλάει με την κυνική λογική των Μνημονίων, αλλά γιατί χαλάει το «success story» των Σαμαροβενιζέλων.

Του την είχαν στημένη, λοιπόν, και στην πρώτη στραβή που έκανε έπεσαν να τον φάνε. Η ανακοίνωση του Τσακαλώτου ήταν προσεκτική και έκανε λόγο για «σφάλματα» στις εκτιμήσεις του ΓΠΚΒ για τις δαπάνες τόκων της περιόδου 2020-2026. Ο Βούτσης, όμως, βρήκε την ευκαιρία για να προαναγγείλει -εμμέσως πλην σαφώς- τη μη ανανέωση της σύμβασης του Λιαργκόβα, που λήγει στις 31.12.2017, καθώς μίλησε για «μη έγκυρα στοιχεία» και «συνακόλουθη δημιουργία επικοινωνιακών εντυπώσεων». Κατηγόρησε, δηλαδή, τον Λιαργκόβα σαν «στημένο» (για λογαριασμό της ΝΔ, προφανώς, με την οποία είχε κατέβει υποψήφιος βουλευτής το 2009), όπως έλεγαν με νόημα (απαιτώντας την τήρηση του off the record) διάφοροι συριζαίοι.

Είναι «αθώος» ο Λιαργκόβας; Όχι βέβαια. Εξέδωσε διευκρινιστική ανακοίνωση του στιλ «αυτά τα στοιχεία είχα, σ' αυτά στηρίχτηκα», πράγμα απαράδεκτο για υποτιθέμενο

επιστημονικό όργανο. Ηξερε πολύ καλά ότι από το 2014 έχουν γίνει αλλαγές στη διάρθρωση του χρέους. Μπορούσε να ζητήσει από τον ΟΔΔΗΧ τα στοιχεία, όπως διαμορφώθηκαν μετά τα λεγόμενα βραχυπρόθεσμα μέτρα. Ή να βάλει έστω μια σημείωση που να λέει ότι οι αριθμοί έχουν αλλάξει, αλλά δεν αλλάζει η ουσία. Δεν το έκανε, γιατί ήθελε να δημιουργήσει εντυπώσεις φουσκώνοντας κάπως τα νούμερα. Και την πάτησε.

Σε ένα όμως έχει δίκιο ο Λιαργκόβας. Είτε 84 δισ. είναι οι τόκοι αυτής της περιόδου είτε 64 δισ., η ουσία δεν αλλάζει. Όπως έγραψε σε Δελτίο Τύπου (αφού αποδέχτηκε την κριτική... σα να μην έτρεξε τίποτα), «αν δεν προκύψουν μακροπρόθεσμες ελαφρύνσεις και ρυθμίσεις ικανές να απεγκλωβίσουν το ελληνικό κράτος από τις παγίδες που επιφέρει το υψηλό χρέος, μακροπρόθεσμα η βιωσιμότητα του χρέους τίθεται υπό σοβαρή διακινδύνευση ή ακόμη δεν είναι εφικτή».

Σ' αυτή την επισήμανση δε δόθηκε καμιά απάντηση από πλευράς Τσακαλώτου. Επιβεβαιώθηκε έτσι, ότι ο καυγάς δεν έγινε για την ακρίβεια των στοιχείων και την ουσία του προβλήματος του χρέους, αλ-

λά για τον ενοχλητικό Λιαργκόβα, που οι συριζαίοι προφανώς δε γουστάρουν, γιατί δεν τους συμβουλευέται, δεν προσαρμόζεται στην προπαγάνδα του Μαξίμου, αλλά κάνει του κεφαλιού του, γεγονός που εκμεταλλεύεται η αντιπολίτευση. Ας πρόσεχαν, όμως, γιατί αυτοί έδωσαν κύρος στον Λιαργκόβα, χρησιμοποιώντας τις εκθέσεις του όταν βρίσκονταν στην αντιπολίτευση.

Επί της ουσίας, τώρα, λίγο έλειψε οι συριζαίοι να μας πουν ότι... έχει δίκιο ο Σόιμπλε και πως το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο! Η αλήθεια είναι πως ο Τσακαλώτος στην ανακοίνωσή του υπήρξε πολύ προσεκτικός. Δεν αναφέρει πουθενά τη λέξη βιωσιμότητα. Γιατί αυτή είναι η θέση του Σόιμπλε (διατυπωμένη κατ' επανάληψη, και στην πρόσφατη συνέντευξή του στον Παπαχελά), ενώ η θέση της ελληνικής κυβέρνησης είναι πως το χρέος δεν είναι βιώσιμο και γι' αυτό πρέπει να γίνει νέα αναδιάρθρωση (τα περιβόητα «μεσοπρόθεσμα μέτρα», που οι συριζαίοι τα έχουν αναγάγει σε νέα «μεγάλη ιδέα του έθνους»). Επί της ουσίας, λοιπόν, ΓΠΚΒ και κυβέρνηση, Λιαργκόβας και Τσακαλώτος συμφωνούν. Σκιαμαχούν για λόγους πολι-

και «πάνω αλλά κοντά στο 2%» για την περίοδο 2023-2060. Αυτή η συμφωνία έγινε χωρίς καμιά δέσμευση των ιμπεριαλιστών για το χρέος, εκτός από τη σταθερά από τον Νοέμβριο του 2012 επαναλαμβανόμενη διατύπωση ότι θα ληφθούν πρόσθετα μέτρα για το χρέος, «αν χρειαστεί». Φυσικά, όλοι γνωρίζουν ότι «θα χρειαστεί» (το αυτονόητο επανέλαβε ο Λιαργκόβας), όμως οι ιμπεριαλιστές δε θέλουν να τα χαρίσουν, θέλουν να τα πουλήσουν. Και σχεδιάζουν να τα πουλήσουν ακριβά. Ήδη έχει πέσει στην πιάτσα (ατύπως, όπως γίνεται πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις) η «ιδέα» της «**ρήτρας μεταρρυθμίσεων**». Το χρέος θα ρυθμίζεται με δόσεις (μένει να μάθουμε την περιοδικότητα: τριετία, πενταετία, δεκαετία), ανάλογα με το πώς οι ελληνικές κυβερνήσεις ανταποκρίνονται σε πακέτα μεταρρυθμίσεων που θα απαιτούν απ' αυτές οι δανειστές και με την προϋπόθεση ότι δε θα ξηλωθεί καμιά από τις μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη γίνει (δηλαδή, το μνημονιακό καθεστώς θα παραμείνει άθιχτο). Του Τσακαλώτου σίγουρα του τα έχουν πει αυτά, γι' αυτό και «τσινάει» όταν ο κάθε Λιαργκόβας ανοίγει ζήτημα χρέους.

βαθύ κόκκινο

Business as usual

Μία ολόκληρη σελίδα καταλάμβανε στα «Νέα» της περασμένης Δευτέρας το δημοσίευμα. Δηλωτικός ο τίτλος και ο επίτιτλος: «Στα σκαριά η δημιουργία μη κρατικής Ιατρικής Σχολής - Κορυφαίοι επιστήμονες από την Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό θεωρούν ότι ήρθε η ώρα να αλλάξει προσανατολισμό η ανώτατη εκπαίδευση για να επιβιώσει - Στόχος ο επιστημονικός τουρισμός».

Η αντίφαση στον επίτιτλο «βγάζει μάτια». Τους ενδιαφέρει η επιβίωση της ανώτατης εκπαίδευσης στον τομέα της Ιατρικής ή ο επιστημονικός τουρισμός; Τους ενδιαφέρει να ανεβάσουν την ποιότητα των ελλήνων γιατρών ή να στήσουν ένα μαγαζί που θα πουλάει ιατρική εκπαίδευση σε όσους έχουν να την πληρώσουν (Ελληνες και αλλοδαπούς); Γιατί και τα δύο μαζί δε γίνεται.

Αν για παράδειγμα όλοι αυτοί οι χρυσοκάνθαροι έλληνες μεγαλογιατροί που υπηρετούν σε ξένα πανεπιστήμια είχαν καταληφθεί από ειλικρινή αγωνία για το παρόν και το μέλλον της ανώτατης ιατρικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, θα τα παράταγαν και θα επέστρεφαν εδώ, για να βοηθήσουν με την (υποτιθέμενη) επιστημονική τους την πατρίδα που -όπως λένε- υπεραγαπούν. Εστω κι αν εδώ θα έβγαζαν λιγότερα σε σχέση με το εξωτερικό. Θα γύριζαν για να ανορθώσουν την πανεπιστημιακή ιατρική εκπαίδευση, η οποία -όπως ισχυρίζονται- καταρρέει. Όχι για να στήσουν μια ιδιωτική Ιατρική Σχολή, δίπλα στα κρατικά πανεπιστήμια.

«Η μόνη δυνατότητα της ιατρικής εκπαίδευσης του τόπου μας για να βγει από το τέλμα είναι η μη κρατική Ιατρική Σχολή» λέει ένας από δαύτους, χωρίς να συνειδητοποιεί τι λέει. Μάλλον έχει συνηθίσει να απευθύνεται σε «αμερικανάκια» και νομίζει πως αρκεί να κουνάς έναν ακαδημαϊκό τίτλο του εξωτερικού για να γίνεται πιστευτή κάθε μπουρδα που λες. Αν η ιατρική εκπαίδευση του τόπου μας βρίσκεται σε τέλμα, η λύση είναι να ενισχύσουμε τις υπάρχουσες Ιατρικές Σχολές για να βγουν από το τέλμα. Όχι να ιδρύσουν κάποιοι μια ιδιωτική Ιατρική Σχολή. Εκτός αν ο κύριος καθηγητής θέλει να μας πει άλλο πράγμα και δεν τολμά να το πει: ν' αφήσουμε να πεθάνουν οι δημόσιες Ιατρικές Σχολές και να φτιάξουμε μια ιδιωτική, στην οποία να μπορεί να φοιτά μια ελίτ. Όπως Αμερική...

Είναι ή όχι επαρκής ο αριθμός των γιατρών που αποφοιτούν από τις ελληνικές Ιατρικές Σχολές; Επαρκέστατος, παραδέχονται όλοι. Είναι ή όχι υψηλό το επίπεδο ιατρικής εκπαίδευσης στη χώρα μας, παρά την αθλιότητα στη χρηματοδότησή της; Η απάντηση δίνεται από την πράξη. Στο άθλιο και υποστελεχωμένο δημόσιο σύστημα υγείας οι γιατροί δίνουν μάχες και τις κερδίζουν. Αλλού πάσχει το σύστημα και όχι στην ποιότητα, στο επίπεδο των γιατρών. Χιλιάδες έλληνες γιατροί αναγκάστηκαν στα χρόνια της κρίσης να μεταναστεύσουν σε χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης. Εντάχθηκαν με επιτυχία στα συστήματα υγείας αυτών των χωρών, που αποτελούν πρότυπο για τους έλληνες καθηγητάδες του εξωτερικού. Αν δεν ήταν επιστημονικά επαρκείς, δε θα μπορούσαν να ενταχθούν, έτσι δεν είναι;

Να το πάμε και παραπέρα; Τι παράγουν οι ιδιωτικές Ιατρικές Σχολές με τα αλμυρά δίδακτρα; Εμπόρους της υγείας και όχι γιατρούς με φιλότιμο, που θα δουν τον ασθενή και όχι το πορτοφόλι του. Ενώ όλοι αυτοί οι κύριοι, που μπορεί να γεννήθηκαν και να σπούδασαν αρχικά στην Ελλάδα, αλλά έχτισαν καριέρες στις αγγλοσαξονικές χώρες, πρώτα κοιτάζουν το πορτοφόλι και μετά τον άρρωστο. Ενα παιδί λαϊκής οικογένειας που σπούδασε γιατρός με χιλιάδες στερήσεις έχει ελπίδα να μη διαφθαρεί αλλά να γίνει γιατρός με κοινωνική ευθύνη (άφθονα τα παραδείγματα γύρω μας). Ενα αστόπαιδο, που από τα γεννοφάσκια του μαθαίνει πώς να σοδειάζει πλούτη, που πλήρωσε παχυλά δίδακτρα για να σπουδάσει, μόνον έμπορος της υγείας μπορεί να γίνει (καμιά φορά, ξεπετιέται και κάποιος Πολ Λαφάργκ, για να επιβεβαιώσει ως εξαίρεση τον κανόνα).

Είναι πολύ φτηνό το παραμύθι τους για να ξεγελάσει ανθρώπους που ματώνουν για να επιβιώσουν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξαμηνια συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση